



Tämä teos on lisensoitu Creative Commons Nimeä-Epäkaupallinen 1.0 lisenssillä.

Nähdäksesi lisenssin vieraile <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/1.0/fi/>

Voit kopioida, jakaa ja muokata teosta vapaasti, kun mainitset tekijän nimen etkä käytä teosta kaupallisiin tarkoituksiin. Lisenssin rajoituksista voidaan luopua tekijän luvalla.

Marko Naumanen

Pyöreitä esineitä etsimässä

1-3



*Etsimme pyöreitä esineitä
pyöreitä esineitä.
Meillä on pallot hukassa
pallot hukassa.*

*Väännämme tiukkaa spiraalia
tiukkaa spiraalia
Meillä on ruuvit löysällä
ruuvit löysällä.*

-- Looks OK Out: *Pyöreitä esineitä etsimässä*

1.

Lentävä matto

1.

Taivalkosken seurakuntatalon pihassa seisoo sinipunainen ralliauto, tarkemmin sanoen neliovinen Ford Sierra vuosimallia 1988. Auton kaikki neljä ovea ovat lytyssä, etupelti on vinossa ja katto kourulla. Tämä auto on kolaroinut ja pyörinyt ympäriinsä useammin kuin kerran.

Ralliauton ratissa istuu Veikko Myyrä, kaksikymmentäseitsemän vuotta ja 179 senttimetriä. Normaalivartaloineen heppu, pahvilaatikonuskeat hiukset ja siniset silmät. Hän puristaa ralliauton rattia kädet suorana, naputtaa peukaloillaan shufflekomppia ja viheltelee Nirvanan *Come As You Are* -kappaleen sooloa.

Kartanlukijan paikalla istuu Veikon velipuoli Eero Kataja, ikä niin ikään kaksikymmentäseitsemän. Hänen silmänsä ovat vihertävään vivahtavan siniset, hiukset vaaleanruskeat. Vartalo on laiha, pituus 174 senttiä. Hän etsii hansikaslokerosta tilanteeseen sopivaa musiikkia. Molemmilla miehillä on korvillaan tummanvihreät metsäko-
neenkuljettajan kuulosuojaimet.

"Äänipuutarha!" Eero huutaa ja heiluttelee levyä Veikon kasvojen edessä.

"Eä!" Veikko äännähtää, irrottaa vasemman kätensä ratista ja veivaa sillä sivuikkunan auki.

Eero tulkitsee Veikon äännähdyksen kieltäytymiseksi ja laittaa Soundgardenin *Superunknown*-piraattilevyn takaisin hansikaslokeroon.

Kello lähestyy kahtatoista. Sää on puolipilvinen ja aurinkoinen. Pankin katolla oleva lämpömittari näyttää lämpötilaksi +17 celsiusastetta. Taivalkosken torilla on hiljaista. Mansikanmyyjä lukee vanhaa Iijokiseutua katoksen alla ja jäätelökioskin kulmal-
la istuu turisti syömässä pientä lakritsijäätelöpalloa. On maanantai-aamu.

Eero lopettaa hansikaslokeron kanssa romuamisen, sillä kasaripopin ja ysäri-grungen seasta löytyy viimein tilanteeseen sopivaa musiikkia. Hän kaivaa esiin King Crimsonia.

"Kuningas Purppura!"

"Äh!" Veikko äännähtää jälleen.

"Se on joo!"

Eero tunkee diktaattorin elkein turhat levyt hansikaslokeroon ja pian ralliauton CD-soitin imaisee vuonna 1981 julkaistun *Discipline*-levyn sisäänsä.

Musiikin käynnistyessä rytistynyt ralliauto lähtee lipumaan hitaasti seurakuntatalon mäkeä alaspäin, lisää nopeasti vauhtia ja rykäisee hetken kuluttua volyyymi yhdellätoista Jalavan kaupan ohitse.

Veikko painaa kaasun pohjaan. Ralliauto lentää postinmäen päälle ja tekee tiukan U-käännöksen poliisilaitoksen pihassa. Progressiivinen rockfuusio kaikuu kylänraitin kylmistä betonitaloista, kun ralliauto palaa samaa tietä takaisin Talonpojantielle, kaartaa jalkakäytävän kautta oikealle grillikioskia kohti, kiihdyttää täyteen vauhtiin ja loiskii rapakoista vettä kävelytiellä kulkevien kuntalaisten päälle. Seuraavaksi ralliauto tekee lyhyen visiitin linja-autoaseman pihaan, mutta palaa nopeasti takaisin tielle suunnaten rautatien alitse, kohti Ijoen ylittävää siltaa.

Puistonpenkillä istuvat reisitaskuhousuiset kaverukset Jone ja Noppa kannustavat auton menoa heilutellen marketista ostamiaan tonnikala-jauhelihapizzoja. (Tulemme näkemään näitä miehiä lisää myöhemmin.)

Ralliauto ylittää kosken väärällä kaistalla, väistää vastaan tulevaa pakettiautoa nipin napin, kääntyy ensimmäisellä hidastustöyssyllä kaarihallin suuntaan ja puskee vauhdilla kohti nuorisotiloja. Villisti poukkoillen auto oikaisee nurmikön kautta yläaste-lukiorakennuksen suuntaan, säikäyttää pyöräilevän mummelin mutkassa ja tökkää lo-pulta kirjaston pihaan.

King Crimson vaimenee moottorin sammua. Äkkiä on hyvin hiljaista.

Veikko ja Eero riisuvat kuulosuojaimensa ja kömpivät ulos autosta etuikkunoiden kautta, sillä kolaroituja ovia ei saa auki. He seisovat hetken paikoillaan, katselevat ympärilleen ja kuuntelevat.

"Ei kuulu pokemonia." Eero sanoo.

"Taitavat olla taas Jokijärven tiellä käyttämässä." Veikko päättelee.

2.

Kirjastonhoitaja Ossi Kahelinen istuu joutilaana jalat tiskillä. Hän lukee miestenlehteä, joita lainataan Taivalkosken kirjastosta tiskin alta. Palautetut kirjat odottavat kärryssä ja kesätyöntekijät pelaavat takahuoneessa korttia. Neljä asiakasta lukee salissa viikonlopun sanomalehtiä.

Veikko ja Eero lampsivat kirjastoon ja mahtuvat juuri sopivasti palo-ovesta rinta rinnan. Ossi irrottaa katseensa miestenlehdestä ja tuijottaa tulijoita. Hän tunnistaa miehet.

Heidän epäsuhtaisen normaalivartaloisen olemuksensa viestii, ettei vuosikausia kestänyt roskaruuan syöminen ja alkoholin juominen ole vielä vienyt pois teinivuosien terää. Heidän hippivärjätyt 60-luvun paitansa, 80-luvun ruskeat nahkatakkinsa, 70-luvun kukkaliivinsä ja 90-luvun mustat reisitaskuhousunsa kertovat, että he ovat kiireisiä businessmiehiä, joilla ei ole aikaa seurata päivän muotia. Heidän kahden päivän parransänkeä puskevilta kasvoiltaan paistaa kaiken nähnyt välinpitämättömyys pikkuasioita kohtaan. Heidän ranteistaan puuttuvat kellot kertovat, että he elävät tiukasti tässä hetkessä.

Nämä ovat ne kaverukset, joilla on jatkuvasti juhannus päällä.

Veikko ja Eero suuntaavat suoraan tiskille. Eeron mustat kävelykengät vingahtelevat kirjaston vastalakattua lattiaa vasten kuin kituvat ankanpoikaset.

"Ossi perkele!" Eero rymähtää tiskiinkin kuin märkä rätti, ottaa viivakoodinlukijan

telineestä ja osoittelee sillä Ossia silmiin.

"Kato, Matti ja Teppo." Ossi sanoo.

"Veikko ja Eki, saatana. Sano vaan suoraan, ettet muista."

"Mitäpä miehet täällä? Iskikö lukutoukka?"

"Piti tulla ihan kahtomaan tätä ihmettä, että ootko tosiaan töissä täällä." Veikko sanoo.

"Joo, kirjastonhoitaja minusta työkkärissä tehtiin."

"Kyllä tässä on nyt joku juju takana." Veikko epäilee.

"Ei kyllä tämä on ihan tosi juttu, palkkatuki maksetaan ja kaikki. Kesätyöntekijät tekee työt takahuoneessa ja minä päivystän tässä tiskillä. Pistän vähän sinistä korttia siäkannen taskuun ja siinäpä se onkin. Helevetin raskasta hommaa."

"Jo on saatana maailmankirjat sekaisin." Veikko sanoo.

"Uskottava se on, sano venäläinen kun Siperian näki." Eero kommentoi.

"Iltasella Ossi lähettään juhlimaan tätä merkkitapausta."

"Ei ehdi, bänditreenit töiden jälkeen." Ossi toppuuttelee.

"Tekosyitä, saatana."

Sanomalehtiä lukevat ihmiset vilkuilevat tiskillä remuavaa miesporukkaa leh-
tiensä takaa.

Ossi heittää jalat pois pöydältä.

"Ei sais muuten hirveästi huutaa täällä. Mennäänpä ulos porisemaan, pidän tu-
pakkatauon."

Ossi nousee tuolistaan ja heiluttelee takahuoneen oven vinkuvia saranoita.

"Orjat töihin nyt, Ossi-setä menee tauolle."

"Tuli tilaus, että yhtä Volvon korjausopasta kaivattaisiin kaukolainaan." Sanoo

toinen kesätyöntekijä.

"En jaksa nyt ettiä, laittakaa sille joku Douglas Adamsin kirja." Ossi sanoo ja lähtee.

Kesätyöntekijät jättävät naistenlehtien muovittamisen kesken ja laahustavat hyllyttämään lastenkirjoja.

3.

Ossi johdattaa Veikon ja Eeron ulos etuovesta ja kirjaston nurkan taakse tupakkapaikalle. Tiiliseinät on töhritty kirjavaksi graffiteilla, joista erottaa ilmaisia kuten *troopot ru-lex*, *äärimmäinen juntunen* ja *ohi on 89*.

Ossi käärii itselleen tottuneesti kannabissätkän ja alkaa kehua poikien uutta menopeliä.

"Ootte oikein ralliauton ostaneet."

"Joo, tunnetko nä Karpan?" Veikko kysyy.

"Eikö se oo tämä kuusamolainen, joka oli jatkuvasti katollaan soramontturallis-sa?"

"Se just. Otettiin siltä pitkäaikaislainsa, kun oli niin turmeltuneen näköinen."

"Karppa siis." Eero täsmentää.

"Niin no niin. Mitäpä noita ostelemaan, kun ilmaiseksikin saa." Ossi sanoo.

"Ovia ei saa auki, mutta takakontti ja etupelti toimii."

"Nehän ne tärkeimmät on."

"Kyllähän tuolla ajelee, kun tuunattiin takapenkki paikalleen ja asennettiin kaikki hifit ja CD-soittimet."

"Niin, eihän ne nykyään tavalliset kasettipesät mitään."

Ossi taputtelee vaatteitaan sytkäriä etsien. Eero kaivaa taskustaan pääkallosytkä-
rin ja sytyttää Ossin sätkän kymmenen sentin liekillä.

"Jätkä on tupakkaakin ruvennut polttamaan." Eero sanoo.

"En oo."

"Onko tuo joku inhalaattori sitten?"

"Eiku kukkaa. Nokkosta. Marihunajaa. Hassisen konetta."

"Jaa, eikö se oo tupakkaa?"

"Eäää ei, keuhkosityövänhän siitä saa."

"Eikö hasasta sitten?" Veikko kysyy.

"Vähemmän tässä on myrkkyjä ku kahvissa."

"Onko tosi?"

"Luin Internetistä."

"Invanetti tietää kaiken, totta sen on oltava."

"Ei tähän jää edes koukkuun."

"Mutta eikös... se ole... laitonta?" Kysyy Eero mongoloidiäänellä ja nauraa sitten
omalle performanssilleen.

"Viljely ei oo laitonta, mutta jalostus vissiin on. Jos vaan viljelee niin se on oo-
koo. Vissiinki, en tiä."

"Kova juttu."

"Ettekö ole ennen kuulleet?" Ossi ihmettelee.

"Onhan tuota huhuja kuultu, mutta eipä oo tullut kylällä vastaan."

"Vittu me ollaan niin takapajuisia." Eero kiroaa.

"Mistä nä sieltä invanetistä tuommosta löysit?"

"Minäpä näytän." Ossi imaisee vielä kerran, sammuttaa sätkän ja laittaa sen pai-

dantaskussaan olevaan peltiseen karkkirasiaan.

4.

Miehet palaavat takaisin sisälle kirjastoon. Ossi istuu tietokoneen ääreen, nakkaa oletuksena olevat Taivalkosken kunnan verkkosivut kiinni ja avaa hakukoneen.

"Netissä on jätkät kaikki. Vaikka ydinpommin rakennusohjeet, jos sattuu lojumaan ylimääräistä uraania nurkissa. Kattokaas tässä, hamppusivu suosikeissa. Lukekaa siitä, minä käväisen tuolla."

Ossi näpyttää hiirtä ja menee sitten takahuoneeseen.

Eero näyttää vapautunutta tuolia Veikolle, Veikko puolestaan Eerolle.

"Naiset ensin."

"Ookkonä joku soviniisti?"

"No katotaan sitten." Veikko istuu alas. "Hamppu elikkä hasis elikkä marihunaja elikkä kannabis."

"Onko ne kaikki samaa ainetta?"

"Paskalla on monta nimeä. Siitähän voi tehdä kato vaikka mitä: vaatteita, köyttä, paperia, mattoja... ihmisten ja eläinten ruokaa, lääkkeitä, saippuaa, öljyä, maalia, mustetta, polttoainetta. Vittu ties mitä."

"Melkosta ihmelääkettä kuuluu olevan."

Ossi tulee takaisin tiskille paperinipun kanssa.

"Entisaikaan valtioiden liputki tehtiin hampusta. Ja hamppua on käytetty rahankin." Ossi lisää.

"Vittu mikä Barbapapa. Mikä sulla siinä on?"

"Se sama hampunkasvatusopas siitä, laitoin tulostumaan kunnan laskuun. Kasva-

tan sitä muuten itte kotona kukkapurkissa."

"Kukkaa kukkapurkissa."

"Oikein marokkolaista erikoislaatua, uutta geenimanipuloitua yksnolla-lajiketta. Se sopii just hyvin tänne pohjosen karuihin oloihin. Kasvaa niin vihaseen, että hyvä kun edelliset ehtii polttaa pois alta."

"Onko tosi laadukasta?"

"On tosi laadukasta. Oulun kautta tulee maahan."

"Oulu on laadun tae." Eero sanoo.

Veikko tuijottaa tietokoneen näyttöä ja tuumii asiaa parransänkeään raapien.

"Eki kuule."

"No kerro."

"Mitä jos mekin kokeiltaisii kasvattaa hamppua? Meillähän on mökin takana vaikka kuin paljon käyttämätöntä peltoa."

Ossin silmät alkavat loistaa.

"Loistava idis, laittakaapa tosiaan kasvamaan oikein kunnolla! Nythän on just paras aika alottaa, nyt kun laittaa kasvamaan niin elokuussa voi kääriä ekat sätkät. Minä voin järkätä teille siemenet ja kaikki, niin jaetaan tuotto kolmeen pekkaan."

"Ossihan oikein innostuu."

"Niin mikä tuotto?"

"Tottahan ne sitten myydään menemään tuommoinen määrä."

"Ite ajateltiin polttaa kaikki." Eero sanoo.

"Juopotellaan Pekka Poutaa ja poltellaan ruohoa." Veikko vahvistaa.

"No joopa joo."

"Tehdään sellasia sätkäaskeja ja keksitään joku vetävä nimi. Yks-nolla-hasa."

"Hamppua joulupukin maasta."

"Joo, siinä olis vaikka kymmenen tonttusätkää askissa ja silmää vinkkaava joulupukki kannessa."

Äkkiä Hilda-mummo kulkee heidän ohitseensa hakemaan hyllystä uutta lehteä ja suhauttaa sormi huulilla: "Hys hys!"

Ossi vaimentaa ääntään hieman.

"Niin siinä olis kymmenen sätkää askissa ja hinta olis vaikka too kaksytä..."

"Ptruu, otetaanpa vähän pakkia!" Eero selaa tulostettua hampukasvatusopasta. "Ei tämä niin helpolta näytäkään tämä viljelyhomma. Vitun vaivalloistahan se on ruveta peltohommia tekemään, vai ootko Veikko samaa mieltä?"

"Joo, hikoilla minä en halua ku saunassa."

"Niin no tietysti siinä joutuu vähän tekemään."

"Kylvöä ja kastelua ja kaikkea semmosta saatanan juntimeininkä. Joo eiköhän Ossi unohdeta koko juttu." Eero tyrkkää kasvatusoppaan takaisin Ossille.

"Ei vaan ajatelkaapa paljonko voitais tienata. Ei se niin työlästä ole loppujen lopuksi, hamppuhan kasvaa melkein itsestään."

"Joo mutta ei. Ei me jakseta alkaa touhuamaan. Se on adios, sano amigos."

"Sulla on Ossi mennyt työnteko päähän, yritähän nyt ryhdistäytyä." Eero taputtaa Ossia olkapäälle.

"Niin mutta..." Ossi yrittää vielä keksiä jotain houkutusta.

Veikko ja Eero lähtevät kävelemään ulos.

"Pitää ehtiä aamukahville. Nähdäänpä taas tässä joku päivä."

"No morjens sitten."

Ossi jää seisoskelemaan tiskin taakse, kun miehet marssivat ulos kengät naristen. Eero sujauttaa vielä palautuskärrystä pari satunnaista kirjaa takkinsa alle.

Kirjat ovat J. G. Ballardin *Tornitalo* ja Torey Haydenin *Tiikerin lapsi*.

5.

Ralliauto vilistää Oulu-Kuusamontietä pitkin Oulun suuntaan, kääntyy risteyksestä oikealle ja suuntaa kotiseutumuseon ohitse jälleen Taivalkosken keskustaan.

Ralliauto on käyty tankkaamassa Essolla. Eerolla on myös huoltoasemalta ostettu hillomunkki vasemmassa kädessään haarukan päässä, jotta sormet eivät sotkeutuisi munkin päälle siroteltuun tahmaiseen sokeriin. Oikea käsi pitelee höyryävän kuumaa kahvimukia.

Veikko mussuttaa oman munkkinsa viimeistä hillontäytteistä suupalaa tyytyväisenä ja heittää tyhjän kertakäyttömukin ulos ikkunasta.

"Olis se varmaan aika tuottoisaa tuo hampunviljely, jos jaksais yhdenkin pellollisen kasvattaa." Veikko mumisee munkin välistä.

"Varmaan löytyis markkinoita tältäkin kylältä."

"Pitäis saada jostakin näitä lomittajia tai mitä nämä nyt on, jotka tekee työt."

"Löytyyhän noita kesätyöntekijöitä."

"Joo, otetaan pari peruskoululaista tonnitöihin."

"Tonnyöhön hamppua kasvattamaan! Saiskohan kunnalta avustusta?"

"Saattaisivat vanhemmat vähän karsastaa."

"No se."

"Olisko siinä ideaa, että otettais näitä virolaisia tai venäläisiä pakolaisia töihin?"

"Ei niihin oo luottamista. Vievät hamput mennessään, kun silmä välttää."

"Tuodaanhan näitä aasialaisia poimimaan mustikkaa sun muuta. Kai sieltä pari irtoais hamppuakin viljelemään. Ei kai nuo paljon palkkaa tarvis."

"Vois vetää välistä koko palkan, eikö se näin homma pelaa näillä poimijoidenkin järkkääjillä?"

Yhtäkkiä Veikko tekee äkkijarrutuksen, jonka seurauksena Eeron kahvi lentää etulasiin ja lattialle.

"Meinas mennä cappuccinot housuille. Mitä nä nyt tuollai?"

Veikko heittää pakin silmään ja lähtee peruuttamaan renkaat vinkuen. Eero ottaa toisen pöllimänsä kirjastokirjan, *Tiikerin lapsen*, takkinsa alta ja pyyhkii sillä kahvia pois etulasista. Veikko peruuttaa vauhdilla Kelan entisen toimiston eteen.

Tiloihin on avattu uusi liike. Kyltissä lukee suurin kultaisin kirjaimin:

ITÄMAINEN YSTÄVÄ OY

"Arvaas mitä tuli just mieleen?" Veikko kysyy.

"En arvaa."

"Eikö se hampunviljely oo aika samanlaista kuin riisinviljely?"

"En oo kumpaakaan kokeillut."

"Katoppa tuota putiikkia."

Eero lukee yrityksen nimen ja tajuaa välittömästi mitä Veikko ajaa takaa.

6.

Itämainen Ystävä Oy:n työntekijä Simo Naakka istuu pöydän ääressä ja pelaa kannettavalla tietokoneella miinaharavaa. Pienen toimiston seinät on täytetty eksoottisten matkohteiden ja kauniiden, ruskettuneiden naisten kuvilla. Takaseinällä roikkuu kehystetty valokuva lottovoiton kokoisesta hauesta, jota Simo pitelee työkaverinsa kanssa ja hymyilee kuin hammaslääkärikäynnin jälkeen.

Veikko ja Eero astuvat sisään liikkeeseen. Kello kilisee oven yläpuolella, mutta Eero tarttuu kelloon ja hiljentää sen. Simo keskeyttää pelaamisen ja nousee kättelemään asiakkaita.

"Hyvää päivää! Tervetuloa Itämaiseen Ystävään, miten voin olla avuksi?"

"Me vain kattellaan." Veikko sanoo.

"Okei, ihan rauhassa vaan." Simo sanoo ja istuu hitaasti alas.

Veikko ja Eero seisovat hiljaa paikallaan ja katselevat minimalistisesti sisustetun liikkeen seiniä. Sitten he katselevat tuoleja ja pöytää. Simo pyörittelee mustekynää kädestä toiseen. Veikko kohdistaa katseensa vasemman seinän palmurantajulisteisiin ja Eero tuijottaa oikean seinän rantahiekkajulisteita. Sitten he vaihtavat paikkaa ja toistavat saman koreografian. Simo venyttelee jalkojaan, naksuttaa tietokonetta ja tarkistaa sähköpostinsa. Ei uusia viestejä.

Lopulta Veikko osoittaa sormellaan julisteessa keikistelevää bikiniasuista naista ja kysyy: "Näitkö voi sitten ostaa täältä?"

"Noh, niin... näinkin voidaan sanoa. Eli yrityksemme peruskonseptihan on siis se, että järjestämme länsimaisille ihmisille itämaisia ihmisiä kirjeystäviksi. Yleensä nämä ystävät ovat nuoria filippiiniläisiä tai thaimaalaisia naisia ja asiakkaat keski-ikäisiä, yksinäisiä miehiä. Ja monta kertaa sattuu sitten käymään niin, että nainen tulee käymään Suomessa ja jääkin sitten miehelle vaimoksi. Tämä on siis hyvin yleistä."

"Tätä me just tultiin hakemaan."

"No niin, yksinäisyys on siis alkanut vaivaamaan karskia pohjoisen miestä? Ei mitään syytä nolostua, ymmärrämme tilanteen hyvin. Koko liikeideammehan lähti siitä, että tänä päivänä korkeasti koulutetut kaupunkilaisnaiset ja syrjäkylien eränkävijät eivät kohtaa samalla tasolla, mutta kaukoidästä kyllä löytyy naisia joka ukolle."

"Niin niin, yksinäisyyspä hyvinkin." Veikko myötäilee.

"Aivan, aivan! Ja molemmille pitäisi itämainen ystävä löytyä?"

"Jotain sellaista vois katsella."

"Tuota hei! Mitä jos katsottaisiin samantien täältä tietokoneelta löytyykö sopivaa?"

"No pistähän haku pöhisemään."

"Katotaan pois."

Veikko ja Eero istuutuvat asiakkaille tarkoitettuihin nojatuoleihin. Simo klikkaa naishakukoneen auki.

"Aloitetaanpa ihan peruskuvioista eli minkä ikäistä naista etsitte ja mistä?"

"Otetaan vaikka sieltä Thaimaasta ihan perinteisesti."

"Semmoisia rivakoita kaksikymppisiä." Eero sanoo pöytää naputellen.

"Selvä, ja mitähän muita hakukriteerejä laitetaan? Täältä löytyy noin neljä sataa vapaata 18-25 -vuotiasta thaimaalaista naista."

"No joo. Ahkera ja tottelevainen pitäis olla. Eikä saa olla niin ruma ja lihava, ettei katsoa kestä. Älykkyydestä voi tinkiä."

"Isot tissit." Eero sanoo.

"Eikä, sehän haittaa työntekoa, jos on jotkut zeppeliinit leuan alla."

"Niin tosiaan. Pistetään keskikokoiset."

"Siis mediumit. Onko vielä muita hakuehtoja?"

"Pitäisi ainakin tuota englantia osata puhua."

"Niin, että kommunikaatio pelaa."

"Kielitaitoinen." Simo klikkaa ruksin hakuehtoihin.

"Sporttinen vartalo."

"Niin, riuskoja tyttöjä saavat olla."

"Joo, seel-vä! Eiköhän näillä kriteereillä pitäisi jotain löytyä."

Simo painaa haun päälle ja kone jumittaa hetken aikaa tietoja lajitellessaan. Eero repii pöydällä olevasta tarramuistiosta kasan lappuja irti ja sujauttaa ne taskuunsa.

"Mitä löytyy?" Veikko kysyy.

"Kyllähän täältä löytyy, joo. Seitsemäntoista naista sopii näihin kriteereihin. Tässä on kaikkien kuvat ja tiedot ruudulla, voitte katsoa siitä ihan itse."

Simo kääntää läppärinsä niin, että Veikko ja Eero näkevät ruudussa olevat naiset.

"Painatte vain nuolta alas, niin voitte vierittää ruutua alaspäin." Simo neuvoo.

"Joo, kyllä nämä myllyt tiedetään."

Veikko ja Eero selailevat listaa alaspäin hiljaisuuden vallitessa. Simo tiukentaa ja löysentää kravattiaan näyttääkseen edustavalta. Välillä Eero osoittaa ruutua sormellaan ja naurahtaa ivallisesti. Sitten Veikko löytää listasta sopivat naiset.

"Katoppa, Eki. Nämä siskokset on olleet töissä hamppupuellolla."

"Ne me otetaan!" Eero napsauttaa sormiaan.

"Joo, nämä me otetaan."

Simo kääntää koneen takaisin itselleen ja lukee naisten tiedot.

"Siskokset Tara Sung Dew ja Mimi Hi Dew. Kotipaikka Mae Hong Son, Pohjois-Thaimaa. Selvä. Laitan tästä tiedot tulostumaan, niin voitte katsella neitosia ihan ajan kanssa paperilta."

Toimiston nurkassa oleva lasertulostin naksahuttaa ja sylkee ulos thaimaalaisten naisten esittelyprofiilit kahtena kappaleena. Simo ojentaa toiset kappaleet miehille ja ottaa toiset itselleen.

"Tara ja Mimi. Niillä on helpot nimetkin."

"Tarzan ja Mimi."

"Paljonko nämä nyt sitten maksaa?"

"Ja milloin ne on täällä?"

"No siis... sehän riippuu ihan teistä itsestänne, kun kirjoittelette toisillenne ja tutustutte vähän. Paperilla on naisten yhteystiedot. Eihän sitä voi varmaksi tietää synkkaako teillä vai mitä tapahtuu."

"Siis pitääkö meidän vielä ruveta jotain kirjeitä rustaamaan?"

"Ei me mitään kirjekavereita tarvita kun eläviä naisia."

Simo nyökyttelee ymmärtävästi.

"Joo, mä tiedän kulkaas. Se on kamalaa toi kirjoittaminen sun muu häslinki. Mutta ei hätä ole tämän näköinen, katsokaas me ollaan täyden palvelun toimisto. Meillä on tällainen ihan uusi systeemi koekäytössä, suunniteltu juuri teidän laisianne varten. Täyden palvelun pakettitarjous, ThaiVaimoValmisPaketti eli lyhennettynä TVVP. Tvippi-palvelu, niin kuin me tavataan sanoa."

Simo avaa pöydän alalaatikon ja ottaa esiin valmiit kaavakkeet molemmille.

"Mitä tämä vippi sitten meinaa?" Veikko kysyy.

"Käytännössä tämä hoituu niin, että me hoidetaan kaikki kirjeiden lähettäminen ja kommunikaatio alkuvaiheessa, aina ensitapaamiseen asti. Meillä on valmiit kirjemallit, annatte vain perustiedot itsestänne."

"Että meidän ei tarvi kirjoittaa mitään?"

"Juu juu, ei ei! Me hoidetaan kaikki. Se maksaa kyllä vähän enemmän, mutta sil-

loin tosiaan välttytte tältä kirjoittamisruljanssilta. Annatte vain taustatiedot kaavakkeisiin ja meillä asiantuntija hoitaa kirjepuolen."

"Selvyys itse. Kuinka paljon eli vähän enemmän se maksaa?"

"Lentoliput pois laskettuna se tekee vähän päälle 1400 puntaa eli 2800 dollaria eli kaks ja puoli tonnia euroina."

"Per tyttö?"

"Niin, per nainen."

"Ja se on mummonmarkkoina siis...?"

"Noin viistoista tonnia."

"Kalliiksi tulee. Ei meillä taida olla varaa kahteen, otetaan vaan mulle." Veikko sanoo.

"Täh?"

"Voiko niitä maksaa osamaksulla?"

"Sekin onnistuu kyllä."

"Otetaan sitten kaks, ettei tule tappelua. Vai voiko niitä vuokrata?"

"Meillä ei ole ollut tällaista käytäntöä." Simo naurahtaa.

"No kaks kappaletta osamaksulla. Milloin ne olis täällä?"

"Puolitoista kuukautta on yleinen aika, vähintään kuukausi menee."

"Toukokuun loppuun? No sovitaan näin. Miten on palautusoikeuden kanssa?"

"No tavallaan siis... voittehan te keskenänne sopia mitä vain, jos ette sovikaan yhteen. Se on ihan teidän välisenne juttu. Me toimimme tässä vain välikätenä, loppu on teistä kiinni. Tuota noin... tässä on meidän esitteitämme, voitte siitä lukea tarkemmin sopimusehdoista ja muusta."

Simo antaa miehille esitteen, jonka otsikko on *Thaimaalaiset naiset värikuvina: Kuvasto 2000*. Esite muistuttaa vaatekaupan katalogia, jossa esitellään vaatteiden sijaan

malleina olevia naisia ja heidän mittojaan.

"No tämänhän taitaa olla tältä erää selvä." Veikko sanoo.

"Aivan, kättä päälle ja hommiin! Täyttäkää kaavakkeet ja palauttakaa ne tänne käsirahan kanssa niin minä laitan rattaat pyörimään."

Simo kättelee molemmat miehet tyytyväisenä ensimmäisiin kauppoihinsa Taivalkoskella.

7.

Veikko ja Eero poistuvat liikkeestä, hyppäävät ralliautoon ja lähtevät ajamaan Taivalkosken toria kohti. Eero laittaa Melvinsin *Stoner Witchin* soimaan alusta lähtien ja selaillee naiskuvastoa.

"Mitä muuten tiedät Thaimaasta?" Veikko kysyy.

"Lyijykynät tehdään siellä."

"Lyijykynät tehdään Kiinassa."

"Ai jaa."

"Mitä siinä esitteessä sanotaan?"

"Että gentlemanni."

"Vai semmosta."

"On tässä hyviä kuvia kyllä."

"Jaa. Pöllitkö nä sieltä kirjastostakin kuvakirjoja?"

"Ei, otinpa Ballardin Tornitalon ja jonkun Tiikerin lapsukaisen."

"Varmaan aika paskoja kirjoja."

"Jaa että polttamisen vois aloittaa niistä?"

"Tä?"

"Mietin vaan tuossa kerran joutessani, että jos olis pakko polttaa kirjoja niin mitä polttaisin ekana. Mistä kirjoista ite aloittaisit polttamisen, jos pitäisi tehdä kirjarovio?"

"Höh. Varmaan uskonnollisista opuksista."

"Varma valinta. Entä niiden jälkeen?"

"Hevoskirjat varmaan. Jalkapallokirjat."

"Mitä sitten polttasit viimeisenä?"

"Varmaan jonkun sassin selviytymisoppaan."

"Sitä ollaan niin käytännöllisiä."

"No mitä ite polttasit viimeisenä?"

"En tiiä, vaikka Päätaloa."

"Että tsempataan kotipitäjään päin?"

"Näin se on."

"Puolitoista kuukautta. Mitä me tässä muijia odotellessa tehdään?"

"Ruvetaan juomaan, siinähan se aika kuluu."

8.

Kun Oulu-Kuusamontietä pitkin ajetaan Taivalkoskelta Oulun suuntaan, tulee vähän ennen Jurmua vastaan puinen kyltti, jossa lukee *Kettuvaara 4 km*. Jos siitä kääntyy ja ajaa soratietä pitkin vähän vajaan kilometrin verran eteenpäin, vasemmalle kääntyvän tien puukyltissä lukee *Zorrontie 1*.

Kyltin kohdalta kääntyessä saapuu idyllisesti sijoitellun punaruskean kesämökin pihaan. Se on Zorrontien kabinetti, jossa Veikko ja Eero asuvat ympäri vuoden. Erillään olevan saunarakennuksen editse virtaa vuolas Iijoen koski ja kosken suuntaan on penkereelle rakennettu huumorimielessä myös pieni laiturinpätkä. Mökin pihapiiriin kuuluu myös olennaisena osana metsän laidan jäävä halkoliiteri sekä saunan eteen laitettu grillikatos, jonka kokoaminen on jätetty kesken vuosikymmen sitten. Grillikatoksen katto on nakattu liiterin taakse sammalmättään päälle ja siilit pitävät sitä piilopaikkanaan.

Kesämökkitontti on hiljainen. Ralliauto on pysäköity vinottain kankaalle. Orava juoksentelee ympäri kuivaa maastoa lähimetsän varjoisilla poluilla. Aurinko paistaa vienosti hajapilviseltä taivaalta. Tuulee juuri sopivasti, jotta hyttyset pysyvät poissa.

Kesäisen mökki-idyllin hiljaisuus rikkoutuu, kun taksi ajaa pihaan. Taksin ovet avautuvat ja ulos astuu kaksi thaimaalaista naista radiosta kuuluvan reippaan iskelmämusiikin säestyksellä. Tara on naisista vaaleampi ja pidempi, Mimi on tumma ja lyhyempi.

He nostavat aurinkolasit hiuksiinsa ja katselevat ympärilleen kartion malliset olkihatut kädessään. Taksikuski hiljentää iskelmämusiikin ja menee sitten nostelemaan raskaita matkalaukkuja peräkontista. Laukut ovat niin isoja, ettei tavaratila ole mahtunut kunnolla kiinni.

"Sawät dii? Hello? Anybody here?" Tara huutelee hennosti thaiksi ja englanniksi itämaisella korostuksella.

Mimi huomaa omituisen vaatemytyn kesämökin katolla ja osoittaa sitä.

"Hello? Is this mister Veikko Myyrä's summer cottage?" Tara huutaa uudelleen.

Veikko ja Eero nukkuvat kesämökin katolla pehmonallet päänalusinaan. Mimin huomaama omituinen vaatemytty on Eero, joka nukkuu katon reunalla tummanvihreä pikkutakki päänsä yli vedettynä. Katon harjalla savupiipun takana nukkuva Veikko säpsähtää hereille kuullessaan äkkiä nimensä, pudottaa lippalakin päästään ja katsoo alas.

Pihalla seisoo naisia, jotka huiskuttelevat hänelle.

"Häh?" Veikko ravistelee päätään.

"Hello! Are you Mr. Veikko Myyrä?" Mimi huutaa.

Veikko tajuaa viimein mistä on kyse.

"Jes jes, I am Veikko! Eerää... Eero herää, nyt ne muijat on täällä."

Eero reagoi kääntämällä päätään. Pikkutakki pysyy edelleen silmillä. Veikko ottaa kamman taskustaan, nappaa pehmonallen kainaloonsa ja lähtee laskeutumaan tikkaita pitkin alas katolta. Eero nostaa viimein takin pois kasvoiltaan, näkee kartiohattuja piteleivät naiset ja meinaa pudota katolta hämmästyksestä.

"Voi perkele!"

Eero ottaa rännistä tukea, kömpii ylös ja lähtee konttaamaan tikkaille, mutta palaa takaisin hakemaan nallea ja laskeutuu sitten nopeasti tikkaat alas.

"Come on! Pay our taxi!" Tara huutelee miehille vaativasti.

Veikko on jo alhaalla, suoristelee vaatteitaan ja ojentaa teddykarhun Taralle. Hän kumartaa molemmille japanilaiseen tyyliin, kättelee heitä mumisten tervehdyksiä heikolla englannilla ja menee sitten maksamaan taksia.

Eero juoksee naisten luo, ojentaa oman nallensa Mimille ja suutelee rehvakkaasti molempien kämmenselkää.

"Welcome to earth! My name is Eero, we bought you gifts! It's teddy bears!"

"Khàp khun. Thank you." Mimi sanoo ujosti ja kumartaa kädet yhteen liitettyinä.

"Nice to have you here! Wait a second here, please."

Eero kääntyy ja marssii työntämään päänsä rännin alla olevaan sadevesiämpäriin.

"Sitä on tulleet sukulaiset vierailulle." Taksikuski heittää Veikolle.

"Joo."

"Mistä nämä tyttöset on nyt tulossa? Tuolla linja-autoasemalla seisoivat ja kyselevät miten pääsee Zorrontielle. Onko nämä niitä postimyyntimorsiamia vai mitä?"

"Jos ne postiautossa tulivat."

"Ei niillä ollut millä maksaa. Jotakin itämaan rahaa esittelivät, mutta arvelin jotta kai te maksatte."

"Joo."

"Taitaa olla säpinää tiedossa."

"Pysytäänpä asiassa. Siinä on kyytistä ja juomarahat päälle."

Veikko ojentaa kuskille sata markkaa.

"Joo, faktat on faktoja ja eurot on markkoja. Eipä sitten muuta kuin hyvät kesät!"

Taksikuski lähtee ja matkalaukut jäävät pihatielle.

Naiset katselevat Eeron puuhia sadevesiämpäriin luona. He kuiskailevat ja nauruskelevat nallet sylissänsä. Mimi näyttölee juovansa viinaa pullosta ja pyörittelee silmiään.

"Glug glug! Mow laew. Oo-aak!"

Tara hihittää sisarensa pantomiimille.

Eero vetelee hiuksensa taakse vedellä, pyyhkii kädet takkiinsa ja tulee kättelemään naisia uudelleen.

"Okei, let's rerun. My name is Eero, but you can call me Eki."

"We are very happy to meet you. My name is Tara Sung Dew." Tara kumartaa.

"Sawasdee. My name is Mimi Hi Dew." Mimi kumartaa myös.

Veikko pyyhkii hikeä paidanhihaansa ja yrittää näyttää mahdollisimman selvältä. Hän kumartelee naisten *wai*-tervehdyksiä matkien.

"Hai, I am Veikko. We are very happy to have you here in Taivalkoski Finland."

"Thank you. We are happy to be here." Tara sanoo hymyillen.

"Are you brothers?" Mimi kysyy.

"We are half-brothers. Same father, different mother." Veikko selvittää.

"Mai pen rai." Tara sanoo.

"Rai rai vaan, kumman sinä nyt otat?" Eero kysyy.

"Minä otan tämän vaaleamman."

"Ei kun ota tuo ruskettuneempi."

"Eikö me sovittu siellä toimistolla, että minä otan Taran?"

"Eikä sovittu."

"No olis pitänyt sopia. Minä nyt kuitenkin varasin sen ja sillä siisti."

"Ootappa nyt..."

Tara päättää ottaa aloitteen omiin käsiinsä. Hän tarttuu Veikkoa kädestä ja lähtee taluttamaan häntä mökkiä kohti.

"Phom chawp koon!"

"Joo, no... ihan miten vaan." Veikko menee virran mukana.

Eero ja Mimi jäävät seisomaan paikoilleen. Mimi halailee nallea tyytyväisenä ja silmäilee Eeroa.

"No mennään mekin nyt sitten." Eero ojentaa kätensä ja Mimi tarttuu siihen.

9.

Kesämökin olohuone on likaisten lautasten, hikisten vaatteiden, tyhjien tonnikalapurkien ja repaleisten sanomalehtien viidakko. Television päällä on kasa pahasti myöhästyneitä kirjastokirjoja. Kuluneen sohvakaluston edessä on levällään erilaisia Pekka Pouta-siiderietikettejä ja lyijykynäpiirustuksia. Ovensa menettäneessä kaapistossa on rivi toisensa jälkeen tyhjiä limsapulloja, enimmäkseen vihreää Smurffi-päärynälimsaa. Mustat huovat ja roskapussit toimittavat ikkunoissa verhojen virkaa ja kattotuulettimesta roikkuu maalarinteippiin kiedottu Teräsmies-figuuri. Ohuet auringonsäteet roskapussiverhojen välistä osuvat huoneen nurkassa näkyvään hämähäkinverkkoon, jonka alle on pinottu pizzalaatikoita ja olutkoreja.

"This's our yhteinen kesämökki, the summer cottage. We live here." Veikko esittelee mökkiä tytöille ylpeänä.

Tara katselee sotkua suu mutrussa ja pyyhkäisee sormellaan pölyä kaapiston päältä.

"Yak. Needs cleaning."

"You bring our bags here?" Mimi kysyy Veikolta.

"Bags, of course. Eki, hae laukut sisään."

"Täh?"

"Eukkojen laukut on ulkona."

"Bags are little heavy, we help you." Tara sanoo.

"No, no, me and Eero can carry bags."

Miehet sumplivat itsensä pihalle ja tarttuvat pihatielle jätettyihin suuriin matkailukuihin. Kantoyritys epäonnistuu surkeasti, sillä pizzalla, alkoholilla ja vaihtoehtorokilla kasvatetut lihakset eivät taivu raskaiden esineiden siirtoon.

"Yks laukku kerrallaan, ota kiinni toiselta puolelta." Veikko neuvo.

"Mitä pirun kiviä ne on näihin pakanneet?" Eero ihmettelee.

"Pitäisköhän aukaista ja kantaa tavarat yksitellen sisään?"

Naiset katselevat miesten tuloksetonta aherrusta kuistilta ja päättävät hoitamaan homman itse. He laittavat sandaalit jalkaansa ja hierovat käsiään yhteen.

"We help you." Tara sanoo ja tarttuu matkalaukkuun.

"No, no, we can handle this." Veikko estelee.

Tara ja Mimi eivät välitä estelystä vaan tarttuvat Veikon vetämään laukkuun, nostavat sen ilmaan ja kantavat reippaasti sisään.

"No, riuskoja tyttöjähän me pyydettiin." Eero kommentoi.

"Niinhän me tehtiin."

Naiset avaavat matkalaukut. Tara nostaa omasta laukustaan lehtikullatun Buddha-patsaan ja asettaa sen olohuoneen sivupöydälle. Mimin laukusta löytyy kristalleilla koristeltu pagodan pienoismalli, puusta veistetty dharmapyörä, metalligongi ja pienikokoisia, toistensa sisään kasattavia soittokelloja.

Tara kaivaa värikkäiden vaatteiden alta esiin paksun kirjan ja pergamenttitaulun. Mimin pohjattomalta näyttävästä matkalaukusta löytyy vielä suojapapereihin kääritty itämaalainen teeastiasto ja kokoon kääritty bambuleija.

"Työt taitavat olla buddhalaisia vissiin."

"Siltä vähän näyttäis. Niinhän ne kaikki siellä, kovasti yrittävät nirvanaan päästä."

"Ei meikäläinen vaan jaksais sellaista stressiä, että elämässä pitäis johonkin päästä."

Eero hivuttautuu lähemmäs katsomaan. Buddha-patsaan kimaltelevat kivisilmät

kiinnittävät hänen huomionsa.

"Onkohan nuo oikeita jalokiviä nuo?"

"What?" Tara kysyy.

"Tota niin... are these real jewels?"

"Yes, here is pearls and opals from Himalaya."

"Kyllä ne Veikko taitaa jotain Himalajan helmiä olla."

Mimi on sillä välin ehtinyt jo sivuhuoneeseen kokeilemaan vuodesohvaa, jossa Eero yleensä nukkuu yönsä. Hän kokeilee jousituksia istahtamalla nopeasti alas ja taas ylös. Peti saa arvosanan hyvä.

"This is good bed!"

"Where do we sleep?" Tara kysyy.

"We made you beds in the other room. There is sleeping bags." Veikko neuvo.

"No bags, we sleep here."

Tara menee raivaamaan sarjakuvalehtikasaa, jonka alta löytyy Veikon lavettisänky. Mimi menee sillä aikaa tutkimaan kämpän WC-tiloja.

"Good, good. Where are your cell phones?" Tara kysyy.

"Häh?"

"Beep beep, hello hello?" Tara näyttölee muka soittavansa kädellään.

"Ai kännykkä joo."

Eero ottaa kännykän taskustaan ja näyttää sitä. Malli on Nokia 3330. Mimi nap-paa kännykän Eeron kädestä ja huudahtaa voitonriemuisena.

"Nokia! Connecting people!"

"No kännykkähän se pitää ekana olla, kun Suomeen tulee."

Veikko näyttää omaa kännykkäänsä, joka on mallia Nokia 6250. Mimi katsoo

uutta kännykkää kummissaan, ottaa sen Veikon kädestä ja nappaa Taralle. Tara kokeilee nappuloita ja nyökkää sitten hyväksyvästi.

"On meillä Nokian rubberbootsitkin." Eero esittelee eteisessä olevia kumisaappaista.

Tara heittää kännykän sängylle, kuiskaa jotain Mimille ja alkaa sitten töniä miehiä ulko-oven suuntaan.

"You go out now, we change clothes."

"Hä?"

"Out, out. Men out! We must change clothes."

"Taitaa olla tytöillä Tintti Tiibetissä." Eero kommentoi, kun pieni thaimaalainen nainen työntää hänet vaivattomasti pihalle.

Tara lukitsee ulko-oven miesten perässä. Veikko ja Eero huomaavat seisovansa kuistilla.

"Jätkän englantia muuten kuulostaa ihan Räikköseltä." Eero sanoo.

"Fack you man."

10.

Veikko ja Eero istuskelevat kesämökin pihalla keskeneräisen grillikatoksen luona. Eero leikkii pääkallosytkärillään ja polttelee pöydänkulmaa. Mökin sisältä ei kuulu minkäänlaista ääntä.

"Mitähän ne touhuu? Keittäisivät kahvit samalla." Veikko tuumii.

"Milloin se Ossi meinasi tuoda siemeniä?"

"Pitää soitella sille, että voi alkaa pikkuhiljaa tuomaan, kun hampunpoimijatkin on jo kotiutuneet."

Tara avaa ulko-oven, tulee kuistille raidallisia räsymattoja kantaen ja pudottaa ne portaille.

"Come on, boys!"

"Mitä ne nyt aikoo? What now?"

"We clean house. You wash carpets in the river."

"Pestä mattoja?"

"Wash carpets. Very dirty, yuck."

"No, we can't wash carpets. Eihän Veikko voida? Carpetwashing not mens job in here Finland." Eero protestoi.

"We have bad backs." Veikko selittää.

"You poor men! If you wash the carpets, we can give you some massage..." Tara ehdottaa ja hymyilee viekoittelevasti.

Pian miehet ovat joella matonpesussa. Eero hankaa räsymattoihin mäntysuopaa, kun Veikko pitää reunasta kiinni ja nostelee märkiä mattoja joesta mättäälle.

"Turhan rankkaa hommaa, pitäis käydä lainaamassa painepesuri."

"Toppa tosiaan."

"Ei perkele, pidetäänpä paussi. Soitan Ossille."

Veikko kaivaa varakännykän housuntaskustaan. Se on Nokian malli 2300.

"Mitä näille matoille pesun jälkeen tehdään?"

"Ei kai niitä märkinä lattialle laiteta."

"Jaa, pitäiskö laittaa kuivumaan?"

Veikko odottaa kännykkä korvalla, mutta Ossi ei vastaa.

"Onhan meillä joku pyykkiteline tuolla." Eero osoittaa ruostunutta mattotelinettä halkoliiterin nurkalla.

"No niinpä onkin. Eipä oo tullut ennen ajatelleeksi, että meillä on tuommonenkin."

"Aina sitä hoksaa uutta."

Veikko pistää puhelimen takaisin taskuunsa.

"Ei se Ossin homo vastaa. Kannetaan kuteet kuivamaan."

Miehet nostavat märät matot metsänlaidassa olevaan telineeseen ja alkavat saman tien tamppaamaan niin että vesi roiskuu. Veikko tamppaa kaksin käsin laudanpätkällä ja Eero hakkaa kärpäslätkällä toinen käsi housuntaskussa.

"Tehdään semmoiset sätkäaskit. Yhdeksän sätkää yhteen." Veikko ehdottaa.

"Miksei kymmenen?"

"Säästetään vähäsen. Mutta mitä laitetaan etikettiin?"

"Pekka Pouta -hasis. Tehdään tällainen tuoteperhe, siideriä ja hasista. Seuraavaksi vaikka T-paitoja, Poudan pärsä etupuolella ja Huomenta Suomen logo takana."

"Ei perkele tehdä. Mulla on hyvä mainosidea: Poutapilvi. Hasis, jolla on hopeareunus."

"Jos se on Pekka Poutapilvi."

"Vittu sulla on joku pakkomielle sitä Pekasta."

"Onko sulla jotain Pekkaa vastaan?"

"Siinähan se säätä ennustaa niinku muutkin meteoriitit, mutta nöyrä mielipiteeni on, että hasiksella pitää olla joku eksoottisempi nimi."

"Peter Dryweather."

"Unohda nyt ne homopetterit ja keskity. Ennemmin vaikka Robin Hood tai Ali Baba ja viiskytä rosvoa."

"Neljäkymmentä rosvoa siinä oli."

"Rosvojen lukumäärä ei nyt ollut mikään pointti tässä vaan nimi."

Eero lopettaa tamppaamisen, ottaa telineestä pyöreän kynnysmaton ja heittää sen huvikseen frisbeenä kuistille.

"Lentävä matto."

"Siinähan olis hyvä nimi. Lentävä matto."

"Vahingossa ne parhaat ideat tulee."

"Hittituote."

Tara ja Mimi tulevat ulos mökistä vihreän- ja oranssinkirjavat kesävaatteet yllään, kartiohatut päässään, railakkaan väriset kangaskassit kädessään ja Nokian kumisaappaat jaloissaan. He suuntaavat ralliautoa kohti.

"Keep up the good work, men! We need to do some shopping in the city!" Tara huutaa kättään heilutellen.

"Mitä ne nyt meinaa?"

Mimi yrittää avata ralliauton ovea, mutta se on pysyvästi lukossa. Hän heittää hattunsa sisään ja työntyy etupenkille avoimesta sivuikkunasta. Tara seuraa sisarensa esimerkkiä ja vilahtaa notkeasti rattiin ikkunan kautta.

"No ei helvetti, meinaako ne lähteä ajamaan?"

"Ottaako ne meidän auton?"

Miehet jättävät matot rauhaan ja kiiruhtavat estelemään naisten lähtöä. Tara käynnistää auton virtalukkoon jätetyillä avaimilla.

"Stop now! Where are you going?"

"We go buy some food! You stay here, wash carpets!" Mimi käskee.

"Chop some firewood too!" Tara sanoo.

"But no! You, no, can you even drive car?"

Veikko kamppailee itsensä kanssa siitä pitäisikö hänen vetäistä auton avaimet pois naisilta väkisin vai ei.

"I am very good driver, our father was a taxi driver in Thailand!" Mimi sanoo.

"And our brother drives riksa!" Tara muistuttaa, laittaa peruutusvaihteen silmään ja lähtee ohjaamaan autoa tielle.

"Tee nyt Veikko jotain ennen kuin naiset karkaa!" Eero heiluttelee käsiään.

"You can't go! You don't have a drivers license!" Veikko huutaa ja hölkkää auton perään.

"You are so cute when you are angry!" Mimi heittää Eerolle lentosuukon ja vääntää sivulasin kiinni.

Auto peruuttaa mutkitellen tielle, kääntyy ja lähtee ajamaan pois muutaman keran nykäisten. Tara vilkuttaa ikkunasta. Veikko yrittää hölkätä auto kiinni, mutta se menee jo menojaan ja katoaa mutkan taakse.

Miehet jäävät seisomaan toimettomina tielle.

"Eki."

"No mitä?"

"Tämä ei nyt mene ihan niinku suunniteltiin."

"Elä helvetissä."

"Onko niillä Thaimaassa edes autoja?"

"Kai niillä jotain Ladoja on."

"Minä soitan sille Ossille. Huomenna laitetaan kyllä tytöt töihin, jos siemenet saadaan."

Veikko ja Eero palaavat mökkiinsä ja heitä kohtaa järkyttävä näky. Naiset ovat siivonneet ja sisustaneet koko kämpän uudelleen itämaiseen tyyliin. Olohuoneen pöydällä on punaisia kukkia valkoisen kukkaliinan päällä. Nurkkapöydän maljakossa palaa mandariinisuitsuke. Sohvan päälle on heitetty puuvillamatto, jonka Veikko sai kolme vuotta

sitten joululahjaksi siskoltaan ja unohti pakettiin sänkynsä alle. Kattotuulettimeen on kiinnitetty värikkäitä lankoja. Keittiön pöydällä odottaa japanilainen astiasto ja teepannu. Veikon ja Eeron tavarat on kasattu varastohuoneen lattialle.

"Vissiin haluavat tehdä olonsa kotoisaksi." Veikko tuumaa.

"Ovathan nuo siivonneet kyllä." Eero sanoo ja menee jääkaapille. Hän ottaa esiin avatun tonnikalapurkin, haarukan ja kaksi olutpulloa. Hän heittää toisen olutpullon Veikolle, joka saa kopin.

"Tonnikalat tehdään muuten Thaimaassa." Eero huomauttaa mussuttaessaan tomaattitonnikalaa.

"Onko näin?"

"Mistä ne muuten pöläyttivät rahaa ostoksiin? Eihän niillä ollut tullessa kuin jotain Thaimaan dollareita." Veikko hoksaa yhtäkkiä.

"Onko Thaimaassa dollareita?" Eero sanoo suu täynnä tonnikalaa.

"Ei saatana, ei kai ne löytäneet meidän..."

Veikko menee keittiöön, avaa tiskikaapin ja ottaa metallisen keksirasian ylähyllyltä. Rahakätköstä on viety muutama satanen ja tilalle on jätetty suunnilleen saman verran Thaimaan bahteja ja satangeja.

"Ottiko ne meidän viinarahastosta?" Eero kysyy järkyttyneenä.

"Tekivät vaihtokaupan. Meillä pitää vissiin lähteä nyt Thaimaahan kaljalle. Kattoppa, niillä on Päätalon kuva rahassa." Veikko nostelee seteleitä laatikosta ja kääntelee niitä huvittuneena.

"Miksi jossain Thaimaan rahassa on Päätalon kuva?"

Eero ottaa yhden bahtin arvoisen kolikon laatikosta ja pyörittelee sitä kädessään. Kuningas Rama IX:n kuva on kaikkien Thaimaan seteleiden ja kolikoiden arvopuolella.

"Ei se taida ihan Päätalo olla, joku paikallinen nörttiruhtinas."

"No, kaipa sitä ruhtinaan pärsälläkin ässäarpoja raaputtelee."

Eero laittaa kolikon taskuunsa.

11.

Kuiviksi hakatut matot roikkuvat telineessä. Miehet istuvat kesämökin kuistilla ja tuijottavat mattotelinettä mieteliäinä. Pöydällä on kaksi tyhjää tonnikalapurkkia ja neljä tyhjää olutpulloa. Orava pyrähtää pihan poikki ja nousee saunan takana olevaan puuhun.

"Kurre vilahti." Eero toteaa.

"Eipä muuten hoksattu, että olis voitu suhauttaa matot puhtaaksi puutarhaletkulla."

"Jälkiviisaus se vasta on jotain."

Veikko venyttelee käsiään, haukottelee ja kuulee äkkiä tutun ralliauton äänen kaikuvan kuusimetsän lävitse.

"Sieltä sitä tullaan."

"Kauppareissu vähän venähti."

Miehet nousevat jaloilleen, kun naiset kurvaavat ralliautolla pihaan ja peruuttavat sen oikeaoppisesti kesämökin nurkalle. Sivuikkunat aukeavat ja naiset kömpivät keltaiset Halpa-Hallin ostokassit edellä ulos autosta. Tara puhelee Veikon kännykkään kädessään *Thaimaalaiset naiset värikuvina: Kuvasto 2000*. Hän laskee pulleat ostokassit maahan, laittaa kuvaston konepellille ja selailee sitä edelleen thaiksi pälpättäen.

"Hello, men!" Mimi tervehtii iloisesti ja kumartaa jälleen.

"Haloo haloo. Where were you so long?" Veikko kysyy.

"Oh, did you miss us? That's so sweet! We buy lots of food!" Mimi nostelee muovipusseja.

"Hirvenkäristys olis kyllä poikaa." Eero tuumaa.

Tara sammuttaa kännykän ja pistää kuvaston pois.

"So! We go make food now. Have you made firewood? No? You go make some firewood, chop, chop, or you leave without food!"

Veikko ja Eero miettivät ymmärsivätkö Taran sanat oikein.

"Tä?"

"Yes, chop, chop firewood! Lazy foot, no food!"

Tara ja Mimi tönivät miehiä varmaotteisesti liiterin suuntaan, kantavat ostoskassit sisään vastaväitteistä välittämättä ja vetävät oven kiinni perässään. Miehet tuijottavat toisiaan epäuskoisina.

"Ei tämä tosiaan mene niin kuin pitäisi."

"Tässähän ollaan pian tossun alla."

"Nokian kumpparin alla saatana."

Pian Veikko ja Eero kuitenkin seisoskelevat halkoliiterin edustalla ja hakkaavat hiljakseen halkoja. Eero laittaa pienen halon pystyyn pölkyn päälle ja Veikko humauttaa sen halki retkikirveellä. Eero ottaa klapit ja pinoaa ne taakseen. Hetken hengähdystauon jälkeen sama toistuu.

"Nätistihän nuo lohkeavat." Veikko sanoo.

"On siinä puuta poikineen."

Taas menee yksi halko halki ja iskua seuraa hetken tauko.

"Se on näppärä peli tämä retkikirves."

"Onhan se. Näpsäkkä."

"Vaan meidän pitäis keksiä joku hyvä mainoslause."

"Käviskö tämmönen, että Wanhan Ajan Luomuhasis tuplaveellä."

"Et sentään miettinyt, että Pekka Pouta suosittelee."

"Se oliskin hyvä."

"Vaan kuunteleppa tätä: Lentävä Matto, Hasis from the Land of Midnight Sun."

"Flying Finn Hasis."

"Tai Midnight Sun Hasis."

"Flyind Finn from the Land of Midnight Sun Hasis." Veikko yhdistelee.

"Joko se Ossi vastasi puhelimeen?"

"Joo, oli kuulemma bänditreeneissä eikä kuullut soittoa."

"Milloin se aikoi tuoda siemeniä?"

"Huomenna meinasi käväistä."

"Ossin huomenna voi olla vaikka ensi viikolla."

"Näkyypähän. Pistähän uutta pökköä pesään."

"Pidetään paussi, onhan tässä retkittykin taas."

Mimi tulee kuistille yllään vaaleanpunainen essu, jonka etumukseen on kirjailtu sana *CUTE*. Hän heiluttelee käsiään Veikolle ja Eerolle, jotka makaavat liiterin edustalla aurinkoa ottaen. He ovat rakentaneet itselleen halkopinoista divaanit.

"Hello, men! Food is ready!" Mimi huutaa.

"Jaa, ruoka on vissiin valmista. We are coming!"

"Mitähän evästä siellä on?"

12.

Miehet istuvat itämaiseen tyyliin katettuun ruokapöytään. Pöydällä on neljä ruskeaa pöytäliinaa, joiden päälle on asetettu valkoiset kulhot ja niiden viereen haarukat, veitset ja syömäpuikot. Pöydän keskellä höyryää suuri musta kulho täynnä tummaa riisiä. Viereessä on kaksi koristeellista juomakannua, toisessa vettä ja toisessa sitruunamehua.

Mimi kehottaa käsillään elehtien Veikkoa ja Eeroa pesemään kätensä ennen ruokailua. Veikko huokaa ja menee pesemään käsiään vessaan. Eero huljauttelee käsiään nopeasti tiskipöydän hanan alla ja kuivaa ne astiapyyhkeeseen. Sitten he istuvat pöytään ja nuuskivat inkiväärille, chilille, basilikalle ja muille eksoottisille mausteille sakeasti tuoksuvaa ateriaa.

"Täällä on pistetty pöytä oikein hienoksi."

"Very fine table. Very cute. Good smell." Veikko kehuu kattausta Mimille.

"Thank you, you are so kind!" Mimi kiittää ja kumartaa.

Tara nostaa kattilan pöytään ja annostelee sopivasti kasviskeittoa miesten kulhoihin. Eero katselee nuudeleiden ja kookoskastikkeen seassa kelluvia ananaspaloja epäluuloisena.

"What is this?"

"Bamboo and noodles vegetable soup with Mama-rice, soy and tofu. Siamese cuisine. Vegetables and fruits, very healthy."

Veikkokaan ei ole aivan vakuuttunut kasvissopan syömäkelpoisuudesta. Naiset sen sijaan siirtävät ahneesti tummaa riisiä keittonsa sekaan, napsuttelevat syömäpuikkoon ja alkavat syödä rituaalinomaisesti ja hartaasti jokaisesta palasta nautiskellen.

Veikko rohkaisee mielensä ja maistelee. Kyyneleet kohoavat Veikon silmiin, kun tulinen chiliseos polttee hänen suutaan. Hän yskii, kaataa itselleen äkkiä lasin vet-

tä ja yrittää juoda polttelun pois, mutta vesi ei paljon auta.

"Very spicy..." Veikko irvistää.

Eero pyörittelee lusikkaa omassa annoksessaan.

"I can't eat this. We need meat."

"No meat, vegetables! It is good, yum yum!" Tara väittää.

"Wash your hands first." Mimi sanoo.

"Vastahan minä kädet pesin, eikö näille mikään kelpaa?"

"Hae oluet, eiköhän tämä sen kanssa jotenkin alas mene."

Eero nousee pöydästä naisille kumarrellen ja menee jääkaapille. Hän ihmettelee hetken aikaa sen tyhjyyttä, sulkee oven ja katsoo sitten uudelleen. Ei auta. Jääkaappi pysyy edelleen tyhjänä.

"Missä kaikki viinat on?"

"Mitä?"

"Tuuppa katsomaan."

Veikko pyyhkii hikeä otsaltaan ja menee keittiöön. Hän kurkkii jääkaappiin Eeron olan ylitse. Jääkaappi on täytetty vihanneksilla, salaatilla, tofulla ja jogurtilla. Siiderit, oluet, kylmät pizzapalat ja jopa Red Bull -energiajuomatölkit ovat poissa.

"Tara, Mimi, where is our booze?" Veikko huutaa olohuoneeseen.

"No alcohol, very bad. We pour it away." Tara vastaa.

Eero huomaa tyhjät pulloet keittiön nurkassa välioiven takana. Hän katsoo vuoroin pulloja, vuoroin jääkaappia ja vuoroin tiskiällasta.

"Pulp, pulp!" Mimi huikkaa ruokapöydästä.

"Ne on kaikki kaataneet pois..."

"No olipa töykeää käytöstä. Eiköhän Veikko makseta takaisin samalla mitalla."

Eero menee olohuoneeseen, ottaa soppalautasensa pöydältä ja kaataa vihanneskeiton lavuaariin. Tara ja Mimi seuraavat yllättyneinä.

"Nyt ollaan sujut. We are sujut now!"

"Hikihän tässä tulee. Eiköhän Eki mennä ja pistetä sauna lämpiämään. Ei nyt tarvi käydä halkojakaan naapurista." Veikko mörisee itsekseen ja vilkuttelee naisille mennessään ulos mökistä.

Miesten poistuttua Tara matkii Eeron ääntä ja elkeitä ruokapöydässä.

"We are *sujut* now!"

Naiset purskahtavat nauruun, mutta lopettavat äkisti, kun Eero palaa takaisin sisään. Hän menee keittiöön, ottaa lavuaarin alle piilotetusta kylmälaukusta paketin punaista lenkkiä sekä tuubin sinappia ja pysähtyy vielä eteiseen katsomaan nauruaan pidätteleviä naisia.

"Mitä? Kahta en vaihda ja toinen on Turun Sinappi."

Eeron mentyä ulos naiset jatkavat hihittämistä keskenään.

13.

Taivalkosken taivas hehkuu kirkkaanpunaisena ja kuultavankeltaisena. Repaleiset pilvilautat vetelehtivät taivaanrannassa keskiyön auringon edessä.

Veikko ja Eero istuvat saunassa ylimmillä lauteilla vastat sylissään ja maiskuttelevat puukiukaalla lämmitettyjä lenkinpätkiä runsaan sinapin kera.

"Olipa hyvä, että unohtui nämä lenkit kylmälaukkuun." Eero totetää.

"Vielä parempi, jos olis unohdettu pari pulloa Poutaa ja vähän kabanossia." Veikko harmittelee.

"Niinpä."

"Ei taideta saada thaihierontaa tänä iltana."

"Eikä aamiaista sänkyyn."

Äkkiä saunan ovi avautuu ja naiset tulevat saunaan suuret, valkoiset pyyhkeet yllään. He istuvat alimmille lauteille, vilkuilevat miehiä hymyillen ja supisevat keskenään. Veikko ja Eero istuvat hievahtamatta paikoillaan kuin karhut, joiden kotiluolaan on eksynyt kaksi flamingoa.

"Siihen vaan tulivat istumaan." Eero kuiskaa Veikolle.

"Mitä tässä supistaan? Eihän me kuitenkaan tajuta kielestä mitään."

"Heitänpä vähän löylyä, katotaan mitä siitä sanovat."

Eero heittää metallikauhalla vettä kiukaalle muutaman kerran. Kuuma savu täyttää saunan ja kaikki kärvistelevät kuumuudessa hetken aikaa.

"It is very hot in here. This is very much like home in Thailand." Mimi kehuu iloisesti.

"Throw some more!" Tara käskee.

"Höh, nehän taitaa tykätä tästä. You like this?"

"Yes, we like sauna!"

"Heitähän Eki lisää." Veikko käskee.

Eero heittää lisää löylyä ja alkaa sitten esittelemään koivuvihtaa.

"This is the vasta, or vista, or something. Have you seen vasta before? No? You hit yourself with it, like this."

Eero vihtoo selkäänsä. Naiset tirsкуvat ja katsovat poispäin.

"Do you want to try vihtominen?"

"Show it again, Eero." Mimi sanoo.

Eero hakkaa itseään uudelleen ja naiset nauravat taas.

"Heitetäänkö vielä lisää löylyäkin?" Veikko kysyy.

"Throw some more, please." Tara sanoo.

"Se on tällaisissa kulttuurien kohtaamisissa hyvä, että joku yhteinen sävel alkaa löytymään."

Yötön yön laskeutuu Taivalkosken ylle. Pihasaunan raollaan olevasta pikkuikkunasta tupruaa höyryä ilmoille. Läheisessä kuusessa istuva orava kuulostelee ihmeissään heleää aasialaisten naisten naurua, jollaista ei ole aikaisemmin näillä kankailla kuultu.

14.

Reisitaskuhousuiset kaverukset pelaavat katukoripalloa autotallin edessä Taivalkosken Jakkilanmäen päällä. Korin virkaa toimittaa autotallin ovien päälle naulattu metalliverkosta tehty roskakori.

Vaaleahiuksinen nuorimies on Joni "Jone" Rantanen. Hän on Hilda-mummonsa luona asuva, viidettä vuotta lukiota käyvä karaoken ja hiphop-musiikin harrastaja. Kaljupäinen nuorimies on Peter "Noppa" Lahtinen, päiväkodin naapurikerrostalossa asuva, suurtalousskokkilinjan keskeyttänyt kaksimetrisen korsto.

Hilda-mummo katsoo poikia keittiön ikkunasta ja leipoo kanelipullaa. Hän on tyytyväinen siitä, että pojanpojalla on liikunnallisia harrastuksia.

Pojat heittelevät koripalloa toisilleen ja pohtivat ajankohtaisia asioita.

"Tiedätsä Veikon ja Eeron, ne siideridiilerit?" Jone kysyy Nopalta.

"Ne tyypit, jotka revittelee joskus aamusin sillä ralliautolla?"

"Kuulin vähän huhua, että niillä olis hamppua kasvamassa oikein urakalla jossakin kuusamontien varressa."

"Aikooko ne meidän apajille?"

"No vittu."

"Ootko kysynyt mitä mieltä setäs on?"

"En vielä, pitää chillata sitten kun käväistään hakemassa Oulusta seuraava lasti."

"Niitä pittäis käydä vähän ojentamassa vissiin." Noppa pyörittää nyrkkiään merkittävästi.

Keittiön tuuletusikkuna avautuu ja Hilda huutaa hyttysverkon lävitse: "Jone, juotko se sinun kaveri kahvia?"

"Holmes, sano Big Motherille juotko kahvia."

"Minusta mennee taas ihan pöljäksi tämän slangin kanssa."

"Vittu se on Big Mother nyt, se on kova sana."

"Emmie kyllä tiiä, aika keinotekosen oloinen."

"Stoppaa dissaaminen, mään."

"No helevetti sanotaan sitten isomutsi."

"Mitä se oli? Otatko kahvia vai teetä?" Mummo höristää korviaan.

"Pistä isomutsi latte!" Noppa laukaisee.

"Me otetaan lattet mukaan, yo!" Jone veivaa kättään ilmassa.

"Juu juu. Mie laitan kahvia porisemaan ja huudan sitte akkunasta, kun pullat on valmiita." Mummo sulkee ikkunan.

"Respektiä." Noppa sanoo.

"Näitkö kun meikä veti aika smoothin friisin?" Jone steppaa pihatielle päin ja triikkailee.

"On jätkä on kyllä melekonen venkula."

"Kahvipaussin jälkeen ruvetaan tsekkaamaan ne siideriäijät. Paska lentää getossa, jos huhut on totta."

"Kaikki paskaks vaan." Noppa vahvistaa ja heittää pallon roskakoriin.

15.

Eero herää sängystään, hieraisee silmäluomiaan ja yrittää muistaa mitä eilisiltana tapahtui. Sitten hän huomaa epämääräisen mytyn vieressään paksun peiton alla. Hänen ilmeensä kirkastuu kertaiskusta. Hän kääntyy mytyn puoleen ja kietoo kätensä sen ympärille. Saman tien mytty kääntyy ja peiton alta pilkistää Veikon naamataulu.

Eero hätkähtää ja putoaa sängystä lattialle.

"Tä?" Veikko herää tömähdykseen, hapuilee olematonta herätyskelloa ja lyö nyrkkinsä seinään.

"Ei mitään." Eero nousee lattialta, katselee ympärilleen ja huomaa, että ruokapöytä on jälleen katettu. Keittiön hellalla porisee kattila ja ilmassa leijuu mausteinen kasviskeiton tuoksu.

"No joo, jotain aamiaista siellä on tulossa." Eero toteaa vetäessään housuja jalkaansa.

Veikko nousee sängylle istumaan ja kampa hiuksiaan.

"Missä ne meidän muijat on? Ei kai ne oo taas lähteneet ajelemaan?"

"Oisko ne pihalla?" Eero kuulee kiljumista ulkoa ja vilkaisee ulos ikkunasta.

Naiset ovat pihalla harjoittelemassa kungfua kevyet, mustat wushuasut yllään. He juoksevat pihaan raahattua piknik-pöytää päin, ponnistavat sen reunasta ilmaan ja tekevät takaperinvoltteja. He potkivat korkealle, kiljuvat kimeästi thaimaaksi ja juokselevat ympäriinsä harjanvarsia pyörittäen.

Mimi on myös koonnut bambuleijansa ja lennättää sitä perässään juostessaan. Leija poukkoilee kesämökin katon yllä lempeässä tuulenvireessä ja sen pitkä häntä pyörii kuin väkkärä Mimin tehdessä peräkkäisiä kierrepotkuja.

"Veikko, tuuhan katsomaan tätä." Eero sanoo ja tajuaa samalla hetkellä, että ikkunaan on ripustettu kukkaverhot roskapussien paikalle.

Miehet tulevat kuistille seuraamaan erikoista aamujumppaa. Mimin lohikäärme-koristeinen leija lehahtaa kuistin ohitse heidän kasvojensa tasalta pitkä paperihäntä maata viistäen. Tara huomaa heidät ja pysähtyy pyyhkimään hikeä otsaltaan.

"Good morning!"

"Morning, morning." Veikko sanoo.

"We are doing morning exercises!"

"I guess so."

"Come on exercise you too! You need some sport!" Tara viittoilee miehiä mukaan.

"You have big belly!" Mimi huutaa piknik-pöydän päältä, notkistaa selkäänsä ja harppoo alas pöydältä.

"Pitävät meitä vielä pilkkanaan." Eero sanoo.

"Come on! Jogging now, hop hop! Around the cabin, hop hop!" Tara yrittää reipastuttaa poikia.

"We don't like fat men in our beds!" Mimi nauraa ja iskee silmää.

"Mitä se sanoi?"

"Petistä se jotain puhui."

"Pitäisköhän meidän vetäistä pikku juoksulenkki näytiksi."

"No ei kait siinä."

Veikko ja Eero astuvat alas kuistilta ja lähtevät hölkkäämään mökin ympäri naisten hurratessa.

"Go, go! Neung, song, saam!" Mimi taputtaa tahtia.

"Raise your legs!" Tara huutaa ja istuu itse penkille lepäämään.

Samassa kuuluu auton ääni ja epämääräistä reggaemusiikkia. Ossi ajaa pihaan psykedeelisin värein maalatulla Datsunilla ja nyökyttelee päätänsä niin, että tekoraasteit heiluvat holtittomasti edestakaisin. CD-soittimesta kuuluu Ozric Tentaclesin kappale *Is-cence*.

Ensimmäiseksi Ossi näkee pihassa kaksi thaimaalaista naista, joista toinen seisoo piknik-pöydällä käsiään taputtaen ja toinen istuu penkillä. Ossi heiluttaa hämmennyneenä kättään tervehdykseksi, katselee ympärilleen ja miettii kahden sekunnin ajan ajoiko hän väärän mökin pihaan.

Veikko ja Eero hölkkäävät esiin kesämökin takaa ja ponnistelevat polkua pitkin ylemmäs metsikköön. He huomaavat Ossin auton, pysähtyvät kuin seinään ja kävelevät takaisin pihaan. Ossi nousee autosta ja nostaa miehille kättä.

"Terve."

"Terve. Tässä vähän kuntoiltiin." Veikko selittää.

"Vai niin. Minä toin nyt näitä hampunsiemeniä. Indica yks-nollaa, parasta lajiketta."

Ossi ottaa takapenkiltä sinisen selkäreppun ja kaivaa sieltä säkkikankaisen siemenpussin, jonka päälle on kirjoitettu punaisella tussilla POT SECRET.

"No hyvä, saadaan tytöt töihin." Eero vilkaisee naisia, jotka ovat siirtyneet kuis-tille venyttelemään jalkojaan ja käsiään. Mimi kokoaa leijaansa kasaan.

"Nämähkö ne on ne thaimaalaiset? Kuulin vähän kylällä juttua, että ootte tuomoiset tilanneet."

"Joo, siinä on meidän kesätyöntekijät. Pistetään ne kasvattamaan hamppua tuohon takapihalle."

Eero osoittaa pientä peltoplanttia, jossa mökin edelliset omistajat ovat joskus kauan sitten kasvattaneet porkkanoita.

"Mitä ne kylällä juorusivat?" Veikko kysyy.

"Mitä nyt aina. Torilla vetivät, että näpsäköitä eukkoja ovat. Joku meinasi tilata itselleenkin. Pojat keksi niille lempinimen, ne on nyt thai-valkoskelaisia."

"Nokkela nokkahuilu."

"Kyllä... mutta pitää tästä lähteä menemään, bänditreeneit alkaa kohta. Teillähän on kopio siitä kasvatusoppaasta ja hommat pelittää?"

"Joo."

"Ei kait tässä muuta sitten. Palataan asiaan, kun kukat kasvaa. Morjens!"

Ossi hyppää Datsunin rattiin ja peruuttaa pois pihasta.

"Morjens." Veikko heilauttaa kättään hyvästiksi.

"Kaiku." Eero tekee samoin.

Miehet kävelevät kuistille naistensa luo ja Veikko jonglööraa siemenpussia kädestä toiseen.

"Who was that man?" Tara kysyy.

"Dude was Ossi Kahelinen. Very busy bisnesman."

"What's in the bag?"

"Hemp seeds. We must grow some hemp on the backyard, it's our business."

"Oh, hemp seeds are very healthy! Yam yam!" Mimi lipoo kieltään.

"Soup must be ready now. Let's go eat breakfast." Tara sanoo.

Kaikki neljä menevät sisään, mutta ensin naiset neuvovat jättämään kengät kuistin puolelle.

Miehet istuvat ruokapöytään ja heidän pahimmat pelkonsa käyvät nopeasti toteen. Aamiaiseksi on lähes samanlaista kasviskeittoa kuin edellispäivänä.

"Eihän tätä kestä." Eero tuijottaa lautastaan.

Veikko maistaa hieman omaa keittoaan, irvistää kitkerästi ja juo äkkiä vettä

päälle. Naiset hymyilevät ja syövät keittoa hyvällä ruokahalulla.

"Mennään hakemaan grilliltä pyttipannua." Veikko ehdottaa.

"Kannatan."

Miehet nousevat pöydästä lähteäkseen.

"Pai nai? Where are you going?" Tara kysyy.

"We go to the kylänpinta, the village. Katotaan mikä meininki, what's the meaning."

"Poot len naw." Mimi sanoo.

"Yes, we come with you. Wait a moment." Tara laittaa kannen riisikulhon päälle ja alkaa keräämään astioita.

"Perhana." Veikko sanoo.

16.

Ralliauto kääntyy Oulu-Kuusamontieltä Shellin suuntaan, ajaa sen ohitse ja kääntyy oikealle sairaalan suuntaan. Veikko puristaa rattia ja Tara istuu kartanlukijan paikalla harjaten vaalennettuja hiuksiaan. Eero istuu takana ja tuijottaa tiiviisti Mimiä, joka naputtaa jälleen tekstiviestiä kotipuoleen hänen kännykällään. CD-soittimessa pyörii Alice in Chainsin *Dirt*.

Auto pysähtyy postilaatikkojen kohdalle puolitoistakerroksisen omakotitalon eteen. Veikko avaa sivulasin ja ottaa postin laatikosta, johon on kirjoitettu mustekynällä MYYRÄ.

Eero vääntää takasivuikkunan auki, vilkaisee pariin muuhunkin postilaatikkoon ja nappaa aamun Koillis-Sanomat ja Kalevan luettavaksi itselleen. Sitten hän ottaa varastetun kirjastokirjan *Tiikerin lapsi* takalasilta ja työntää sen postilaatikosta varastamiensa sanomalehtien tilalle.

Tara lopettaa hiustensa sukimisen ja alkaa tutkia hansikaslokerossa olevia piraattilevyjä. Veikko heittelee mainospostia ulos ikkunasta.

"Mitä postia?" Eero kysyy.

"Laskuja, laskuja. Aika iso kännykkälasku." Veikko näyttää laskua Eerolle.

"Eukot tulee vielä kalliiksi tällä menolla."

"Aku Ankan tilausmaksu. Itämainen Ystävä Oy:stä lasku. Kato, tuli taas siskoltakin kortti."

Veikko näyttää Eerolle postikorttia, jossa on kuva mangrovemetsästä.

"Näytähän. Missä päin maalimaa se nyt seilaa."

"Madagaskarissa."

"Joops. Niin, tuliko uus Aku Ankka?"

"Ei, lasku vaan."

Eero napsuttelee sormiaan Mimin kasvojen edessä ja osoittaa tien toisella puolella olevaa harmaata, rapistunutta, asumattoman näköistä omakotitaloa. Mimi kääntää hetkeksi katseensa kännykästä.

"Look there! That is Veikkos mothers house."

"That is your home?"

"That is my mothers old home. We can't go there, it's full of home."

Veikko taittaa postikortin taskuunsa ja painaa kaasua. Ralliauto pyyhältää pikavauhtia kylän läpi ja kurvaa Jalavan kaupan naapurissa olevan Halpa-Hallin pihaan. Veikko pysäköi auton kiinni ikkunamainoksiin. Naiset ryömivät ikkunoiden kautta ulos autosta, mutta Eero jää istumaan takapenkille ja ryhtyy lukemaan Koillis-Sanomia.

"Come, Eero! Let's go shopping!" Mimi taputtaa käsiään.

"No, I must wait in the car. You go."

"Eero has a porttikielto in here." Veikko selittää tilanteen myös kuvallisesti tekeillä natsitervehdyksen, marssimalla ympyrää ja näyttämällä pysähtymismerkkiä ovela: "Gatestop. No entry. Forbidden zone."

Naiset naureskelevat ja seuraavat Veikkoa sisälle kauppaan.

Eeron hiljainen lukuhetki Alice in Chainsia kuunnellessa jää lyhyeksi, kun ruskea lava-auto ajaa ralliauton vierelle. Lava-auton kovaäänisistä kuuluu Cypress Hilliä ja autossa istuvat Jone ja Noppa. Jonen mustan trenssitakin lieve roikkuu oven välistä.

Eero katsoo sivulle lehtensä takaa ja nyökkää tunnistaessaan kaverit samoiksi, joille hän on myynyt pari kertaa Pekka Pouta -siideriä. Tällä kertaa Jone ja Noppa eivät kuitenkaan näytä tyytyväisiltä asiakkailta.

Cypress Hill hiljenee, miehet nousevat autosta ja Noppa koputtaa Eeron ikkunaan.

"No huomenta päivää. Mitä jätkät?" Eero kysyy veivatessaan sivuikkunaa auki.

"Huomenia." Noppa sanoo, mutta Jone tökkää häntä olkapäähän.

"Mitä miehillä mielessä?"

"Tultiin antamaan teille ystävällinen neuvo. Nää on nimittäin meidän diilauksulmia, kässätkö?" Jone elehtii käsillään kuin italialainen mafioso.

"Aha."

"Teidän kannattais pysyä poissa meidän reviiriltä. Olis kato ikävää, jos teille satuis jotain."

"Aha. Selvä."

"Meinataan vaan, että Pekka Pouta on ihan jees ja te olette Veken kanssa ihan oukei jätkiä." Noppa sanoo.

"Oon tästä Holmesin kanssa ihan samaa mieltä. Mutta kun tulee muista aineista kyse, että meinaan vaan niinku... Teidän kantsis jättää kovemmat aineet kovemmille jätkille."

"Hä?"

Eero ei jaksa nälissään hoksata mistä tässä on kyse.

"Ottakaa tämä ihan chillinä varoituksena ja pistä Vekelle samaa infoa. Jos homma ei järkkäänny näillä puheilla, meidän pitää laittaa läskiä tummaksi."

"Etkös sinä ajellut ennen siinä mopojuengissä?"

Eero muistelee nähneensä Jonen paikallisessa Honda Monkey -mopujuengissä, jota kutsutaan kylällä Pampersiksi Bombers-moottoripyöräjengin mukaan. Mopujuengin päristely kylällä on vanhemmille yleinen valituksen aihe ja nuoremmille yleinen naurunaihe.

"Älä rupee vittuilee tai tulee turpaan!" Jone hiiltyy.

"Ettekö te tiedä kuka minä olen?" Eero tokaisee mongoloidiäänellä, koska ei

muutakaan vastausta keksi.

"Kerjää turpaan."

"On vissiin pojilla vaihtunut Liberot Libresseen." Eero jatkaa ärsyttämistä tahallaan. Jone räjähtää, tarttuu kiinni Eeron villatakkiin ja alkaa repiä häntä ulos ralliautosta.

Samaan aikaan sisällä Halpa-Hallissa Tara ja Mimi lastaavat pitkäjyväistä riisiä ostoskärryyn. Veikko seisoo kahvitarjoilupöydän luona, pudottelee sokeripaloja pahvimuokiinsa ja katselee kaihoisasti lihatiskin suuntaan.

Mimi sattuu vilkaisemaan kassan suuntaan ja näkee ikkunasta kuinka kaksi hopparia repii Eeroa ulos ralliautosta. Eero pistää vastaan pitämällä penkeistä kiinni ensin käsillään ja sitten jaloillaan.

"Tara, fâo mong!" Mimi sanoo ja osoittaa Eeroa sormellaan.

"Mâi chái!" Tara pudottaa riisipaketin kädestään.

Naiset hyppäävät yksisuuntaisesti aukenevien porttien ylitse kuin aitajuoksijat ja kiiruhtavat pihalle.

"What now?" Veikko ihmettelee naisten katoamista ja näkee sitten Eeron pulassa pihalla. Kassalla olevat asiakkaat kerääntyvät ikkunan taakse seuraamaan tappelua.

Veikko pohtii vaihtoehtojaan ja alkaa sitten lastaamaan lihasäilykkeitä piiloon takkinsa sisään.

Eero on saatu jo ulos autosta. Noppa pitää rimpuilevaa miestä kiinni ja Jone kaivaa nahkahanskat povitaskustaan.

Juuri kun hän on antamaisillaan ensimmäistä iskua Eeron vatsaan, Mimi syöksyy väliin torjumaan lyönnin. Hän iskee Jonea kyynärpäällään vyötärön alle ja tekee saman tien napakan, korkean potkun Jonen otsaan. Jone on maassa ennen kuin ehtii kunnolla tajuta kuka häntä iski.

Noppa hämmentyy ja tuijottaa epäuskoisena 150-senttistä naista, joka ottaa hänen edessään hyökkäyasennon. Samalla hetkellä 160-senttinen Tara potkaisee kaksimetristä Noppaa takaapäin polvitaipeseen. Kun Noppa on menettää potkusta tasapainonsa, Tara tarttuu häntä kädestä ja pyöräyttää pari kertaa. Mimi hyökkää seuraavaksi ja potkaisee Noppaa suoraan haaroihin. Seuraavaksi Tara potkaisee kivusta ulvovan jättiläisen Jonen päälle asfaltille. Tappelu päättyy siihen.

Eero suoristelee vaatteitaan ja kumartaa kaupan ikkunan takana taputtavalle yleisölle.

"Eero, are you okay?" Mimi kysyy huolissaan ja silittää Eeron hiuksia.

"Yes, yes. Eiku nou nou. My back hurts, rub my back."

Mimi läpsäyttää Eeroa huvittuneena poskelle ja alkaa sitten hieroa Eeron hartioita.

"Who are these men? Why they attack you?" Tara kysyy.

"Some local huligans, I don't know."

Eero nappaa hetken huumassa J. G. Ballardin *Tornitalon* ralliauton takalasilta, avaa kirjan satunnaisesta kohdasta ja lukee kaatuneille sitaatin: "*Alhaiset rikosluvut ovat varma merkki sosiaalisesta deprivatiosta.*"

Veikko tulee kaupan ovelle huutamaan.

"Eero, onko sulla käteistä?"

17.

Linnut livertävät ja aurinko paistaa Zorrontielle. Kesä etenee verkkaiseen tahtiin ja hamppuprojekti alkaa edistyä. Tara ja Mimi laittavat tottuneesti hampunsiemeniä maahan kesämökin takana, kun Veikko ja Eero pesevät mökin ikkunoita vähemmän tottuneesti. Veikko hankaa ikkunaa märällä rätillä ja lukee samalla ikkunalaudalle asettelemaansa hampunkasvatusopasta.

"Ei meillä ikkunoiden pesustakaan ollut puhetta, kun tytöt tilattiin." Eero valittaa tiskiharjaa pyöritellen.

"Melkoinen feministikasvi tämä hamppu." Veikko sanoo.

"Kui ni?"

"Tässä sanotaan, että urospuoliset kasvit pitää tappaa. Naaraspuoliset kukkii paremmin, jos urokset ei ole häiritsemässä."

"Ei puhettakaan mistään tasa-arvosta."

Peltotöitä tekevät naiset vitsailevat keskenään, vilkuilevat välillä miesten suuntaan ja hihittelevät olkihattujensa alla.

"Kylläpä niille näyttää meistä hupia riittävän."

"Pääasia, että saadaan kukka kasvamaan." Veikko sanoo ja puristelee rättiä kuivaksi.

Niin kesä etenee. Eräänä yönä vesisade ropisee kattoon, tuuli riepottelee räystääseen ripustettua tuulikelloa ja rapakoihin kerääntyvä vesi valuu penkereeltä noroina kohti Iijokea. Hamppupellolle mökin taakse on jo noussut pieniä versoja.

Veikko tuijottaa peltoa huolestuneena ikkunasta, sillä kasvatusoppaan mukaan

liian raju myrsky voi pilata sadon. Hänen suustaan roikkuu hammasharja ja suupielestä valuu hammastahnaa. Tara ilmestyy ikkunaan ja heiluttaa hammasharjaa Veikon suussa käskien Veikkoa pesemään hampaansa. Veikko tottelee ja jatkaa etuhampaidensa harjausta apaattisena. Tara ilmestyy hänen viereensä uudelleen, nostaa Veikon kättä ja suihkuttaa hänelle deodoranttia kainaloon.

Eero tuijottaa telkkarista *Frendejä* Mimin kanssa. Mimi kikattaa sitcomin yleisön mukana, mutta Eero haluaisi katsoa mieluummin simpansseista kertovaa dokumenttia ykköskanavalta.

"Apinaohjelmat on Eeron suosikkeja." Eero mumisee itsekseen.

"What?" Mimi kysyy.

"Nothing."

Päivät vaihtuvat viikoiksi ja miehet alkavat jo tottua mausteiseen kasvisruokavalioon, mutta aina tilaisuuden tullen he laittavat lenkkiä kiukaalle.

Mimi lennättää leijaa ja taittelee paperista laivoja, jotka laittaa kulkemaan Iijokea pitkin. Laivat katoavat pärskyihin muutaman metrin matkattuaan. Tara kutoo Buddha-patsaansa päähän värikästä läppäpipoa; pipomallin hän löysi ostamastaan suomalaisesta käsityölehdestä.

Veikko hankkii saunaan digitaalisen lämpömittarin, saunatyynyjä ja uusia lippupyhkeitä, joiden kerääminen on hänen osa-aikainen harrastuksensa. Tavallisesti hän käyttää pyyhkeinä vain Suomen lippuja ja muiden maiden liput roikkuvat koristeina saunan eteisessä.

Eero lukee Asterix-albumeita läpi kymmenettä kertaa ja toistelee jatkuvasti lainauksia niistä Mimille. Mimi ei ymmärrä Eeron sanoista mitään, mutta nauraa sydämellisesti, kun Eero osoittelee hänen leijaansa ja huutaa kauhistunut ilme kasvoillaan:

"Tuolta se tulee! Vaihtoko? Ei, se paksukainen!"

Geenimuunneltu hamppu kasvaa pikavauhtia. Välillä miehet istuvat kuistilla ja katselevat leppoisassa tuulenvireessä heilahtelevia tummanvihreitä lehtiä, jotka ovat

kiinni puolitoistametriseksi kasvaneissa varsissa.

"Kyllähän meistä näemmä puutarhureita tuli. Tästä se ura urkenee." Veikko sanoo.

"Minä luulla sinä myydä paljon hiidenkiviä." Eero lainaa Asterixia.

"Food is ready!" Mimi huutaa ikkunasta.

"Tullaan tullaan." Veikko huutaa takaisin.

"Tullan tullan!" Mimi matkii ja nauraa.

"Mitähän mausteita sopassa on tänään?"

Seuraavana yönä miehet hiipivät keskiyön auringon valossa ulos mökistä ja etenevät hiljaa ralliautolle. He kömpivät autoon ja Eero vastustaa kiusausta laittaa ajomusiikkia soimaan. Metsässä huhuilee huuhkaja, kun Veikko käynnistää moottorin ja peruuttaa nopeasti pois pihasta. Auton kaasuttaessa pois Zorrontieltä mökissä syttyy lampu.

18.

Looks OK Outin musiikkityyli määriteltiin kerran pohjoisen underground-musiikkilehti Käärön demoarvostelussa "progressiiviseksi reggaeaksi", mutta bändin jäsenet eivät itse halua määritellä musiikkiaan ahtaisiin genrelokeroihin. Joskus he puhuvat grungefuusiosta, joskus hybridipopista.

Bändin nimi on napattu lähes unohdetusta mustavalkoisesta sotaelokuvasta nimeltä *Operaatio Thompson*, joka kertoo Toisen Maailmansodan sankarilentäjistä. Elokuvasssa englantilaisen pommikoneen radisti ilmoittaa onnistuneen talvisen pommituslennon jälkeen innoissaan tukikohtaan "*Looks OK, out*" ja samassa pommikone törmää vuorensinämään.

Ossin mukaan bändin nimi lausutaan kuten kirjoitetaan, ei englanniksi vääntäen.

Alunperin nimeä mietittiin pitkään ja hartaasti, mutta eräänä aamuna Ossi maalasi nimen Looks OK Out basarin kalvoon ja kitaristi saapui sitä ensimmäisenä paikalle ihmettelemään.

"Sekö on nyt sitten lopullinen nimi?"

"Joo."

"Mitä se tarkoittaa?"

"Emmätiä. Se vaan tuli."

"Miksi meillä on englantilainen nimi, vaikka biisit on suomeksi?"

"Emmätiä, se vaan tuli."

"Mutta tuota noin..."

"Se vaan tuli!"

"No olkoon."

Bändin treenikämpä sijaitsee työkeskuksen naapurissa, kivenheiton päässä Taivalkosken kirjastosta. Bändissä soittavat Ossi (laulu ja välispiikit), Joni (kitara ja ujellutus), Enska (rummut), Basic (basso), Juhani (syntetisaattori ja spiraalit) sekä vierailevana tähtenä Ossin nuorempi sisko Satu (taustalaulu ja tamburiini).

Heidän edellisvuonna julkaistu esikoisalbuminsa, omakustanne *Pyöreitä esineitä etsimässä*, sai pienlehti Jenkkarin arvostelussa neljä tähteä. Sitä ennen he julkaisivat kaksi EP:tä (*Vahingossa tuli pilipalimusiikkia* ja *Lapsellista tehdä levy*) joista jälkimmäinen äänestettiin kuukauden omakustanteeksi punklehti Kapinassa.

Seuraavan albumin nimestä sekä itse bändin nimestä on ollut pientä sisäistä erimielisyyttä. Puolet bändistä haluaisi lyhentää bändin nimen pelkäksi Looksiksi, jotta levyjä menisi enemmän kaupaksi. Bändin perustaja ja nokkamies Ossi "The Lossi" Kahelinen sen sijaan haluaisi pitää bändin nimen pitkänä ja julkaista seuraavaksi erittäin epäkaupallisen omakustanteen nimeltä *Vittuilulauluja*.

Ossin lisänimi johtuu siitä seikasta, että Ossin isä, Onni Kahelinen, on Taival-

koskella tunnettu kulttuuripersoona. Onni kuljeskelee kaikki päivät puolipäissään kylälä ja aloittaa keskustelut turistien kanssa valittamalla siitä, kuinka sillanrakentajat vievät lossikuskeilta työt.

Veikko ja Eero istuvat treenikämpän kahtia sahatulla sohvalla ja kuuntelevat Looks OK Outin jammailua olutta nauttien. Sohvan vieressä on kasa tyhjiä pizzalaatikoita ja alumiinifoliosta tehty jalkapallo. Eero taputtaa käsiään vaimeasti, kun kymmenen minuuttia kestänyt jammailubiisi päättyy.

"Jei..."

Ossi pyyhkii kitaransa kaulaa T-paidalla.

"Hyvä biisi. Miten muuten jätkillä thaimaalaisten kanssa?"

"Siinähan se." Veikko sanoo.

"Ihan peruskuviot." Eero nyökkäilee.

"Näin se on nähtävä."

"Ja hamppu kasvaa kohisten?"

"Siinähan se. Hyvin ovat tytöt laittaneet."

"Pitää käväistä kattomassa tässä joku päivä."

"No käyhän hippi kylässä."

"Kaikille ilmaiset maistiaiset!" Huutaa Enska rumpujen takaa ja koko bändi kannattaa ehdotusta.

"Aika kova juttu tilata naisia jostain aasiasta. Voitais tehdä jatkista biisi."

Ossi alkaa samantien improvisoimaan:

Tilasin vaimon Thaimaasta

sieltä saa halvemmalla kuin kotimaasta

Bändiläiset nauravat Ossin lyriikoille.

"Nuo sun improbiisit kuulostaa kaikki samanlaisilta." Veikko sanoo.

"Se on kato johdonmukaisuutta."

Ossi jatkaa laulua:

*Biisit kuulostaa samalta
se on kato johdonmukaista*

"Voi vittu sun kanssas." Veikko sanoo.

"Kaikki mukaan!" Ossi sanoo ja alkaa toistamaan säkeitä. Bändi ryhtyy soittamaan hidasta reggaeta Ossin laulun taustalle.

*Tilasin vaimon Thaimaasta
sieltä saa halvemmalla kuin kotimaasta
kaikki naiset näyttää samalta
se on kato johdonmukaista*

Äkkiä treenikämpän ovi avautuu ja bändi lopettaa soittamisen. Tara ja Mimi ilmestyvät ovelle, vilkuilevat ympärilleen ja tervehtivät kaikkia kohteliailla kumarruksilla.

"Hello, men. We are sorry for interrupting you." Mimi vilkuttelee kaikille.

"We came here to take back our men." Tara ilmoittaa.

Ensin on hiljaista. Sitten Ossi köhäisee mikkiin ja laulaa:

Nyt ovat pojat pulassa

muijat seisovat ovella

Soittajat purskahtavat nauruun. Veikko laittaa olutpullon pois ja nousee sohvalta.

"Pitäis vissiin mennä kotia pikkuhiljaa. Eukot näyttävät vähän loukkaantuneilta."

"Johan tässä koti-ikävä tulikin." Eero sanoo ja seuraa Veikkoa.

19.

Viikkoa myöhemmin aurinko paistaa pilvettömältä taivaalta. Hamppu on kasvanut hyvin ja hävittänyt kaikki ylimääräiset rikkaruohot. Naiset suihkuttelevat vettä pellolle puutarhaletkulla ja istuutuvat sitten kuistille lepäämään. Tara ristii jalkansa ja ryhtyy meditoimaan. Mimi pelaa Eeron kännykällä matopeliä.

Veikko ja Eero makaavat riippumatoissa, jotka on kiinnitetty toisesta päästä mökin seinään ja toisesta kuistin kaiteeseen. Veikolta on parransänki hävinnyt ja Eeron hiukset on leikattu siisteiksi. Veikko katselee puusta toiseen lenteleviä lintuja joen vastarannalla ja Eero torkkuu veikkauslehti kasvoillaan.

Poliisiauto ajaa pihaan. Kuskina on ylikonstaapeli Anssi Hirvonen, joka tunnetaan Taivalkosken poliisilaitoksen rennoimpana kyttääjänä. Kyydissä istuu naiskonstaapeli Arja-Pirjo Kaisla, Veikon ja Eeron entinen yläasteen luokkakaveri, tuttavien kesken pelkkä Arja.

Arja vilkuilee kuistilla istuvia thaimaalaisia ja jää istumaan autoon, kun Anssi nousee kyydistä ja kävelee verkkaisesti kuistille hamppupeltoa vilkuillen.

"Päiviä mökkiläisille." Anssi tervehtii ja riisuu sinisen lippiksensä astuessaan

kuistirappusten ylimmälle askelmalle.

"Päiviä, konstaapeli." Veikko kohottaa päätään riippumatosta.

"Good morning rouville myös." Anssi tervehtii naisia.

"Hello, officer!" Mimi tervehtii reippaasti ja jatkaa pelaamista.

Tara avaa silmänsä ja kumartaa hymyillen.

"Kylällä huhuttiin, että pojat on kuulemma ruvenneet puutarhureiksi." Anssi menee suoraan asiaan.

"Jaa. Olisko huhu lähtenyt parin hoppersin suusta liikkeelle?"

"Enpä rupea spekuloidaan lähdetiedoilla. Hamppuako ne pojat viljelee?"

"Sitähän se on." Veikko myöntää heti.

"Joo. No viljelyhän ei laitonta ole, mutta muistakaahan, että jos muuta yrittää niin siinä kohden pistää vastahankaan lain kanssa."

"Pidetäänpä mielessä."

"Ajateltiin tuossa Arjan kanssa, että täällä varmaan kannattaisi käväistä silloin tällöin tarkastuskäynnillä."

"Liekö tuo niin tarpeellista."

"Ei teistä tiedä mitä laittomuuksia humalapäissänne keksitte."

"Kai meihin nyt sen verran voi luottaa, ettei jatkuvasti tartte kylässä rampata."

Veikko kaivaa lompakon housuntaskustaan ja ojentaa Anssille sadan euron setelin. Anssi ottaa setelin vastaan, tunkee sen rintataskuunsa ja ottaa rennomman asennon.

"Noh, kai me teihin sen verran luotetaan. Koristeeksihan te tuota selvästi vaan kasvatatte. Thaimaalaisiako nämä naikkoset olivat? You are from Thailand, yes?"

"Yes, we are from Mae Hong Son." Tara sanoo.

"City of Three Mists." Mimi kertoo ja näyttää kolmea sormea irrottamatta katset-

taan pelistä.

"I'm from Ranua. City of two polar bears." Anssi vastaa.

"I love polar bears! Veikko, we must go there to see them!" Mimi innostuu.

"Maybe later." Veikko sanoo.

Taran kännykkään tulee jälleen tekstiviesti. Mimi unohtaa jääkarhut, kun Tara ottaa kännykän esiin ja he ryhtyvät jälleen lukemaan kotipuolesta tullutta tekstiviestiä.

"Faxia pukkaa." Anssi toteaa.

"Sukulaisille juoruilevat jonnekin Vietnamiin."

"Huhuista puheen ollen... teillä oli tässä joku aika sitten kahnausta Jonen ja Nopan kanssa Halpa-Hallin pihassa?"

"No joo, olihan sitä jotain pientä."

"Pojat ovat pitäneet matalaa profiilia sen jälkeen. Selittivät Sirkkelissä, että jätkillä on täällä bodyguardit, jotka osaa karatea."

"Taisi mennä pojilla puppu pöksyyn."

"Sitä vaan meinasin, että yrittäkähän tekin pitää profiilit matalana. Se olis taas ikävä soitella Pudasjärveltä apuvoimia."

Eero säpsähtää hereille ja veikkauslehti putoaa kasvoilta syliin.

"Häh?"

"Pasianssi tuli käväisemään." Veikko sanoo.

"Sitä vaan, että olis ikävä soitella Pudasjärveltä taas apuvoimia." Anssi toistaa.

"Kerran kun joutuu tappeluun niin aina sitä muistellaan. Onko se meikäläisen vika, ettei saksalaisilla turisteilla oo huumorintajua?" Eero puolustelee.

"Ottakaahan iisisti, ettei tämä kesäinen idylli häiriinny."

"Saisko nähdä jonkinlaista virkamerkkiä?" Eero pyytää.

"Eläpä Eero rupea taas vittuilemaan." Anssi sanoo.

"No morjens sitten." Eero nostaa lehden takaisin kasvoilleen ja nukahtaa uudelleen.

"Onko pojalla jäänyt unet vähiin vai krapulako se väsyttää?" Anssi kysyy.

"Taitaa olla vähän molempia."

"Anssi, lähetään menemään jo!" Arja-Pirjo huutaa autosta.

"Eikö se Arja-Pirjo ota teetä?" Veikko kysyy.

"Ei sille tuommoisten pummien seura kelpaa." Anssi sanoo.

"Anssi, lähetään! Lovejoy alkaa kohta!" Arja huutaa uudelleen.

"Näyttää olevan nainen ratissa sullakin."

"Se taitaa vähän vierastaa noita thaityttöjä."

"Jaa, eikö se tykkää tytöistä?"

"Mikä lie taas ahdistaa. No niin, mennäänpä sitten!"

Anssi heiluttaa kättä hyvästiksi thaimaalaisille ja löntystää takaisin autoon pitkin askelin selkä kaarella.

20.

Kaksi viikkoa kuluu kuin siivillä. Hamppu kypsyy harjakorkeuteen, kukat kukkivat ja naiset ryhtyvät korjaamaan satoa. Veikko kärrää kolmimetristä hamppuversoa saunaan kuivumaan sitä mukaa kuin naiset saavat kasattua sitä kottikärryyn. Hänellä on Taran kartiohattu päässään ja hän hymyilee tyytyväisenä, vaikka lämmin auringonpaiste saa hien pintaan.

Keskeneräisessä grillikatoksessa saunan edustalla palaa pieni nuotio. Ero maistee kuumaa sokerivettä, jota keittelee pienessä padassa nuotion päällä. Hän makustelee tyytyväisenä.

"Pistäppä siitä palamaan." Veikko sanoo tuodessaan uutta lastia saunan eteen.

"Meneekö tämä nyt oikein tällä pelillä?"

"Ohjeessa sanotaan, että varret kastetaan kuumaan sokeriveteen ja nostetaan kuivumaan kuivaan paikkaan."

"No joo. Eivätpä nuo naisetkaan ole pistäneet vastaan ja niiden luulisi jotain tietävän."

"Ei tämä tästä."

Miehet nostelevat hamppua kärrystä ja kastavat kasvien juuret sokeriveteen. Sitten he ripustavat ne naruilla saunan sisäkattoon roikkumaan.

"Siinä saavat sitten kärvistellä. Pistetäänkö kiuas pöhisemään?"

"No elähän vielä, soitetaan asiantuntija paikalle ensin."

Veikko taputtelee taskujaan, mutta kännykkää ei löydy.

"Se on Tara nyt vienyt varakännykänkin." Veikko lähtee hakemaan kännykkäänsä takaisin naisilta.

Samana iltapäivänä Veikko ja Eero heittelevät frisbeetä Taran kartiohatulla, kun naiset laittavat mökissä ruokaa. Ossi ajaa pihaan psykedelia-Datsunillaan, heiluttelee kättään ja vilkuilee aution hamppupellon suuntaan.

"Mestari saapuu saluunaan." Eero tervehtii Ossia.

"Morjens! Sato on pistetty matalaksi ja marihunaja on makoisimmillaan, vai häh, onko?"

"Sitähän se on, sauna on täynnä. Tuuhan asiantuntijana katsomaan."

Ossi ohjataan saunaan. Kun hän näkee hamppuviidakoksi muuttuneen eteisen, hän jää tuijottamaan lehtipaljoutta ällistyneenä ja viheltää hartaasti kuin kirkossa.

"Sitä on noin saatanan paljon! Ihan saatanan paljon!"

"Ei kai me mitään nappikauppaa ruveta harrastamaan." Veikko sanoo.

"Meistä tulee pojat rikkaita, kun saadaan bisnes pyörimään!" Ossi nostaa peukut pystyyn kuin Fonzie *Onnen päivät* -sarjassa.

Eero ottaa saman asennon kuin Ossi ja lausuu: "Heiiii."

"Pistä vaan sätkäksi, jos siltä tuntuu."

"No täytyyhän tavara testata."

Ossi kaivaa innoissaan sätkäpaperia esiin. Hän ottaa taskustaan pienen muovipussin, joka on puolillaan hasista, raaputtaa oman ruuhonsa sekaan tuoretta kannabis-hartsia ja sytyttää sätkän. Imelä savu leviää muutenkin Jamaikalta tuoksuvaan saunaan.

"Ai jai, hyvää on." Ossi kehuu.

"Onko tosi hyvää?"

"No, eihän tämä vielä täyttä happoa ole. Saavat kuivua muutaman päivän vähintään."

"Tuota noin, naiset olivat siis about 1400 puntaa ja hamppu 60 puntaa eekkeri.

Paljonko on punnan kurssi nykyään?" Veikko laittaa bisnesvaihteen päälle.

"Eikö se siinä kymppin pinnassa ole?" Ossi arvioi.

"Elikkä kakskyt-kolkyt tonnia ainakin vanhassa rahassa."

"Askeille pitää laittaa kova hinta, jos aiotaan päästä omilleen."

"Kyllä me jätkät tämän laatuista kamaa saadaan myytyä melko hyvään hintaan."

"Meillä oli sellainen idea, että tehdään tuoteperhe. Painetaan logoja ja myydään kamaa nimellä Lentävä Matto. Kerätään vakituinen asiakaskunta ja vallataan kova markkinasiivu Koillismaalta."

"Hyvä suunnitelma, pojat. Kuulinkin, että Noppa ja Jake... vai mitä ne jätkät oli?"

"Jone ja Noppa?"

"Niin ne jätkät justuinsa. Niiltä ollaan hankittu kamaa aikaisemmin, mutta nyt on ollut vähän heikkoa laatua ja muuta huolta, että tässä on kyllä selvästi oikea rako ruveta yrittäjäksi alalle. Kotimaista lähiruohoa, siinä on tulevaisuus."

"On niin luomua että."

"Geeniluomua. Ei niistä Nopista oo huolta, kun meillä on nuo bodyguardit."

"Vieläkö te valmistatte Pekka Poutaa?" Ossi kysyy.

"Ei oo viime aikoina oikein pystytty, kun naiset on vallanneet keittiön, mutta olis tässä tarkoitus laittaa padat porisemaan taas jossain vaiheessa."

"Kyllä kai meillä on tuolla jemmassa pari puolentoista litran pulloa, jos otetaan hörpyt näin bisnesmiesten kesken."

"Veit laput suustani."

Ossi innostuu taas näyttelemään Fonzieta ja sytyttää huomaamattaan yhden seinällä roikkuvan hampunlehden palamaan sätkällään.

"Kato vähän mihin sillä sätkällä sohit, syttyy koko kokko tuolla menolla." Veik-

ko huiskuttaa tulta sammuksiin kädellään.

"Elähän Ossi polta kaikkea kerralla!" Eero nauraa.

"Joo, poltetaan kaikki kerralla!"

Ossi hihittelee ja yrittää läpsyttää palavaa kasvia sammuksiin Veikon apuna, mutta äkkiä tuli leviää toisiinkin lehtiin ja tilanne alkaa näyttää vakavammalta.

"No niin, nyt loppuu pelleily. Eero, heitämpä vettä ennen kuin tuli leviää."

"Hä?"

"Hae vettä."

"Tuota noin, alkaa näyttää uhkaavalta..." Ossi höpisee ja tuijottaa ylöspäin leviäviä liekkejä kuin hypnotisoituna.

"Voi helvetti, pole se nyt sammuksiin saatana!"

Veikko vetäisee varren alas seinältä ja polkee sitä lattiaan, mutta palo ehtii jo leviämään toisiin seinällä roikkuviin lehtiin. Yhtäkkiä saunan eteinen alkaa täyttyä savusta.

"Tämähän menee mahottomuuksiin." Ossi heiluttelee savua kasvoiltaan huvittunut virne kasvoillaan ja hakeutuu ulos saunasta.

"Voi vittu!"

Veikko nappaa tyhjän sankon ja juoksee äkkiä hakemaan joesta vettä.

"Ossi minkä teit!" Eero ottaa Italian lippupyyhkeen naulasta ja yrittää painella sillä tulta sammuksiin.

Veikon palatessa täyden vesisangon kanssa koko sauna savuaa. Eero ja Ossi seisovat ovensuussa ja Ossi polttaa edelleen sätkää yrittäen huitoa savua pois kasvoiltaan. Veikko nakkaa sangollisen vettä liekkeihin ja hoputtaa Eeroa mukaan palonsammutukseen. Eero heittää pyyhkeen menemään ja nappaa myös sangon käteensä.

Tara ja Mimi juoksevat saunan luo ja huutelevat kirouksia thaimaaksi. Tara ottaa

saunan kuistilta maton ja lähtee kastelemaan sitä joessa, kun Mimi hakee puutarhaletkun ja yrittää vetää sitä mahdollisimman lähelle saunaa. Letku jää kolmen metrin päähän saunasta ja vesikaari lentää juuri ja juuri sivuseinään asti.

"Tulee ihan viime juhannus mieleen." Ossi muistelee liekkejä tuijottaessaan.

"Mee Ossi helvettiin siitä!" Veikko vetäisee Ossin pois kuistilta, viskaa vettä sisään saunaan ja lähtee hakemaan lisää.

Ossi huomaa kuistin edustalla palavan hampunvarren, ottaa sen käteensä ja yrittää imeä sitä, etteivät kaikki sauhut menisi hukkaan. Musta savu nousee taivaalle ja muodostaa pitkän vanan puiden latvojen ylle. Orava juoksee männynoksalle katsomaan iltahämärässä tanssivia ilmiliekkejä.

Taivalkosken siltaa ylittävä sauvakävelevä pariskunta pysähtyy ihmettelemään savua.

"Siellä on varmaan sytytetty kokko vähän aikaisessa." Mies tuumaa ja pariskunta jatkaa matkaa.

21.

Aamun valjetessa Taivalkosken vapaapalokunnan sammutusauto poistuu kesämökin pihasta. Saunan paikalla on nyt pelkät sammutusvaahdon peittämät rauniot.

"Pojilla kunnon j-kokko. Tuliko vähän kuumat löylyt? Taitaa olla lämpimin savusauna näillä main, harmi että on kertakäyttöinen." Palomiehet muistivat kuittailla saunaa sammuttaessaan.

Veikko ja Eero istuvat kuistilla ja tuijottavat maan tasalle palanutta saunaa. Pöydällä on kaksi puoliksi juotua litran Pekka Pouta-pulloa.

Ossi istuu silmä mustana grillikatoksessa ja tuijottaa värikästä Datsuniaan, josta Eero on lyönyt vimmoissaan etulasin säpäleiksi.

"Kyllä nyt on mieli musta." Eero lausuu hiljaa ja ottaa huikan Poutaa.

"Montako kertaa aiot toistaa tuota?" Veikko kysyy.

"Tarpeeksi monta."

Poliisiauto ajaa pihaan ja perässä tulee vihreällä Volvolla Itämainen Ystävä Oy:n asiamies Simo Naakka.

Konstaapelit Anssi ja Arja nousevat poliisiautosta. Anssi kävelee kuistille juttelemaan miesten kanssa ja Arja pistää tupakaksi ja menee vilkaisemaan saunan jäänteitä.

"Päiviä. Pojilla sauna palanut." Anssi aloittaa.

"Näin siinä kävi. Turhaa työtä tehtiin." Eero sanoo.

"Turhaahan se työ tahtoo olla. Pitää aloittaa lippujen kerääminen alusta." Veikko huokaisee.

Simo Naakka tulee myös kuistille ärtyneesti puhisten ja kaivaa sopimuspapereita esiin mustasta laukusta.

"Pojat, ette ole maksaneet ensimmäistäkään osamaksuerää naisistanne!"

"Veikko, eikös sun pitänyt maksaa?" Eero kysyy Veikolta.

"Mie luulin, että sinä hoidat sen."

"No huppista."

"Meinaatteko maksaa vai pistetäänkö karhukopla asialle?" Simo vaatii.

"Ei nyt oo millä maksaa. Sauna on palanut ja muutenkin vituttaa. Eikä oo edes vakuutusta."

"Tässä kävi nyt pojat sitten niin, että teiltä lähtee vaimot takaisin Thaimaahan. Ja takaisin saatte vasta kun maksatte!" Simo jyrähtää.

"Pahus. Kävipä tässä nyt ikävästi." Veikko sanoo.

"Surkea tapaus, mutta ei voi mitään. Viekää tuo mies putkaan samalla reissulla." Eero osoittaa grillikatoksessa istuvaa Ossia.

Ossi nostaa maasta märän ja mustuneen USA:n lippupyyhkeen ja painaa sillä mustaa silmäänsä.

"Ossi perkele, olisi pitänyt arvata!"

Anssi kutsuu Ossin kuistille.

"Sinäkö saunan sitten poltit?" Anssi kysyy.

"Käry kävi. Pitää vissiin ruveta tekemään gansteriräppiä." Ossi sanoo rauhallisesti.

"Joo, biisihän tästä tulee. Etkö nä tehnyt biisin siitä karkkivarkaudestakin, josta jäit kiikkiin yläasteella?"

"Hä? Ootko kuunnellut meidän levyn?" Ossi kysyy yllättyneenä ja pudottaa lipun kädestään.

"Kyllä me sitä tuolla asemalle soiteltiin. Taivalkosken ainoa rokkitähti, pitäähän sitä kotipitäjän poikaa tukea."

Tara ja Mimi avaavat mökin oven ja tulevat ulos laukut valmiiksi pakattuina.

"No niin, sieltä sitä tullaan. Are you ready to go, ladies?" Simo kysyy naisilta.

"Yes, we are ready." Tara sanoo.

"Se on sitten goodbye." Veikko nousee ja halaa molempia naisia vuorotellen.

"Goodbye, Veikko. We had a good time." Tara sanoo.

"No hard feelings."

Eero halaa myös molempia läksiäisiksi. Mimi antaa Eerolle jäähyväissuukon poskelle, laittaa kartiohattunsa hänen päähänsä ja lausahtaa selvällä Suomen kielellä: "Kiitos! Hyvä matka!"

"Thanks itelles." Eero sanoo.

"Hyvä matka, ladies!" Ossi yrittää myös saada halausta, mutta naiset menevät menojaan.

"Pidä sinä Ossi vaan turpas kiinni." Eero sanoo.

"No morjens." Ossi kävelee Arjan perässä poliisiauton kyytiin.

Naiset nostavat entistä painavammat laukut Volvon peräkonttiin Simon avustuksella. Veikko ja Eero istuvat apaattisina paikoillaan ja odottavat hulinan hälvenemistä.

"Näkemiin!" Mimi huutaa suomeksi istuutuessaan Volvon takapenkille ja vilkuttelee tyytyväisesti hymyillen.

"Goodbye, men!" Tara vilkuttaa myös.

"Niinpä niin, hyvää matkaa!"

"Have a nice Grandi!" Eero huutaa.

Autojen poistuessa pihasta Mimi heittelee vielä lentosuukkoja ja heiluttaa hyvästiksi Eeron antamalla nallekarhulla:

"Bye bye! Don't forget to write!"

Veikko ja Eero vilkuttavat, kunnes autot katoavat puiden taakse. Rauha ja hiljaisuus laskeutuu kesämökkialueelle. Pihapiirissä leijailee edelleen mieto hampun tuoksu.

"Sinne ne menivät." Eero sanoo kartiohattua päässään pyöritellen.

"Ja veivät multa kännykän. Vaan kuuleppa."

"Kerro."

"Saahan noita uusia."

Eero ottaa Mimin hatun päästään ja laittaa sen pöydälle. Veikko ottaa pitkän ryy-pyn Pouta-siideriä.

"Mitäpä sitten? Ollaan taas peruskuvioissa." Eero kysyy.

"Mitä Batman sanoi Robinille ennen kuin ne meni autoon?" Veikko kysyy.

"Enpä tiedä."

"Että mennäänpä autoon, Robin."

Veikko ja Eero kävelevät ralliautolle. He avaavat vaivalloisesti natisevan takakontin ja laittavat mopokypärät päähän. Sitten he lyövät kypärät yhteen, örisevät ja iskevät yhteisvoimin takakontin kiinni. He ahtautuvat autoon ja ovat aikeissa lähteä ajamaan, mutta hansikaslokerosta ei löydykään musiikkia.

"Missä kaikki levyt on? Ne on pöllineet kaikki meidän piraattilevyt."

"Miten me nyt lähdetään?"

"Kuunnellaan radiota."

"Ei."

Eero kaivaa tavaroita penkin alta ja löytää C-kasetin.

"Täällä on kasetti."

"Mitä siinä on?"

"Joulupukin parhaat."

"Sen on nyt pakko kelvata."

Eero laittaa kasetin mankkaan ja kappale *Joulupukki* alkaa soimaan. Veikko tarttuu rattiin.

"Ool rait. Taivalkoskelta Ouluun on 150 kilometriä, olemme juoneet tuntuvasti, meillä on ralliauto alla, mopokypärät päässä ja musiikkina Joulupukkia."

"Pistetään menoksi."

Ralliauto huristaa pois Zorrontieltä, kääntyy Ouluntielle ja jatkaa auringonlaskuun.

Jonen mummo pyöräilee tyytyväisenä Taivalkosken suuntaan täysi hillasanko pyöräntangolla, mutta Joulupukkia soittavan ralliauton hurahaessa ohi hän kaatuu ja hillat leviävät tielle.

Tara ja Mimi kilistelevät samppanjalaseja lentokoneessa matkalla takaisin Thaimaahan ja selailevat *Thaimaalaiset naiset värikuvina: Kuvasto 2001*:n koevedosta. He ovat jälleen mukana.

2.

Kohtalokas festivaali

1.

Taivalkosken Isokummussa seisoo hiekkatien laidassa hopeanharmaa Toyota Land Cruiser, jonka eturengas on painanut auraskepin vinoon.

Metsästä kävelee punaiseen T-paitaan ja maastohousuihin pukeutunut parrakas marjanpoimija puolukkasankoja kantaen. Hän laskee sangot maahan auton viereen, avaa maasturin peräkontin ja pyyhkii hikeä metsästyslippiksensä alta. Sitten hän kävelee takaisin metsään hakemaan lisää puolukkasankkoja.

Samassa hiekkatien mäen päälle ilmestyy sininen Nissan. Se kaasuttaa metsätietä pitkin täyttä vauhtia maasturin kohdalle ja iskee jarrut pohjaan. Veikko nousee kuskin puolelta, vilkaisee metsässä tarpovaa marjastajaa ja nostaa tien reunaan jätetyt puolukkasangot kylmästi Nissanin takapenkille.

Eero istuu autossa ja syö sokerimunkkia, jonka on iskenyt haarukan päähän, jotta ei sotkisi käsiään sokeriin. Samalla hän nyökyttelee päätään musiikin tahtiin, sillä kasettisoittimessa pyörii KLF:n kappale *Justified and Ancient (Stand by The JAMs)*.

Marjanpoimija huomaa mitä tiellä tapahtuu, jättää marjasangot ja juoksee tielle tuulitakkiaan heiluttaen.

"Saatanan marjavarkaas, viimeisen temppunne teitte! Minun marjoja ette vie!"

Veikko istuu takaisin kuskin paikalle ja kiihdyttää pois. Nissan katoaa mutkan taakse ja marjastaja jää puimaan avuttomana nyrkkiään. Hän yrittää muistella kenellä tässä pitäjässä on sininen Nissan, mutta mieleen ei tule ketään.

2.

Veikko ja Eero kaahaavat varastetulla Nissanilla Taivalkosken kirkonkylää kohti. Eero syö edelleen sokerimunkkia vailla huolen häivää ja kääntää kokoelmakasettia, jonka toiselta puolelta kuuluu Shamenin kappale *Phorever People*.

"Hirveätä housea." Veikko kommentoi.

"Olis kannattanut odottaa, että se puhdistaa nuo ensin."

"Ei sitä tiedä, jos se ei olis niitä puhdistanutkaan."

"Meikäläinen ei puolukoita syö, olivat puhdistettuja tai ei."

Eero mussuttaa munkkinsa loppuun ja ottaa jalkatilassa olevasta muovipussista tonnikalapurkin. Sitten hän painelee taskujaan.

"Aamiainen on päivän tärkein ateria. Missä se purkinavaaja on?"

"Oliskohan siinä monitoimilinkkarissa."

"Mutta missä linkkari?"

"Sun pitäis pitää parempaa huolta tavaroista."

"Ähä."

Eero laittaa tonnikalapurkin kojelaudalle ja kaivaa hansikaslokeroa. Papereiden ja CD-levyjen seasta löytyy kommandopipo, jonka Eero vetää ohimennen päähänsä.

"Hukka on vienyt linkkarin saatana."

"Varmaan jätit ralliautoon."

"Vissiin. Mihin jätetään pakoauto?"

"No vaikka tuohon."

Veikko kääntyy Taivalkosken metsäoppilaitoksen parkkipaikalle ja pysäyttää

Nissanin valkoisen Volvon viereen. Kohta sama valkoinen Volvo kaahaa pois parkki-paikalta *Phorever People* soiden ja mystinen Nissan jää metsäkonekoululaisten ihmeteltäväksi.

Volvo huomataan seuraavan kerran Taivalkosken torilla. Torikojussa on kyltti:

OSTETAAN PUOLUKKAA

Veikko tulee setelinippu kourassaan puolukkakojun markiisin alta ja kävelee auttoon. Eero istuu autossa kommandopipo kasvoillaan ja yrittää avata tonnikalapurkkia rambopuukolla, joka löytyi sattumalta Volvon takalasilta.

"Meni vissiin terroristihommiksi sen tonnikalan kanssa."

"Saatana joku muoviräjähde purkin kylkeen niin rupeaa aukeamaan."

Eero laittaa puukon pois ja katsoo purkkia tarkemmin. Purkin kyljessä lukee *Made in Thailand*. Eero huokaisee ja katselee haikeana taivaalle. Hänen mieleensä palaa elävä muisto siitä hetkestä, kun Mimi vilkutti hyvästiksi nalle kädessään auton ikkunas-ta.

"Hyvä matka, hyvä matka, hyvä matka..."

Volvo kaahaa pois torilta ja suuntaa Posiontielle. Posiontien varresta löytyy myös hyviä marjapaikkoja.

3.

Myöhään illalla Eero istuu palaneen saunan raunioilla ja heittelee pikkukiviä Iijoen tyrs-
kyihin. Hänellä on Mimin jättämä kartiohattu päässään ja tyhjä Pekka Pouta -siideripul-
lo jalkojensa välissä. Ilma on lämmin ja tuoksuu savulle. Puolipilvinen yötaivas hohtaa
seepiansävyisenä.

Veikko tulee kesämökin kuistille kädessään litran pullo Pekka Pouta Specialia,
laittaa matkaradion päälle ja kuuntelee hetken aikaa paikallisradion toivelauluohjelmaa.
Veikko on lähettänyt ohjelmaan useamman kerran toiveen kuulla Slayerin *Raining
Blood*, mutta toivetta ei ole koskaan soitettu.

Radio jää kuistille soittamaan Jaakko Teppoa, kun Veikko kävelee Eeron viereen
rantaan.

"Jätkä täällä anssissa istuu."

"Ne oli melko mukavia ne thaimaalaiset."

"Oli vai?"

"No loppujen lopuksi. Mietin vaan, että pitäisköhän tilata takaisin?"

"Luuletko että tulis?"

"Joku nainen nyt pitäis löytää kuitenkin."

"Mee videotreffeihin."

"Ilmoita mut salaa sinne."

"Saatan vaikka ilmottaa. Kato, uuden etiketin tein, Pekka Special."

Veikko esittelee litran siideripulloa. Uudessa etiketissä on vanhan etiketin tapaan
kaksi kasvokuvaa hymyilevästä Pekka Poudasta, mutta Special-pulloon on photoshopat-
tu vasemman Pekan päähän kruunu ja oikeanpuoleiselle on laitettu monokkeli silmään.

"Jos pistäis ilmoituksen Keltaseen Pörssiin."

"Pistä, että köyhä ja ruma alkoholisti etsii rikasta mallia."

"Just. Haen kynän." Eero lähtee hakemaan mökistä mustekynää.

"Spesiaalia." Veikko ihailee tekemäänsä etikettiä ja hörppää pullosta.

Eero kirjoittaa ja uudelleenkirjoittaa lehti-ilmoitusta pöydässä vielä aamullakin. Veikko lukee riippumatossa Asterix-albumia *Asterix olympialaisissa*. Pihassa näkyy ralliauton vieressä taas uusi auto, tällä kertaa sininen Toyota Corolla.

"Se on siinä."

Eero antaa yliviiivauksista suttuisen paperin oikoluettavaksi Veikolle. Veikko laittaa Asterixin pois ja lukee deitti-ilmoituksen.

"Hei..."

Veikko hekottaa hetken aikaa ja jatkaa sitten lukemista.

"Hei. Etsin tummahiuksista, pienikokoista, noin kaksikymppistä thaimaalaista naista, joka ei osaa suomea, mutta osaa kungfua. Voisit tehdä syömäkelytonta kasvisruokaa ja nimesi voisi olla mahdollisesti Mimi. Ei mitkään turhan tiukat kriteerit sulla."

"Laitan siihen loppuun, että käyhän ne muutkin."

"Niin, ei sitä turhan kriittinen pidä olla. Vai mikä se sana oli?"

"Kranttu."

"Niitä sitä ei kyllä olla." Veikko ojentaa lapun takaisin Eerolle.

"Joo. Pistänpö haun päälle sullekin?"

"Ei kyllä yks ämmä riitti meikäläiselle."

4.

Oranssi postiauto ajaa postilaatikoiden kohdalle. Kuljettaja pudottelee lehdet laatikoihin ja ajaa pois.

Heti perään Eero ajaa postilaatikoiden eteen sinisellä Toyotalla ja alkaa järjestelmällisesti heittelemään postia ulos laatikoista, kunnes tulee Veikon laatikon kohdalle ja löytää kirjeen itselleen. Hän laittaa sen taskuunsa ja painaa kaasun pohjaan.

Veikko istuu Jokijärvi-mallisessa retkipöydässä Atimanrannassa, Taivalkosken linja-autoaseman ja tynnyrimutkan välissä olevalla puistoalueella. Hän myy tavalliseen tapansa Pekka Pouta -siideriä kaikille puskaradion kautta paikalle suunnistaville asiakkaille.

Retkipöydän vastakkaisella puolella istuu yksi vakioasiakkaista, Eeron entinen yläasteen luokkakaveri, 27-vuotias työtön verhoilija Emilia Hovi. Emilialla on yllään oranssinen, kukkakuvioinen kesämekko ja päässä itse tehty harmaa pipo, jonka sivuilla roikkuvat kangasläpät muistuttavat elefantin korvia. Emilia piilottelee litran siideripulloa pöydän alla ja tuijottaa pullon etikettiä.

"Pekka Pouta Special. Mikä tämä on, joku uus remiksi?"

"Samaa paskaa, mutta uus etiketti."

"Ja kalliimpi hinta."

"Sulle myydään muutenkin halvemmalla."

"Onpa etu. Otan sikspäkin, me lähdetään festareille ensi viikolla."

"Mille festareille?"

"Karavaanirokkiin. Se on Oulussa tuossa viikonloppuna."

"Enpä oo kuullutkaan."

"Se on nyt ekaa kertaa, järjestetään Laukkosen leirintäalueella Kuivasjärven rannalla. Ossin bändi heittää keikan siellä."

"Vittu heittäköön vaikka kuperkeikan."

"Hyvää musaa se tekee, vaikka on se Ossi melkonen hippi."

"Semmosta reggaemiespaskaa."

"Sulla vaan taitaa vituttaa, kun siitä hamppuhommasta ei tullut mitään. Vahinkohan se tulipalo oli."

"Vahinko on Ossilla housuissa. Kuus pulloa, se on neljäkymppiä."

"Okei."

Molemmat vilkuilevat nopeasti ympärilleen aivan kuin käynnissä olisi tärkeä salainen vaihtokauppa. Veikko ojentaa pullokassin pöydän alitse ja Emilia antaa samaan aikaan pienen, punaisen rahamassin pöydän ali. Veikko laskee rahat ja ojentaa tyhjän rahamassin takaisin Emilialle.

Eero ajaa ralliautolla puistotielle ja jarruttaa penkin viereen. Hän avaa oven ja heiluttaa valkoista kirjekuorta.

"Yks vastaus tuli!"

"No ei helvetti."

"Hävisit vedon." Emilia sanoo Veikolle.

"Joku pila kuitenkin, varmaan sinä lähetit sen. Tai sitten se vastasi itse itselleen."

"Maksa eläkä selitä."

Veikko laskee Emilian antamista rahoista puolet pöydälle ja antaa ne takaisin Emilialle.

5.

Veikko ajaa takaisin mökille siiderikaupan jälkeen. Eero lukee keskittyneesti deittikirjettä. CD-soittimeen on eksynyt Stone Temple Pilotsin levy *Purple*, joten Veikko laittaa musiikin pienemmälle. Eero laittaa musiikin takaisin isommalle. Veikko vääntää äänestä diskantit pois.

"Looks OK Out on lähdössä festarikeikalle Karavaanirokkiin." Veikko kertoo.

"Jaa."

"Lähetäänkö käväisemään?"

"Ää."

"Buuataan se pois lauteilta."

"Mulla on aina keikoilla sellanen viilis että lopettakaa se rämpyttäminen ja alkaa jauhaa paskaa. Levyllä kaikki kuulostaa paremmalta."

"Että livemusa ei oikein innosta."

"No ketä muita siellä on ku Looksit?"

"Huono Laulaja ja Surkeat Soittajat."

"Ne ne on joka paikassa."

"Suuri yleisömenestys: viisi maksanutta katsojaa."

"Viisi maksettua katsojaa."

"Joo, viisi maksettua. Mitä se muija sanoo?"

Eero lukee kirjettä ääneen: *"Hei Eero. Pidit ilmoituksesi hurtista huumorista. Hymiö. Nimeni on Irmeli Suvanto. En ole itämaalainen, mutta olen käynyt itsepuolustuskurssin. Toinen hymiö. Olen 26-vuotias ja ammatiltani lentoemäntä."*

"Voi vittu." Veikko nauraa.

Eero jatkaa lukemista: *"Minulla on kissa nimeltä Tassu, blaa blaa blaa, toivon, että meistä tulee enemmänkin kuin ystäviä, liirum laarum, ja toivon, että kirjoitat minulle pian ja kerrot kaiken itsestäsi.* Hymiö ja huulipunatahra."

"Tärkein puuttui."

"Joo, mittojaan se ei oo laittanut."

"Lentoemo vielä. Taitaa olla joku huijari."

"Joo, varmaan joku nelikymppinen läski oikeasti. Harrastaa tuubansoittoa ja syömistä."

"Vaan ei sulla muitakaan vastauksia ole."

"No, pistetään varalle... Niin että Karavaanirokkiin? Tuleeko sinne paljon karavaanareita?"

"Vissiin tulee, kun järjestäjät on jostain karavaanariyhdistyksestä."

"Voitais myydä porukalle Poutaa."

"Sehän tässä oli niinku jutun juoni. Laitetaan hanat kunnolla tippumaan ja laajennetaan markkinoita länteen."

6.

Eero istuu kopiokoneen vieressä ja kirjoittaa vastauskirjettä tylsällä lyijykynällä ruutupaperille. Kopiokone tekee Pekka Pouta Special -etikettejä.

Veikko kävelee edestakaisin keittiön ja olohuoneen väliä kantaen tyhjiä pulloja. Keittiön hellalla kiehuu suuri, metallinen käymispönttö täynnä marjasoppaa. Pöntöstä kulkee spiraaliletku lattialla olevaan toiseen metallipönttöön. Lattialla hellan edessä on korillinen punaista kolmasosalitran smurffilimsaa ja sen päällä toinen korillinen vihreää

smurffia.

Miehet ovat kehittäneet vuosien kuluessa (yrityksen ja erehdyksen kautta) oman pontikkareseptinsä sekä oman laiskan miehen patenttinsa pikapontikan keittämiseen. He aloittivat juoman teon ensin nimellä Zorropontikka ja valmistivat sitä lähinnä kotitarpeisiin, myyden hieman ylijäämää kavereille silloin tällöin, mutta kun Eero sai säätiedotusta katsoessaan taiteellisen vision Pekka Pouta -nimisestä siideristä (Zorropontikan laimennetusta versiosta), juoma alkoi mennä yllättäen kaupaksi lukioikäiselle nuorisolle. Huhu halvasta, makeasta alkoholijuomasta levisi suusta suuhun ympäri Koillismaata ja pitkäaikaistyöttömät mökkiläiset päättivät ryhtyä underground-yksityisyrittäjiksi.

Vaikka monet paikalliset kotikemistit ovat yrittäneet kopioida heidän siiderireseptiään, kukaan ei ole vielä päässyt samanlaisiin makutuloksiin, eivätkä Veikko ja Eero ole suostuneet paljastamaan kaikkia juoman salaisia ainesosia. Kaksi salaista ainesosaa, pihlajanmarjat ja smurffilimsa, ovat jo vuotaneet yleiseen tietoisuuteen ja jotkut ovat saaneet valmistettua melkein samanlaista ponua kotonaan, mutta aito ja alkuperäinen Pekka Pouta hauskoine mustetulostin-etiketteineen on säilyttänyt silti asemansa Taivalkosken suosituimpana kotipolttoisena nuorisojuomana.

"Veikko."

"Tä?"

"Miltä mä näytän?"

"Vitun rumalta."

Eero nyökkää ja jatkaa kirjeen kirjoittamista samalla ääneen lukien: *"Olen 27-vuotias, tumma, pitkähäkö, komea kaveri. Lihaksikas komea kaveri."*

"Ja älykäs." Veikko ehdottaa.

"Professori."

"Ja tunteellinen."

"Harrastan runojen rustailua ja kuuntelen Iiro Seppästä."

"Iiro on se yks perkeleen taikuri."

"Eikö se Iiro oo se nyhkytangon vetäjä?"

"Eiku se on tämä Ismo mikälie Hiltunen. Laita siihen, että sulla on mersu."

Eero kirjoittaa: *"Minulla on kaksi mersua. Olen rikas."*

Eero pureksii lyijykynää hetken aikaa ja miettii ankarasti. Kopiokone lopettaa etikettien tulostamisen. Eero jättää kirjeen kirjoittamisen, leikkaa etikettejä ja liimailee niitä kontaktimuovilla tyhjiin pulloihin. Sitten Eero kirjoittaa vielä vähän lisää ja heittää lopulta kynän olkansa ylitse lopputulokseen tyytyväisenä.

"No niin! Saa kelvata."

"Annahan niin katotaan."

Veikko ottaa kirjeen Eerolta ja lukee.

"*Heissulivei, Imuli.*' Sulla se on kieli hallussa, Eki."

"Oliko meillä niitä kirjekuoria missä?"

Eero lähtee etsimään kirjekuoria keittiöstä. Veikko jatkaa kirjeen lukemista ja nauraa hervottomasti.

7.

Ralliauto ajaa Taivalkosken postin pihaan ja Eero pudottaa sivuikkunasta kirjeen postilaatikkoon. On pilvinen keskipäivä ja lämpötila lähenee kahtakymmentä.

"Muistitko postimerkin?" Veikko kysyy.

"Ei kai sitä tarvita."

"Laitoit Irmelin osoitteen lähettäjän paikalle."

"Joo, posti palauttaa perille."

"Meinaatko, että toimii?"

"Näkyypähän. Vois muuten pistää postin tulemaan mökin osoitteella, ettei tarvi rampata jatkuvasti siellä arvauskeskuksen risteyksessä."

"Et kai nyt pistänyt sitä osoitetta?"

"No ei, kun ehdotin vaan."

"Kuitenkin pistit."

"No enkä pistänyt."

"No vittu pistit. Jos sinun takia alkaa nyt tulemaan työvoimatoimiston laput mökille ja ne alkaa kattomaan missä asutaan ja päivärahat ja taideavustukset loppuu niin voi perkele."

"Ei kai ne sellasta kato."

"Varmaan kattovat, on ne sellasia kyttääjiä. Pitää taas soittaa Vara-Akille ja kerätä jengiä kokoon ja pistää joku näyttely pystyyn niinku viime kesänä, että näyttäis siltä että jotain ollaan tehty. Varmaan lähettävät mökille tarkastajan kattomaan, että meenekö ne taideavustukset oikeasti kankaisiin ja maaleihin."

"Pistetään pari telinettä mökin kuistille ja suihkutellaan spraymaalilla niin eiköhän se oo siinä. Sanotaan, että tultiin etsimään inspistä luonnon helmasta. Ei, nythän mä keksin. Annetaan Vara-Akille mökin avaimet festareiden ajaksi. Saa maalaila mökillä poutapalkalla sillä aikaa, kun ollaan Oulussa. Nimmarit vaan paperiin ja homma pelittää."

"No eipä meiltä montaa pulloa mökille kyllä viikonlopuksi jää. Aki vois hyvinkin lähteä." Veikko alkaa tuumimaan Eeron ehdotusta tarkemmin.

"Ja vaikka olisinkin pistänyt mökin osoitteen, niin ei kait Irmeli tai postimies mihinkään sitä osoitetta ilmoita."

"Ei sitä tiiä. Työkkärin kanssa on hyväksi olla paranoidi."

"Laitetaanko Paranoid?" Eero avaa levylokeron.

"Et pistä."

8.

Veikko istuu jälleen vakiopenkillään Atimanrannan puistossa ja pelaa pokeria Emilian kanssa. Pöydällä on muutamia pikkukolikoita pelimerkkeinä ja penkillä Veikon vieressä on kangaskassi täynnä Pekka Pouta Specialia.

Eero ajaa jälleen sinisellä Toyotalla puistoon ja kaasuttelee hitaasti kävelytieta pitkin penkin viereen. Hän nousee autosta kirjekuorta heilutellen.

"Irmeliltä kirje tuli!"

"Onkohan se Irmeli ihan terve?" Veikko kysyy Emilialta ja työntää saman tien kaikki rahansa keskelle pöytää.

"Shakki ja matti."

Emilia callaa all-inin ja näyttää suoran 789TJ. Veikko näyttää ässähain.

"Huono bluffi. Ota yks Poutapullo, niin jatketaan peliä."

"Käyhän se. Tuli jo juotua nekin, jotka ostin festareita varten."

Eero istuu Veikon viereen lukemaan kirjettä. Emilia jakaa uudet kortit.

"Se kirjoittaa, että mulla on hieno huumorintaju." Eero sanoo innoissaan.

"Mikähän seko se Irmeli on?"

"Ei se tosiaan ihan täyspäiseltä vaikuta."

"Se lähetti kuvankin itsestään!"

Eero ottaa kirjekuoresta valokuvan ja näyttää sitä Veikolle ja Emilialle. Valokuvassa hoikka, vaalea nainen seisoo kesäisen Kuusamojärven rannalla musta kissa olkapäällään. Vaaleat hiukset roikkuvat lyhyillä saporilla ja yllä on monivärinen, pilkullinen kesämekko.

"No ei tuo niin pahalta näyttänytkään." Veikko arvioi.

"Söötti katti. Kuusamossako se asuu?" Emilia kysyy.

"Joo, siellä se Finnairilla lentelee."

"Milloin meinaatte tavata?"

"Pitäis kutsua se kylään tänne. Käväistäis Taivalvaaran päällä kattelemassa maisemia."

"Kirjota sille, että oot menossa Karavaanirokkiin. Että voisitte tavata siellä."

"Niin muuten tosiaan voitais! Ens viikonloppunako se on?"

"Joo, soitto alkaa perjantaina seitsemältä."

"Kyllähän tässä sitten ehtii. Eikun kirjettä rustaamaan."

Eero nousee pöydästä, menee takaisin autoon ja alkaa kirjoittamaan kirjettä. Veikko foldaa jätkä-kakkosen ja Emilia vie blindit.

"On se poika innoissaan." Emilia sanoo.

"All right, all night." Veikko huokaisee.

"Ettei vaan kävis niinku mun serkulle Myslille. Oonko kertonut siitä?"

"No kerro."

"Se oli kirjoitellut jonkun netissä tapaamansa parikymppisen oululaisen kanssa ja ne oli sopineet tapaamisen Suomen Tivoliin. Se muija olikin ollut oikeasti kolmikymppinen ruma äijä. Se oli lähettänyt Myslille kuvan jonkun venäläisen mallitoimiston sivulta. Siis jätkä oikeasti tuli sinne treffeille kukka kädessä niinku olivat sopineet!"

"Mitä Mysli teki?"

"Eka se oli nauranut äijälle päin naamaa, että oli pokkaa tulla paikan päälle ja vielä kukan kanssa. Sitten ne oli tuumanneet, että kun on kerran tänne asti tultu niin pitäähän se jotain tehdä. Olivat käyneet äijän kanssa pari kierrosta maailmanpyörässä ja lähteneet sitten kaljalle. Ihan hyvä jätkä oli kuulemma ollut loppujen lopuksi, progemies

kuulemma."

"Ettei vaan Eerolla olis sama äijä kiikarissa."

"Siitähän vasta kolmiodraama syntyisi."

9.

Kaksi päivää myöhemmin on jo perjantai ja matka Karavaanirokkiin voi alkaa. Veikko lastaa siiderikoreja siniseen pakettiautoon mallia Ford Transit -94. Tavaratilaan menee siiderikorien lisäksi muun muassa pienoisjääkaappi, grilli ja vanha sohva.

Eero seisoo kesämökin postilaatikon vieressä ja hörppii kahvia suoraan matkatermoksesta. Postiauto ajaa paikalle ja laittaa kirjeen laatikkoon.

"Huomenta." Eero sanoo ja ottaa kirjeen saman tien pois laatikosta.

"Pojat on lomalle lähdössä?" Postimies kysyy.

"Pitäähän se välillä huilata, ettei stressi iske."

"Se on raskasta hommaa tuo työttömän elämä."

Postiauto ajaa pois ja Eero availee kirjettä.

"Jaaha. Meinaako se Irmeli tulla festareille?" Veikko kysyy, kun Eero tulee takaisin pihaan.

"Kyllähän tuo vaikuttaa innostuvan, lähtee kuulemma bussikydyillä illalla ja on yötä Oulussa jonkun kaverinsa luona. Joko mennään vai vieläkö meinataan?"

"Oliko se Emi tulossa kyytiin?"

"Eikun se menee Seppo-sanin ja Tinkan kyydillä."

"Jaa ne on nekin tulossa sinne. Entä Vilkku?"

"Se lähti jo toissa päivänä liftaamalla."

"Entä Vara-Aki?"

"Ei se tuu tänne, se on jossain etelässä taidehomoilemassa ja palaa vasta parin viikon päästä."

"Jaa. Vieläkö joku puuttuu joukosta?"

"Kaikki on varmaan soiteltu läpi. Ei kai siinä muuta ku ankkuri ylös."

10.

Pakettiauto huristaa kohti länttä pitkin Oulu-Kuusamontietä. Parhaat hirvikolaripaikat vilahtavat ohitse ja siinä sivussa menee myös talo, jossa myydään Irlannista tuotua antiikkia.

Koillismaan vaaramaisemista siirrytään Ylikiimingin ja Pudasjärven rajalla olevalle pitkälle suoralle, jota laidoittavat laakeat suomalaisemat. Suora näyttää jatkuvan loputtomiin.

Kaksi harrikkamotoristia ajaa rinta rinnan kohti Pudasjärveä. Molempien korvissa soi Steppenwolf'n kappale *Born to be Wild*. Sininen pakettiauto ilmestyy heidän taakseen ja lähenee uhkaavasti. Steppenwolf'n päälle alkaa soimaan Leevi & Leavingsin kappale *Teuvo, maanteiden kuningas*, jota luukutetaan pakettiautosta volyyymi yhdellätoista.

Motoristit vilkaisevat taakseen. Pakettiauto painaa kaasua ja ajaa uhkaavaa vauhtia moottoripyöriä kohti. Motoristit siirtyvät syrjään. Toinen heistä väistää vastantulijoiden kaistalle ja toinen penkan puolelle.

Pakettiauto menee menojaan. *Teuvo* hakkaa Steppenwolf'n.

Eero istuu pakettiautossa kartanlukijana salmiakkiremmi suussa ja jammailee *Teuvon* tahdissa. Veikko ohjaa pakettiautoa side silmillään ja odottaa Eerolta suuntaneuvoja.

"Vähän oikealle!" Eero huutaa musiikin yli.

Veikko kääntää hieman oikealle. Renkaat menevät puoliksi penkan puolelle.

"Pikkusen takaisin vasemmalle!" Eero ohjeistaa rauhallisesti. Veikko kääntää hieman takaisin.

"Pidä siinä!"

"Tylsä väli ajaa tämä." Veikko sanoo.

"On on!"

"Mitä se pörinä tuossa äsken oli?"

"Jotain mopojenjiä meni!"

Kappale feidaa loppuunsa, joten Eero pistää CD-soitinta pienemmälle ja syö loput salmiakkiremmistä.

"Käväistään sitten Pudiksella kahvilla."

"Hä?"

"Niin mitä?"

"Mikä on seuraava rasti?"

"Mennään syömään Pudasjärven Essolle."

"Se on Seo eikä Esso, Homeros." Veikko sanoo.

"Itte oot homo. Mennään Teboilille."

Pudasjärven kyltissä lukee PudasjärVi, sillä joku on maalannut V-kirjaimen punaisella maalilla *V for Vendetta* -sarjakuvan tapaan tai vaihtoehtoisesti V-televisiosarjan mukaisesti.

Sininen pakettiauto kääntyy sivuun Ouluntieltä ja parkkeeraa Tepon Teboilin pihaan. Veikko sammuttaa moottorin.

"Pitkö näin kauas ajaa?"

"No saatana."

Veikko käynnistää ja ajaa suoraan oven eteen.

Hetken kuluttua Veikko ja Eero istuvat uusille renkaille tuoksuvassa Teboilin kuppilassa. Kahvikupit kilisevät karusti sisustetussa kiinteistössä. Teboilin johtaja Teppo seisoo myyntitiskin takana ja koputtelee tylsistyneenä pöytää kämmenellään. Hänen rinnassaan sydämen kohdalla on plakaatti, jossa lukee isoin kirjaimin TEPPO.

Eero kääntelee Euroopan tiekartastoa pöydällä.

"Että Ouluun päin menossa." Teppo kysäisee, koska miehet ovat Teboilin ainoat asiakkaat.

"Sinne päin kompassi osoittaa."

"Miksi sinä aina ajat ja mie luen karttaa?" Eero kysyy Veikolta.

"Sinä ajat metikkoon."

"Vittu kerran kun erehtyy niin aina sitä muistellaan..."

"Onko pojat naisiin menossa?" Teppo kysyy.

"Viiskytäprosenttisesti joo."

"Mitä ne toiset viiskyt prossaa sitten on?"

"Bisneksiä."

"Naisia ja bisneksiä, kyllähän minä arvasin mitä on pojilla mielessä."

Teboil-episodin jälkeen sininen pakettiauto jatkaa Oulun suuntaan. Jonkin matkaa Pudasjärven jälkeen he huomaavat tien vieressä seisovan liftarin, joka näyttää tutulta. Lähempää katsottuna liftari on Vilku, yksi Taivalvaaran hiihtopummijengin jäsenistä.

Vilkulla on pahvikyltti, jossa lukee:

VIEKÅÅ POIS

Pakettiauto pysähtyy Vilkun viereen ja Eero avaa sivuikkunan. Hän tuijottaa Vilkkua ilmeettömästi. Vilkkukaan ei sano mitään, mutta nostaa kylttiä, jotta Eero näkee paremmin mitä siinä lukee. Eero kääntää päänsä Veikon suuntaan. Veikko nyökkää.

"No hyppää resiinaan." Eero sanoo.

"Amnesty kiittää avustuksesta." Vilku niaa kuin balettianssija, heittää pahvikyltin menemään ja hyppää pakettiauton sivuovesta takana olevalle sohvalle istumaan.

"Elä koske pulloihin." Veikko huutaa Vilkulle välilasin läpi. Vilku tuijottaa välilasista ohjaamoon silmät suurina ja näyttää peukkuja.

"Täytyy keräillä nämä hipit kyytiin, etteivät jää matkalle." Eero toteaa.

Lopulta pakettiauto ohittaa Kala-Kaverin kohdalla olevan vaakunakyltin. He ovat saapuneet Oulun kaupungin alueelle ja ensimmäisiin liikennevaloihin. Oulun vaakuna muistuttaa Eeron mielestä sinisilmäistä, parransänkistä miestä.

Liikennevaloissa käydään melkein perinteeksi muodostunut dialogi.

"City of Oulu, City of Cthulhu."

"Olemme saapuneet Mordoriin. Onko taikasormus tallessa, Lonkku?"

"Jees, master." Eero ottaa jalkatilasta lonkeropullon ja popsauttaa sen auki pullovaajasormuksellaan.

"Minkälaista säätä se Pekka lupasi viikonlopuksi?"

"Poutaa lupasi."

11.

Perjantai-iltana sataa kaatamalla. Taivas on mustassa pilvessä ja sadesuojaa vailla olevat festarivieraat kiiruhtavat kohti Kuivasjärven leirintäaluetta, joka ei tällä hetkellä vastaa nimeään ollenkaan. Suurin osa kansasta kävelee keskellä tietä pitkästä autojonosta välittämättä. Osa harppoo pitkissä, mustissa sadetakeissa ja maihareissa sixpackeja kantaen ja osa tanssii rapakoissa pelkissä uimahousuissa ja lippalakeissa lelusateenvarjojen kanssa. Kaikki alakulttuurit ovat edustettuina.

Veikko ohjaa pakettiautoa ihmismassan lävitse ja tööttäilee tientukkijoille. Eero avustaa tööttäilemällä sivuikkunasta lelutorvella. Vilku tuijottaa ulos takaikkunasta ja ilmeilee takana hiukset silmillä kulkeville farkkutakkirokkareille.

Veikko ottaa CD-levyn piraattipakista ja laittaa soimaan Laid Back -yhtyeen kappaleen *Sunshine Reggae*. Auton vierellä kävelevät punkkarit koputtavat raollaan olevaan sivuikkunaan ja näyttävät peukkaa. Veikko pistää volyymia isommalle.

"Ei tämä tästä."

"Vilku, pistä käteistä valmiiksi, ollaan kohta portilla."

Veikko koputtaa väli-ikkunaan. Vilku avaa väli-ikkunan, ottaa repustaan pieniä kolikoita täynnä olevan muovipussin ja ojentaa pussin Eerolle.

"Siinä on."

"Ei löytyis pienempää rahaa?"

"Valitan."

Veikko pääsee viimein kääntymään leirintäalueen portille ja muutaman minuutin odottelun jälkeen autojono siirtyy eteenpäin. Veikko pistää musiikin pienemmälle, avaa sivuikkunan ja tervehtii kopissa seisovaa nuorta lipunmyyjänaista.

"Terve."

"Leirintäalueen autopaikka 15 euroa per henkilö. Montako laitetaan?"

"Pistä kolme pilettejä."

"45 euroa, olkaa hyvä."

Veikko ottaa festariliput ja ojentaa lipunmyyjälle kolme kymppin seteliä sekä Vilkun kolikkopussin.

"Se on tasaraha." Veikko ilmoittaa.

Lipunmyyjä huokaisee, kaataa kolikot tiskiinkin ja alkaa laskemaan niitä.

Rankkasade laantuu sumuiseksi tihkuksi, kun sininen Transit ajaa mateluvauhtia leirintäalueen keskivaiheille. Veikko valitsee sopivan rauhallisen leiripaikan kuusikon suojausta ja pysäköi pakettiauton sentin päähän puusta. Auto sammuu ravisten.

"Hyvät naiset ja herrat, pojat ja tytöt. Olemme perillä."

"Nyt se alkaa, nosta jalkaa."

Eero avaa oven ja astuu sandaaleillaan suoraan suureen vesilätäkköön. Vilku avaa sivuoven, katsoo lätäkössä seisovaa Eeroa ja vetäisee sivuoven kiinni. Pian hän ilmaantuu ulos takaluukun kautta.

Veikko vetää autossa Nokian kumisaappaat jalkaan, astelee niillä auton ympäri ja tutkailee ympäristöä.

"Jätkä osasi valmistautua." Vilku osoittaa Veikon kumisaappaita.

"Ei tässä ihan eilisen tooran poikia olla."

"Mutta minäpä lähdän tästä katsastamaan näkyykö muita kavereita, että yhtyilään myöhemmin."

Vilku heittää repun selkäänsä ja lähtee kiertämään leirintäaluetta.

"Palataanpa asiaan." Eero huikkaa Vilkun perään, riisuu märät sukat jaloistaan, heittää ne metsään ja vetää märät kävelykengät uudelleen jalkaan ilman sukkia.

"Se olis vissiin iltakahvin aika." Veikko tuumaa.

"Tuossahan näkyi joku marketti lähellä, käväistään hakemassa sieltä evästä."

Veikko ottaa takakontista pyörälukon ja heittää sen edelleen lätäkössä seisoskelevalle Eerolle.

"Laita tuo etteivät pölli."

"Jaa minuako?"

"Sinua kukaan huoli."

Eero ährää lukon kanssa hetken aikaa ja saa sen lopulta kiinni pakettiauton renkaaseen. Sitten miehet lähtevät metsästämään kahvia.

12.

Illan edetessä vesisade yltyy jälleen. Veikko ja Eero kävelevät ulos Kuivasjärven Essolta kannelliset kahvimukit kourassaan ja jäävät huoltamon terassikatoksen alle seisomaan. Veikolla roikkuu kädessä myös muovipussi täynnä ruokaa.

Eero laittaa Essolta ostamansa sateenvarjohatun päähän ja jammailee hetken aikaa tyytyväisenä, kun sade valuu hattua pitkin osumatta kasvoihin.

"Semmonen lätsäkin piti mennä ostamaan."

"Alan ilma. Ei mee kampaus pilalle."

"Ei tuo tuosta paljon pilemmaksi vois mennäkään."

"Pilemmaksi? Onko se sana?"

Veikko hörppii kuumaa kahvia ja katsoo terassin aitaan kiinnitettyä Sprite-aurinkovarjoa. Pidempään miettimättä hän vetäisee sen irti aidasta sateenvarjokseen ja lähtee kävelemään.

"Oota." Eero seuraa aurinkovarjoa.

Samaan aikaan kaksi nuorta naista juoksee ulos Essolta korkokengissä ja tiukoissa, mustissa mekoissa. He huomaavat aurinkovarjoa kantavan miehen ja juoksevat nopeasti sen alle sateelta suojaan.

"Ootko sä leirialueelle päin menossa?" Toinen naisista kysyy Veikolta.

"Joo."

"Me lainataan sua hetkeksi."

"Siitä vaan."

"Sateenvarjolla saa näköjään naisia." Eero kohottaa omaa sateenvarjohattuaan.

"Koolla on kato väliä."

Kahvireissun jälkeen Veikko ja Eero kokoavat telttaa pakettiauton takakontin varaan. Sade on muuttunut tihkuksi. Veikko hakkaa vaaleanruskean telttakankaan kepeillä kiinni maahan toisesta päästä ja Eero kiinnittää teltan toisesta päästä pakettiauton takaluukkuun siten, että auto ja telttä muodostavat muotopuolen hybridin. Lopuksi aurinkovarjo työnnetään takaluukun väliin kuin paperivarjoksi cocktailiin.

"Eiköhän tuossa hökötyksessä pari yötä nuku." Veikko toteaa ja avaa siideripullon.

"Pari yötä nyt menee vaikka päällään seisten."

Kuin tyhjästä heidän seuraansa ilmestyy Kemijärveläinen mies nimeltä Seko, joka syö jatkuvasti näkkileipää. Seko on pukeutunut oranssiin T-paitaan ja harmaisiin salihousuihin. Hänellä on näkkäripaketti pienessä olkalaukussa ja kaulassa roikkuu kilpi, jossa lukee: MINLLE SAA VITUTILLA.

"Hyvää settiä pojilla." Seko sanoo.

"Kuka se sinä oot?"

"Mä vaan tulin hengaan teidän messiin."

"Vai niin." Veikko sanoo ja jatkaa siiderin hörppimistä.

"Mitä nä syöt?"

"Näkkäriä."

"Ei taida olla kaikki pallot tallessa."

"Ei taida."

13.

Lauantaiaamuna Eero herää ohuen patjan päältä pakettiauton kontin lattialta. Ulkopuolelta kuuluu rock-musiikkia, puheensorinaa, paukutusta ja huutoa. Veikko nukkuu selälään sohvalla suu auki ja Seko nukkuu takaoven vieressä jalat auton ulkopuolella roikkuen.

"Kahvia." Eero mörähtää, avaa sivuoven ja katsoo ulos.

Pakettiauton ympäristö on herännyt yön aikana täyteen kukoistukseensa. Väljä leiripaikka on muuttunut pakolaisleiriä muistuttavaksi kaaokseksi. Autoja ja telttoja on vieri vieressä, festarivieraat pujottelevat teltannarujen väleistä omille leiripaikoilleen ja jokaisessa leirissä soi erilainen musiikki. Vasemmalta kuuluu Astral Projectionia, oikealta New Kids on the Blockia tuplanopeudella ja kauempana pakettiauton takana pyöritetään Sepulturan *Territorya* repeatilla.

Eero vetää sandaalit jalkoihinsa ja astuu mutavelliin, jonka paikalla oli eilen suuri vesilätäkkö. Hän ottaa siideripullon korista ja avaa korkin. Ohi kulkee ryhmä kissoiksi pukeutuneita nuoria naisia. Yhdellä naisista on olkapäällään matkaradio, josta kuuluu Jaanan ja Tiinan kappale *Mustan kissan tango*.

"Tästä se lähtee." Eero toteaa itsekseen ja laittaa Meshuggahia CD-soittimeen saadakseen Veikon hereille.

Taivaalla ei näy ainuttakaan pilvenhattaraa.

Tunnin kuluttua Veikko ja Eero jo laittavat aamiaista pienessä grillissä autotel-

tan vieressä. Veikolla on valkoinen kokinhattu päässä ja tekoviikset nenänsä alla. Eero mussuttaa mustaa makkaraa ja juo siideriä käännellessään käpristyvää grillipihviä.

Sohva on nostettu autosta ulos ja kaverikierrokselta palannut Vilkku istuu sillä Sekon vieressä. Seko mussuttaa jälleen näkkäriä olkalaukustaan. Viereisen leirin hipit katsovat ruuanlaittoa vesi kielellä ja puoliksi transsissa Pekka Pouta -siideripulloja sylissänsä pidellen. Veikko selostaa ruuanlaittoa hipeille kuin television ruokaohjelmassa

"Pihvi on hyvä esihauduttaa sadassa asteessa, että siitä tulee sopivan mureaa. Joko se kastike on valmis?"

"Bonjour!" Eero ruiskauttaa purkista kebabkastiketta pihvien päälle.

"Hyvät katsojat, muistutan myös, että kokkikoulumme uusitaan myöhemmin illalla."

Emilia ja punkkari lempinimeltään Punk-Kari tulevat paikalle. Molemmat ovat hieman humalassa. Punk-Karilla on punainen mohawk ja useita lävistyksiä kasvoissaan.

"Huomenta, pojat. Täälläkö se Taivalkoski-skene kokoontuu."

"Bonjour, mademoiselle ja monsieur. Saisiko olla filettä ala carte?"

"Ei pysy sisällä."

"Tässä on mun uus aviomies Kari Mättö. Löysin sen tuolta metsästä. Kari on punkkari."

"Peace tai turpaan!" Punk-Kari mörisee.

"Peace!" Hipit heiluttelevat Karille rauhanmerkkejä viereisestä leiristä.

"Joko näit sen lentävän emännän?" Emilia kysyy Eerolta.

"Ei kun me sovittiin, että nähdään iltapäivällä. Soitin sille. Aikataulussa ollaan."

"No milloin se Ossin bändi alkaa soittamaan?" Veikko kysyy.

"Siinä neljän maissa muistaakseni. Huomenna vasta."

"Hyvin kerkeää kattoa."

"Hyvät naiset ja herrat, ruoka on valmista." Veikko ilmoittaa.

Kaikki tulevat ottamaan lihaa grillistä.

Syönnin jälkeen Eero valitsee sopivaa paitaa treffeille pakettiauton sivupeilin edessä. Hänellä on kolme vaihtoehtoa. Ensimmäinen vaihtoehto on musta *This is not a Fugazi T-shirt*. Toinen vaihtoehto on valkoinen Looks OK Outin T-paita, jossa on kuva lentokoneen räjähdyksestä, jonka keskellä on hymynaama ja kuvan alla bändin nimi. Kolmas vaihtoehto on perusvalkoinen kauluspaita, jonka ylin nappi roikkuu puoliksi irttonaisena.

Eero etsii työkalupakista neulan ja lankaa. Hän ryhtyy ähräämään kauluspaidan nappia kiinni oveen nojaten. Vilkku tulee katsomaan ja syö samalla grillimakkaraa.

"Sitä oikein laittaudutaan."

"Onko jakaus hyvin? Näkyykö kello?"

"Pistä vielä mustat lasit niin näytät bisnesmieheltä."

"Hyvä idea."

Eero ottaa mustat lasit autosta, laittaa ne hiuksiinsa ja yrittää vielä hetken aikaa saada lankaa neulansilmään, mutta tympääntyy ja heittää kauluspaidan metsään. Hän valitsee Looks OK Outin valkoisen T-paidan.

Vilkku ojentaa Eerolle kondomipaketin ja iskee silmää.

"Muista käyttää suojakenttää, ettei ektoplasmat lennä seinille."

"Hyvä kun muistutit."

Eero laittaa T-paidan, vetää sepaluksen kiinni ja työntää kondomit taskuun. Sittemmän hän ottaa vihreän pikkutakin etupenkin takaa ja pukee sen T-paidan päälle.

Veikko tulee auton takaa kantaen pieniä pahvikylttejä ja puukeppejä. Lisäksi hänellä on kourassaan mustia tusseja, joilla kyltteihin on tarkoitus kirjoittaa iskulauseita.

"Rynnäkkötaktiikalla sisään, vai?" Eero kysyy.

"Ihan old skoolina. Synkataan kellot."

Veikko ja Vilku alkavat synkkaamaan rannekellojaan.

"Mun kello sanoo 14:14."

"Mulla on 14:19."

"Ihan tarpeeksi synkassa ne on."

Hetken kuluttua Veikko ja Eero kulkevat leirintäalueen tietä pitkin kohti eristettyä festarialuetta. Eerolla on sateenvarjohattu ja mustat lasit päässään. Veikko on heittänyt päälleen pitkän, harmaan kaulustakin ja kantaa mielenosoituskylttejä. Kesken matkan he hoksaavat tien vieressä tutun näköisen auton.

"Kato, Jopperin auto." Veikko osoittaa.

"Missähän mies luuraa?" Eero katselee ympärilleen.

"Siellä olis sikspäkki takapenkillä."

"Nehän menee pilaan tässä helteessä. Eiköhän oteta Jopperin öölit talteen."

Veikko kokeilee avata ovia, mutta ne on lukittu.

"Ovet pistää vastaan."

"Olisko ruumassa mitään?" Eero kokeilee peräkonttia ja se avautuu helposti.

"Sehän aukeaa ku Suomen raja."

Eero työntyy peräkonttiin ja pääsee sisään autoon takapenkkien läpi. Hän vetää oluttölkit mukaan ja matka jatkuu.

Pian he saapuvat festarialueen portille. Keltaisiin liiveihin sonnustautuneet vahdit tarkastavat lippuja jonon päässä.

Veikko ja Eero eivät jää odottelemaan jonoon vaan poikkeavat tieltä ja pujottelevat metsikön läpi festarialueen ympärille vedetyn verkkoaidan viereen. Veikko ottaa Leathermanin vyöstään ja alkaa napsia aitaan miehen mentävää aukkoa. Eero siristää silmiään ja lukee portilla olevan kyltin:

EI MITÄÄN PULLOJA SISÄÄN

"Siellä sanotaan, ettei mitään pulloja sisään. Tarkoittavat vissiin sinua."

"Pitää vaihtaa vissiin muovitorppöihin."

"Paljoko se festarilippu olis maksanut?"

"Kaks päivää 50 euroa."

"Rikokseen yllyttämistä näin korkeat hinnat."

"Vankilaan joutasivat, saatana."

Kun sopiva aukko aidassa on valmis, miehet istahtavat ruohikolle ja juovat Joperin olutta. Lähistöllä makaa myös aurinkoa ottava rastahiuksinen mies.

"Missähän ne Seko ja Vilku viipyvät?" Eero katselee kelloaan.

"Ehkä ne meni jo sisään."

"Voipi olla."

Yhtäkkiä Seko juoksee tietä pitkin hirvittävää vauhtia ja suuntaa kohti porttia.

"No sieltähän sitä tullaan."

Samassa näkyy myös Vilku, joka juoksee kymmenen metriä Sekon perässä.

"Showtime." Veikko nousee seisomaan ja antaa puolikkaan oluensa maassa maakaavalle rastahiuksiselle miehelle.

"Mooses tulee!" Seko huutaa villisti, painelee portilla olevien ihmisten ohi ja puskee sitten täyttä vauhtia yllättyneiden lipuntarkastajien läpi. Kaksi vahtia lähtee juoksemaan Sekon perään, mutta juuri silloin Vilku juoksee portin läpi täyttä vauhtia

"Jeesus tulee!" Vilku huutaa juostessaan ja loput lipuntarkastajat yrittävät estellä häntä tuloksetta. Seko ja Vilku katoavat nopeasti festarialueen ihmismassan sekaan.

Juoksijoiden aiheuttaman hälyn turvin Veikko ja Eero siirtyvät festarialueelle aitaan tekemänsä reiän kautta. He kävelevät rauhallisesti avoimen alueen poikki, kun vahvien huomio kiinnittyy Sekoon ja Vilkkuun.

"On ne vikkeliä poikia." Veikko sanoo.

"On ne."

14.

Karavaanirock levittäytyy Kuivasjärven rannalle. Kolmella lavalla soittaa kaksipäiväisen festivaalin aikana yhteensä 25 bändiä ja lisäksi alueella järjestetään erilaisia performanssiesityksiä, nukketeatteria ja lopuksi ilotulitus. Paikalla on myös useita kansalaisjärjestöjä jakamassa lehtisiä, pikaruokaa myyviä kojuja sekä Lahden karavaanarimes-suilta tuttuja esittelyautoja harrastajien iloksi.

Kotimaisina pääesiintyjinä ovat kuluvan kesän yhden hitin ihme Kotiteollisuus (Lappeenranta), neljän teinipojan muodostama progebändi Absoluuttinen Nollapiste (Rovaniemi), pitkän linjan rokkari Kauko Röyhkä (Oulu), mustaa metallia rouskuttava Impaled Nazarene (Oulu) sekä poplaulaja Samuli Tuisku (Pori). Ulkomaisina kiinnityksinä festareille on saatu mm. kolmen buddhistimunkin popbändi Pangmen (Tiibet), brittirockbändi Artesian (UK) ja cosplay-asuissa esiintyvä syntikkametallibändi Splayer (Ruotsi).

Pienemmillä lavoilla soittavat mm. perinteistä heviä jurnuttava Second Moon (Helsinki), humppacoverbändi Eläkeläiset (Joensuu), huumoribändi Äärimmäinen Juntunen (Ylivieska), fantasiahenkistä stoner-rockia vetävä Eyes of the Overworld (Tampere), progressiivista 70-lukulaista rockia soittava Pukupete (Oulu), kolmen hengen punkbändi Kuuden tuuman mela (Kuusamo) sekä mustana hevosena progereggaebändi Looks OK Out (Taivalkoski).

"Seuraava kappale on omistettu kaikille, joiden nimi alkaa M-kirjaimella." Se-

cond Moonin laulaja kuuluttaa sivulavalta ja jälleen yksi geneerinen hevikkappale lähtee liikkeelle.

Veikko ja Eero erottuvat harvalukuisen yleisön joukosta kuulosuojaimet korvillaan ja nostelevat mielenosoituskylttejä. Veikon kyltissä lukee KESKINKERTAISTA ja Eeron kyltissä TE SOITATTE LIIKAA.

Kappaleen puolivälissä Veikko vilkaisee ohjelmalehtistä ja hoksaa, että Kuuden tuuman mela on juuri aloittamassa toisella pikkulavalla.

"Mennään rantalavalle, siellä on Kuuden tuuman mela!" Veikko huutaa Eeron korvaan.

"Kuuden tuuman mela on aika kova!"

"On!"

Hetken kuluttua miehet ovat rantalavan edessä kuuntelemassa kuusamolaisten punkkia. Nyt he pitelevät kylttejä, joissa lukee HYVÄ MEININKI ja KAIPAA HIE-MAN HIOMISTA.

Punk-keikan jälkeen he käväisevät seisomassa hetken aikaa myös Samuli Tuis-kun keikalla päälavan edessä ja heiluttelemassa kylttejä, joissa lukee SÄÄLITTÄVÄ ESITYS ja PASKAA.

Seuraavaksi he hakevat ruokakojulta pyttipannua ja Eero pursottaa lautaselleen niin paljon ketsuppia, että koko ruokajono nauraa. Syönnin jälkeen lavalta toiselle talsiminen helteisessä iltapäivässä alkaa väsyttää, joten he jäävät hengaillemaan nurmikolle rantalavan lähelle. He juovat olutta ja moikkailevat ohikulkevia gootteja kuin karavaanarit toisiaan.

"Laibach!"

"Ninni!"

"Kato Rammsteini!"

Seppo-san, Taivalkosken suurin Japani-fani, hiihtää paikalle punaisessa kimo-

nossa. Asukokonaisuuteen kuuluu myös leveä, hopeinen vyö. Sepon pitkät, vaaleat hiukset on letitetty ja niihin on kiinnitetty Hello Kitty -pinnit.

"Choushi dou! Mitä jätkät? Miten konferenssi etenee?" Seppo kysyy.

"Siinähan tuo auringonpistosta odotellessa ja paskaa kuunnellessa."

"Harmi, etteivät saaneet japanilaisia bändejä tänne, mutta kyllä mä tuota Pangmenia ainakin odotan melko täpinöissään."

"Jaa, no voihan se olla melko kiinnostava."

"Eerokin on oikein hienoksi laittautunut." Seppo istahtaa maasta pilkistävälle kivel-
velle.

"Pakko kait se on, ku... paljoko se kello on? No voi vittu se Irmeli!"

Eero hätääntyy kelloa katsoessaan ja iskee kaljamukin nurmikolle. Hän ponnis-
taa ylös, ottaa kamman taskustaan ja lähtee juoksemaan.

"Oli vissiin kiire juttu." Seppo tuumaa.

"Naisten perässä juoksee."

"Eikö teillä ollut ne aasialaiset neidit kylässä kanssa?"

"Olihan ne jonkun aikaa."

"Perhana, kun en ehtinyt näkemään. Olisin pyytänyt nimmarit Narutoon."

Seppo ottaa Eeron jättämän oluen itselleen ja jää juomaan Veikon kanssa.

Kuivasjärven selältä ajaa vesiskootteri heitä kohti ja kosahtaa hiekkarantaan.
Kuski jättää vesiskootterin oman onnensa nojaan ja lamsii rannalta nurmikolle märkä-
puku yllään.

"Onko hyvä keli?" Veikko kysyy.

"Hyvin luistaa!" Kuski huiskuttaa ja katoaa festarimassaan.

15.

Kuusamolainen lentoemäntä Irmeli Suvanto seisoo aran ja eksyneen näköisenä korkean männyn alla avaamaton Fizz-siideripullo kädessään. Taaempänä on rivi festarivessoja sekä leirintäalueen opastekartta, jonka kohdalla hän oli sopinut tapaavansa Eeron.

Irmeli vilkuilee ympärilleen vaihdellen painoa jalalta toiselle, ottaa kännykän taskustaan ja alkaa painelemaan numeroita.

Samassa Eero hölkkää humalaisena paikalle, ottaa Irmeliä kädestä kiinni ja suutelee kädenselkää melko kovakouraisesti.

"Terve, Irmeli!" Eero pamauttaa riehakkaasti.

"No hei..." Irmeli hymyilee ujosti.

"Mä oon Eero, sano Eki vaan!"

"Niin. Mä olen Irmeli."

"Terve terve! Käykö jos sanon sua Imuksi?"

"Tuota niin..."

"Ai sulla on vitsiä, mä voin aukasta sen!"

Eero etsii pullonavaajan taskustaan ja kääntelee sitä Fizz-siideripullon korkin päällä kömpelösti.

"Miten tää toimi?"

"Toisinpäin." Irmeli neuvoo.

Eero kääntää avaajan nurinpäin.

"Eikun toisinpäin."

Eero tuijottaa avaajaa, tajuaa yhtäkkiä miten sitä käytetään ja saa siideripullon

avattua.

"En mä ole humalassa, mä olen muuten vaan pöljä!"

"Aha."

"Saanko mäkin vähän? Kiitti."

Eero ottaa pullon Irmelin kädestä, vetäisee pitkän huikan ja ojentaa sitten pullon takaisin Irmelille. He katselevat toisiaan vähän aikaa odottaen, että toinen sanoisi jotain.

"No mitä bändiä meinaat mennä kattoo?" Eero kysyy lopulta.

"Look's OK Out on ihan hyvä." Irmeli osoittaa Eeron T-paitaa

"Mä muuten tunnen sen laulajan."

"Ihan tosi?"

"Se poltti meidän saunan."

"Aha..."

"Mut kato, mä olen jonglööri!"

Eero keräilee innoissaan maasta käpyjä ja alkaa heittelemään niitä korkealle ilmaan. Hän ei saa yhtään käpyä kiinni.

"Aika taitava."

"Selvänä se meni paremmin."

"Uskon."

"Tuu tuonne meidän tukikohtaan, tarjoan sulle pyttipannua."

"Ei kiitos nyt, ei ole nälkä."

"Okei. Odotatko vähän tässä, mun pitää käydä tuolla miestenhuoneen puolella."

"Joo, okei..."

Eero menee festarivessaan ja vilkuttaa vielä Irmelille oven välistä ennen kuin lukee sen.

Irmeli seisoskelee avuttomana ja katselee ympärilleen. Hän miettii tilannetta vähän aikaa, jättää sitten puoliksi juodun siideripullon penkille ja häipyä paikalta vähin äänin.

Eero tulee vessasta ulos vessapaperia taskusta roikkuen. Irmeli on kadonnut, vain puolikas siideripullo on jäänyt penkille. Eero nostaa siideripullon penkiltä, ottaa ryypyn ja miettii aikooko Irmeli palata hakemaan sen. Hän katselee vessoja ja odottaa, että Irmeli tulisi ulos, mutta vessoista tulee vain hippejä, gootteja ja punkkareita.

Hetken odotettuaan Eero huomaa isokokoisen moottoripyöräjengiläisen, joka nojailee vessarivistön seinään yhdellä kädellä, toinen käsi kaljapulloa pidellen. Moottoripyöräjengiläisen nimi on Murtsi. Murtsi ei oksenna, odottelee vain tulisiko oksentamisesta mitään. Eero koputtaa Murtsia olkapäähän.

"Hei, tässä oli äsken sellanen lyhkänen blondi, näitkö mihin se meni?"

"Mä söin sen!" Murtsi vastaa jykevällä bassoäänellä.

"Elä helvetissä. Minkä takia?"

"Oli näläkä!"

"Oksennatko nä sen ulos?"

Murtsi jännittää vatsalihaksiaan ja yrittää taas oksentaa.

"Ei tuu."

"Ei oo, ei tuu." Eero pyörittää päätään ja lähtee kävelemään takaisin rantalavan suuntaan.

Veikko ja Seppo-san ottavat nurmikolla aurinkoa, kun Eero saapuu takaisin treffeiltään ja istuutuu kiven päälle. Hänellä on kädessään tyhjä Fizz-siideripullo.

"No nehän taisi olla pikareffit." Veikko tokaisee.

"Joo."

"Miten kävi? Tuliko lottovoitto vai menikö postimerkit hukkaan?" Seppo tiedustelee.

"Se lähti kävelemään sillä aikaa kun kävin vessassa."

"No olipa aika tönkyä käytöstä." Seppo sanoo.

"No ei oo kyllä käytöstä yhtään. Ota Poutaa." Veikko kaivaa olkalaukusta Eerolle täyden siideripullon.

"En mä nyt."

"Ota nyt."

"Ei nyt haluta. Meen takaisin leiriin."

Eero nousee, heittää tyhjän siideripullon rannalle ja lähtee kävelemään porttien suuntaan.

"Oli vissiin totinen paikka." Seppo tuumaa Veikolle.

"Ei se siitä. Nyt olis meikäläisellä semmoinen questi tiedossa, että pitäis päästä vessaan."

"Siinähan noita on koppeja." Seppo osoittaa festarivessoja kymmenen metrin päässä.

"Minä tuommosiin koirankoppeihin kuse. Meen Essolle."

Veikko pistää heti sanoista tekoihin. Hän nakkaa mielenosoituskyttilt Kuivasjärven rantaveteen ja lähtee kävelemään portteja kohti.

"No arigato. Minä jään tänne kellistelemään." Seppo-san jää ottamaan aurinkoa.

16.

Kuivasjärven Esson vessoihin on kymmenen metrin jono. Vessakäynnin hinnaksi on lyöty festareiden ajaksi neljä euroa per henkilö. Huoltoaseman johtaja seisoo tiskin takana keräämässä kolikoita ja ojentaa metalliketjuun pujotetun vessanavaimen seuraavalle kävijälle.

Seko seisoo vessajonon päässä, kun Veikko saapuu sisään. Veikko vilkuilee jonoa miettien miten voisi etuilla, mutta Seko viittoo häntä peräänsä jonon päähän.

"Kato Veka! Liity jengiin!" Seko kutsuu.

"Ootko pitkään jonottanut?"

"Vasta tulin, liityhän jatkoksi ennen kuin joku muu ehtii."

"Minä en rupea jonottelemaan. Eiköhän noita vessoja löyty muualtakin."

"Voipi olla."

"Lähetkö messiin etsimään?"

"No perkele, meikäläinen kaipaa luksusta." Seko seuraa Veikkoa ulos Essolta.

He kävelevät pois festarialueelta ja kulkevat pyörätietä pitkin kohti Kuivasjärven asuntoaluetta. Penkereen laidalle noustuaan he huomaavat nelikerroksisen virastorakennukseen ja menevät sisään. Viraston ensimmäisestä kerroksesta löytyy miesten ja naisten vessat, mutta molempien vessojen ovet on lukittu.

"Tämä piippaa varattua." Veikko heiluttaa miesten vessan ovenkahvaa.

"Kirottua."

Samalla hetkellä naisten vessasta tulee ulos virastossa työskentelevä nainen ja kävelee portaisiin. Veikko tekee nopean sivuttaissyöksyn ja ehtii saada kätensä vessan oven väliin ennen kuin se ehtii kilahtaa lukkoon.

"No mennäänpä tänne." Veikko ehdottaa.

Hetken kuluttua toinen virastossa työskentelevä nainen avaa naisten vessan avaimellaan ja astuu sisään. Veikko on juuri kampaamassa hiuksiaan peilin edessä ja rullaa-massa deodoranttia kainaloonsa. Seko pesee hampaitaan katkenneella hammasharjalla ja kurlailee. Nainen pysähtyy ovelle tuijottamaan miehiä suu auki. Miehet kääntyvät ja tuijottavat takaisin. Seko sylkäisee hammastahnaa lavuaariin.

"Ei muuta ku housut alas ja hommiin vaan."

Nainen katsoo vessanovea ja varmistaa, että kyseessä on naisten vessa. Sitten hän sulkee oven mitään sanomatta ja menee miesten vessaan.

17.

Hämärän jo laskeutuessa leirintäalueelle Eero makaa pakettiauton katolla. Hän katselee pilvenhattaroita kannettava CD-soitin sylissään ja soittimessa pyörii itsepoltettu kokoel-malevy, jolta Eero kuuntelee repeatilla Sleepy Sleepersin kappaletta *Metsäratio*. Kun kappale lähtee kunnolla käyntiin *o-o-oo-oo-oo* -kohdasta, Eero ryhtyy hoilaamaan mukana.

"O-o-oo-oo-oo putkiratio!"

Veikko ja Seko istuvat sohvalla pakettiauton vieressä. Veikko juo siideriä ja Seko syö näkkäriä juomisen ohessa. Yhtäkkiä Seko huomaa Eeron kännykän pakettiauton puskurin päällä. Hän nousee sohvasta, kurottaa kännykän käteensä ja kääntelee sitä kiinnostuneena.

"Onks tää Eeron kälkätin?"

"Siltä vähän näyttäisi." Veikko sanoo.

"Mä laitan numeroni tähän niin voitte joskus soitella mulle ja kutsua bileisiin." Seko naputtelee oman numeronsa kännykän muistiin.

"Toivossa on hyvä elää."

Emilia laahautuu paikalle ja pysähtyy keskelle ajotietä tuijottamaan Eeroa, joka laulaa edelleen katolla isoon ääneen: "O-o-oo-oo-oo putkiratio!"

"Mitä se Eki touhuu?" Emilia huutaa Veikolle.

"Se vaan laulaa tuota samaa biisiä koko ajan."

"Se ei oo juonut mitään moneen tuntiin." Seko tarkentaa.

"Nyt ei oo peruskuviot kunnossa. Liekkö jotain vakavaa?" Emilia järjestelee hiuksia pois kasvoiltaan.

"Pitäis lähteä kaupassakin käymään, mutta mies vaan kailottaa." Veikko korottaa ääntään viimeisten sanojen kohdalla niin, että Eerokin kuulee. Eero lopettaa laulamisen hetkeksi ja kääntyy katsomaan alas.

"Eikö täällä saa mies laulaa?!"

"Mee karaokeen ulisemaan."

"Eero! Ee!" Emilia alkaa yhtäkkiä huutamaan ja pomppimaan.

"Mitä sinäkin huudat?"

"Kuulin just älyttömän jutun yhdeltä järkkäriltä! Arvaa kuka niillä on yllätys-esiintyjänä huomenna? Et ikinä arvaa!"

"Öö... Circle?" Eero arvaa.

"Et ikinä usko! Pekka Pouta tulee!"

"Häh?"

"Se tulee vetäisemään huomenaamulla säätiedotuksen livenä päälavalta!"

Eero kääntää kannettavan soittimen volyymin nolnaan.

"Nyt kusetat."

"Ihan tosi, roudarit oli pistämässä jo pyrotekniikkaa valmiiksi! Sillä on tausta-

nauha ja tanssityöt ja kaikki, älytön show tulossa!"

Eero sähköistyy ja nousee polvilleen auton katolla.

"Voi vittu, jos se on täällä! Ei helevetti! Ethän varmasti kuseta?"

"En kuseta!"

"Ei helevetti! Onhan siitä kiertäny huhua, että Poudalta olis liveshow tulossa, mutta vetäisekö se tosiaan sen täällä yllärinä? Vittu se on niin kova jätkä, ettei mitään rajaa!"

"Tehdään banderolli! Pekka rules!" Seko huutaa ja heittelee näkkärimurusia.

"Onko tämä nyt varmasti tosi juttu?" Eero varmistaa vielä.

"Saat käydä tempasemassa sitä järkkäriä turpaan, jos se kusi silmään. Huomenna ennen Pangmenin keikkaa pitäis olla Pekka lavalla!"

"Saatanan uskomatonta!"

"Ei, kyllä mä kusetin. Ei Pekka tuu tänne." Emilia myöntää äkkiä.

Eeron mieliala latistuu välittömästi.

"Haista paska."

Eero kaatuu taas selälleen pakettiauton katolle.

"Hei, yritin vaan pikkasen piristää. Kyllähän sä nyt vähäksi aikaa piristyt?"

Emilia kysyy viattomana.

Eero ei sano mitään vaan laittaa *Metsäration* soimaan uudelleen. Hän kelaa levyä takaisin ja aloittaa kuuntelun huippukohdan alusta.

"O-o-oo-oo-oo putkiradio..."

Pakettiauton vieressä olevasta teltasta kuuluu taputuksia ja huutoja, joilla Eeroa yllytetään jatkamaan laulamista: "Radio, radio!"

18.

Täysikuu möllöttää suurena taivaalla ja vastakkaisesta suunnasta paistaa keskiyön aurinko. Meininki leirintäalueella on hieman laantunut, mutta musiikki soi edelleen useissa teltoissa, kun festarikansa valvoo alkoholin ja energijuomien voimalla.

Veikko ja Seko ovat jo sammuneet pakettiautoon, mutta Eero makaa edelleen pakettiauton katolla pidellen CD-soitinta sylissään. Soittimen patterit ovat kuluneet loppuun.

Lopulta Eero laskeutuu alas pakettiauton katolta ja lähtee hortoilemaan päämäärättömästi leirintäalueen tietä pitkin. Tien varrella festarivieraat juhlivat ja musiikki soi. Siellä täällä palaa nuotioita. Yhdessä täyteen ahdetussa teltassa on minidisko peilipalloineen ja afroperukkeineen.

Eero vaeltaa eteenpäin ja hänen mielentilansa käy yhä sekavammaksi. Eero kuulee läheisestä autosta kappaleen ja näkee bannerin, jossa lukee KURAKEKSEJÄ 5. Hän ei ymmärrä mitä se tarkoittaa. Sitten hän näkee kaksi pitkähiuksista miestä jedimiekkailmassa mallinuden raajoilla pahvilaatikot päässään.

"Noooouuuuu. Onko tämä Eeron loppu?" Eero lausuu ääneen itsekseen.

Hän ottaa muutaman harhaisen juoksuaskeleen ja saapuu äkkiä suuren, värikkään jurtta-tyylisen teltan eteen. Teltan edustalla palaa punakeltainen lyhty. Teltan veto-
ketju on avoinna ja sisältä huokuu lämmin, mausteinen tuoksu, joka kutsuu luokseen.

Eero horjuu telttaa kohti, nostaa ovikankaan ja kaatuu teltan sisään suoraan pehmeälle patjalle. Hän kuulee ystävällisen miesäänänen sanovan:

"Tervetuloa, ystävä. Liity seuraamme meditoimaan."

Eero katselee ympärilleen. Mausteisen teltan perällä istuu pitkäpartainen, harmaaseen kaapuun pukeutunut Guru lootusasennossa koristetyynykasen päällä. Hänen

ympärillään teltan laidoilla istuu sekava joukko hippejä, sekä miehiä että naisia. Kaikilla on pitkät hiukset ja psykedeelisin värein maalatut löysät vaatteet. Monilla on kukkia hiuksissaan. Koristeellinen vesipiippu kiertää kädestä käteen.

"Mitä vittua?" Eero kohottautuu istumaan polviensa päälle.

Yksi teltan hipeistä huomaa Eeron T-paidan ja ilahtuu suunnattomasti.

"Peace, man! Sulla on Look's OK Outin paita!"

"Ihan paska bändi."

"Miks sulla on sitten niiden paita?"

"Että kaikki näkis kuin paska se on."

Hippi hämmentyy Eeron vastauksesta, mutta hämmennys häviää, kun kiertävä vesipiippu tulee hänen kohdalleen.

Guru itse imaisee höyryä henkilökohtaisesta bongistaan ja hymyilee Eerolle. Kohta lähimpänä ovea istuva hippityttö tulee ojentamaan kiertävän vesipiipun Eerolle. Eero kohauttaa harteitaan, ottaa siemauksen ja saa yskimiskohtauksen.

"Olet tullut elämässäsi tienristeykseen. Kerro meille huolesi." Guru lausuu patjalla yskivälle Eerolle huolestuneella äänenpainolla.

"Ei kait tässä... No muuta ku reffit lentoemännän kanssa meni perseelleen, kun olin niin kännissä."

"Katso syvälle sisimpääsi. Näetkö itsesi? Sisimmässäsi tiedät mitä sinun tulee tehdä. Tartu tilaisuuteen. On vain tämä hetki eikä mitään muuta. Tartu kadonneeseen päivään ja lennä." Guru neuvoo.

"Mulla meni nyt ihan ohi."

"Sinun täytyy näyttää naiselle, että olet valmis alentumaan hänen edessään. Sinun täytyy nolata itsesi hänen edessään lopullisesti. Vain siten saavutat tavoitteesi."

"Enkö mä sitten ollut jo tarpeeksi tyhmä?"

"Näytä hänelle millainen mies olet. Tee jotain, jolla saat hänen huomionsa. Sinun täytyy tunkeutua syvyyden läpi toiselle puolelle. Syöksy pää edellä pohjalle ja käännä tappio voitoksi. Kun menet absoluuttisen nollapisteen toiselle puolelle, kylmyys muuttuu kuumuudeksi."

Eeron silmät suurenevat. Hetken aikaa kaikki näyttää selvältä ja avoimelta. Hän on yhtä koko maailmankaikkeuden kanssa.

19.

Puolen päivän aikoihin Veikko myy jälleen Pekka Pouta -siideriä pakettiauton takaosasta. Kauppa käy hyvin, kaksi koria spesiaalia on myyty tyhjäksi ja toisestakin on enää puolet pulloista jäljellä.

Myyntitiskiksi vedetyn retkipöydän taakse ilmestyy kaksi Pudasjärveläistä vakioasiakasta, Tore ja Pertsä. Torella on mustan nahkatakan alla vanha Death-paita, Pertsällä on samanlaisen mustan nahkatakan alla Cradle of Filth -paita. He tekevät pirunsarvia ja räyhäävät tukka silmillä hetken aikaa, kunnes saavat viimein selkeitä sanoja suustaan.

"Fuck!" Pertsä karjuu.

"No morjens sinnekin. Mitä sais olla?" Veikko kysyy.

"Poutaa!"

"Pekkaa pöytään!" Tore vahvistaa, ryhtyy pyörittämään pitkiä hiuksiaan ja öri-see.

"Onko pojilla millä maksaa?"

"Vittu mulla mitään rahaa oo!" Tore lopettaa hiustensa pyörittämisen ja alkaa heiluttamaan päätänsä ylös ja alas hiukset silmillä.

"Maksatko nä luonnossa sitten?"

"Tä?"

"Annatko Veikolle persettä?" Pertsä huutaa Toren korvaan.

"Joooo!" Tore örisee ja alkaa taas moshaamaan.

"Alatsä pettää mua? Huora! Narttu!"

Pertsä tarttuu Torea rinnuksista ja heiluttelee häntä ympäriinsä kuin räsynukke. Tore puhalttaa hiukset silmiltään, tarttuu Pertsan takkiin ja alkaa työntämään vastakkaiseen suuntaan.

Leikkimielinen nujakka päättyy kuitenkin äkisti, kun Tore huomaa Eeron juoksevan polkua pitkin heitä kohti.

"Kato, Eerohan se sieltä hölkkäsee."

"Eerro Ramazotti!" Pertsä örisee ja näyttää pirunsarvia.

Eero väistelee vastaan tulevia ihmisiä, heilauttaa ohimennen kättä kaikille tutuille ja jatkaa juoksua kohti festarialueen porttia.

"Jätkällä oli vissiin kiire." Tore toteaa.

"Kiireisiä bisnesmiehiähän tässä ollaan. Ostakaahan nyt äkkiä, että ehtii katsomaan showta." Veikko hoputtaa.

"Impaled Nazarene!" Tore alkaa moshaamaan ja pyörimään ympyrää.

"Niin vittu onkin. Pistähän käteistä tiskiini, että ehditään!" Pertsä kaivaa hervottomasti heiluvan kaverinsa nahkatakkin taskuja.

"Saatanaako siinä kopeloit?!" Tore työntää kätensä vastavuoroisesti Pertsan farkkujen taskuihin ja kaivaa sieltä kaikki pikkukolikot Veikolle.

"Hankkikaa homot huone." Veikko laskee kolikoita.

20.

Päälavan backstage-alueen portilla seisoo järjestysmies ja pureskelee xylitol-purukumia. Hänen hampaidenpesuhetkensä häiriintyy, kun Eero marssii muina miehinä kohti porttia ja yrittää kävellä suoraan sisään. Järjestysmies siirtyy välittömästi Eeron eteen ja pysäyttää hänet.

"Hei, hei, mihinkäs sitä ollaan matkalla?"

"Mun täytyy päästä lavalle."

"Minkähän takia?"

"Tämä on hätätapaus. Mun täytyy mennä lavalle ja nolata itseni erään naishenkilön edessä."

"Eikö semmoset jutut voi hoitaa ihan face-to-face. Tai tuolta infon kautta."

Lavalle on parhaillaan nousemassa oululainen Impaled Nazarene ja bändin kitaristi sattuu kulkemaan portin ohitse järjestysmiehen takaa. Eero huomaa kitaristin ja alkaa huitomaan ja huutamaan.

"Hei Kotiteollisuus! Sano, että mun pitää päästä lavalle nolaamaan itteni!"

"Hä?" Kitaristi pysähtyy ja tuijottaa Eeroa.

"Jätkä väittää, että sen pitäis päästä lavalle nolaamaan itsensä jonkun muijan takia." Järkkäri kertoo.

"Eikö se oo meidän hommaa se?"

"Joo ei me taideta päästää sinua lavalle tällä kertaa." Järjestysmies työntää Eeroa kauemmas portilta.

"Jätkät, koittakaa ymmärtää. Minä oon Taivalkoskelta."

Järjestysmies laskee kätensä ja kääntyy katsomaan kitaristia. Kitaristi sivelee

leukapartaansa mietteliäänä ja nyökkää järjestysmiehelle hyväksyvästi. Järjestysmies nyökkää takaisin.

Eero pääsee backstagelle.

21.

Veikko, Seko, Tore ja Pertsä kävelevät kohti päälavaa, jolla Impaled Nazarenen pitäisi pian aloittaa. Lavan edusta on jo täynnä bändiä kuumassa auringonpaisteessa odottavaa metallikansaa.

Emilia seisoo mäntyjen varjossa yleisömassan takana uusimman festarivalloituksen Repe seurassa. He huomaavat Veikon ja muiden saapuvan paikalle ja siirtyvät samaan porukkaan.

"Veikka, joko se Eero on selkiytynyt?" Emilia kysyy huolestuneena.

"Kyllähän tuo melko pirteänä tässä hölkkäsi aamulla."

"Tässä on mun uus mies Repe. Raukka on IT-alalla." Emilia esittelee hoikan, rillipäisen seuralaisensa.

"Terve. Te vissiin teette sitä kuuluisaa Poutasiideriä?" IT-Repe kysyy.

"Sitä tulee päissään tehtyä kaikenlaista."

Äkkiä yleisö villiintyy aplodeihin ja huutoihin, kun Impaled Nazarene nousee lavalle kipinäsuikujen saattelemana ja alkaa virittelemään soittimiaan. Sitten yleisöön leviää hämmennys, kun Eero ilmestyy lavalle Looks OK Out -paidassaan ja kävelee suoraan mikin eteen.

"Huomenta. Minulla olisi tässä pieni ilmoitusasia." Eero sanoo mikkiin ja kaiuttimet vinkaisevat. Ääniteknikko säätelee nuppeja miksauskopissa.

Veikko, Seko, Tore, Pertsä, Emilia ja Repe tuijottavat Eeroa yleisön takaa.

"Mitä vittua?" Veikko sanoo.

"Onko tuo Eero?" Emilia ihmettelee.

"Eerrroo! Soita Paranoid!" Tore huutaa ja tekee pirunsarvia molemmilla käsillään. Pertsä aloittaa villin moshaamisen.

Eero nostaa mikin pois mikkitelineestä ja alkaa puhumaan.

"Irmeli Iris, kuuletko minua? Kadotin sinut ensitreffeillämme, mutta tunsin että välillämme oli jotain. Valehtelin sinulle kirjeessäni. En ole oikeasti rikas enkä omista Mersua. En koskaan läpäissyt ammattikoulua enkä pidä eläimistä, paitsi joskus tonnikalasta. Mutta ei sillä ole väliä, koska meidät on tarkoitettu yhteen."

Yleisö liikehtii jännittyneesti. Muutamat hevimmiehet buuaavat, mutta toiset öri-sevät kannustavasti. Eero laittaa mikin takaisin telineeseen ja riisuu sitten Looks OK Out-paitansa. Hän on piirtänyt mahaansa tummanpunaisella tussilla sydämen ja nuolen sydämen läpi. Sydämessä on kirjaimet E ja I.

"Irmeli Iris, tule lavalle kanssani. Näytetään koko maailmalle."

Eero odottaa ja katsoo yleisöä. Yleisö odottaa myös. Hevimmiehet katselevat toisiaan ja ihmettelevät mistä tässä performanssissa on kyse. Irmeliä ei näy eikä kuulu. Lavan suuntaan ei kävele ketään.

"Ei saatana." Veikko kiroilee velipuolensa tempaukselle.

"Irmeli, jos haluat minua, tule tänne." Eero kutsuu toisen kerran.

Hän odottaa vielä vähän aikaa ja alkaa sitten laulamaan ilman säestystä Janos Valmusen kappaletta *Bussipysäkillä*:

"Näimme ihan ensimmäistä kerta-aa... bussipysäkillää..."

Yleisö alkaa kyllästyä Eeroon. Kuuluu lisää buuauksia. Impaled Nazarenen basisti alkaa naputtamaan ylintä kieltä ja rumpali kokeilee tuplabasareita.

Eturivissä olevat naiset naureskelevat Eerolle ja joku heittää muovimukin Eeron päälle. Eero lopettaa laulamisen, koska ei muista sanoja. Hän katselee ympäril-

leen, nostaa T-paidan ja kävelee pettyneenä pois lavalta.

Impaled Nazarene aloittaa keikan kappaleella *Vitituksen Multihuipennus* ja yleisö hurraa.

Eero tulee pois backstagelta ja lähtee talsimaan allapäin leirintäalueen suuntaan. Veikko, Seko, Emilia ja Repe odottelevat häntä kävelytiellä. Eero pysähtyy joukon eteen. He tuijottavat toisiaan. Seko hymyilee ja lyö Eeroa olkapäälle.

"Voi saatana että oli vammanen juttu!"

"Aivan loistava. Mä olin ihan että ei voi olla totta!" Emilia hihkuu.

"Tää oli festarin kohokohta!" Kehuu IT-Repe.

"Saat kuunnella vittuilua tästä loppuikäsi." Veikko toteaa.

"Ja syystä!" Emilia vahvistaa.

"Tehtäväni on siis suoritettu." Eero päättelee.

Seko tarttuu Eeroon ja rutistaa hänet kainaloonsa.

"Tajuuttekste, että tästä miehestä tulee festarilegenda! Niinku siitä tyypistä, joka putosi kännissä vessanpönttöön, kaiken kusen ja paskan ja veren sekaan ja kun se nostettiin ylös sieltä niin se vaan oksensi ja oksensi ja juoksi sitten järveen pesemään itseään ja siellä se vaan pesi itseään monta tuntia ja itki ja oksensi! Eki, sä olet aivan samaa tasoa!"

"Sä olet mun uus Jeesus." IT-Repe kättelee Eeroa.

"Jeesus taitaa nyt mennä autoon nukkumaan." Eero lähtee kävelemään leirintäaluetta kohti. Muut jäävät katselemaan hänen peräänsä.

"On se mies äijä! Ottiko kukaan kuvia?" Seko kysyy.

22.

Eero talsii masentuneena leirintäalueen tietä pitkin ja katselee taivaalla lipuvia pilviä. Sitten hän törmää muoviseen roskapönttöön ja kaatuu sen kanssa maahan.

"Kato etees!" Joku huutaa Eerolle telttarykelmästä.

"No perkeleee..." Eero nousee ja alkaa kerätä hiljaksen roskia takaisin pönttöön. Hän katsoo ympärilleen ja näkee järkyttävän määrän roskia joka puolella ympärillään.

"Onpa sotkuista. Sotkuista on."

Hetken kuluttua Eerolla on näppylähanskat kädessä ja hän kerää roskia vapaaehtoistyöntekijältä lainaamaansa mustaan jätessäkkiin. Hän liikkuu kerätessään leiripaikan suuntaan.

Irmeli tulee juuri ulos kuusen alle viritetystä sinisestä teltasta, kun Eero kävelee ohitse jätessäkkiä kantaen. Eero pysähtyy. Irmeli kääntyy ja huomaa Eeron, mutta kääntää päänsä nopeasti pois kuin ei olisi huomannutkaan. Sitten hän kääntää päänsä takaisin ja tervehtii varovasti.

"Ai... hei taas."

"No terve."

"Mun kaveri kertoi, että olit kysellyt mua lavalla."

"Joo, tulihan tuota päissään kailotettua."

"Mä olin täällä niin en kuullut."

"Jaa."

"Ja nyt sä keräät roskia. Se on tosi hienoa. Täällä on ihan hirveä siivo." Irmeli potkii maassa olevaa muovista jogurttitölkkiä.

"Tässä joutessaan keräilen."

Samassa sinisestä teltasta tulee ulos poptähti Samuli Tuisku. Hänellä on yllään tiukka vaaleanpunainen T-paita, jossa on Nalle Puhin kuva ja hiukset on vedetty geelillä pystyyn.

"Tässä on Eero. Yks mun tuttu." Irmeli osoittaa Eeroa.

"Ai, moi! Mä oon Tuisku, Samuli Tuisku." Samuli ojentaa kättään Eerolle käte-
läkseen.

"No terve." Eero antaa mustan jätessäkin Samulille kättelemisen sijaan.

"Mikä tää on?"

"Mulla pitääkin tästä lähteä."

"Ehkä törmätään taas."

"Niin."

Eero kävelee pois. Samuli katsoo jätessäkkiin, nakkaa sen metsään ja menee ta-
kaisin teltaan Irmelin kanssa.

23.

Iltapäivän kääntyessä iltaan Veikko, Emilia, Seko, Tore ja Pertsä saapuvat yhtenä jengi-
nä takaisin pakettiautolle. Tore ja Pertsä huutavat toisilleen ja nauravat.

"Oli hyvä keikka!"

"Mitä?!"

"Oli hyvä keikka!"

"Mitää?!"

"Mitä sanoit?!"

"Täh?!"

"Sanotko nä jotain?!"

"En kuule!!"

"Mitää?!"

"Mitää?!"

Tore ja Pertsä jatkavat toisilleen huutamista, potkivat toisiaan ja päätyvät lopulta painimaan ruohikolle.

Eero istuu pakettiauton etuosassa jalat ulkona roikkuen. Hän kuuntelee Melvinin *Houdinia* autostereoista ja juo samalla Poutaa.

"No miten naistenmiehellä?" Veikko kysyy Eerolta.

"Irmeli tykkää Samuli Tuiskusta."

"Elä helvetissä."

"Minähän arvasin heti, että siinä muijassa on jotain pahasti vialla." Emilia sanoo.

"Miksi me muuten tänne taas tultiin? Ossin keikkahan alkaa kohta." Seko kysyy.

Veikko, Eero ja Emilia vilkaisevat kaikki kellojaan. Sitten Veikko nappaa mielenosoituskytlin pakettiauton perästä ja koko porukka lähtee marssimaan takaisin festarialueen suuntaan.

Joukkio pysähtyy jälleen Jopperin auton luo. Jopperi potkii auton kylkeä maihareilla ja kiroilee.

"No mitä Jopperi? Meinaatko pistää auton paskaksi?" Veikko kysyy.

"Joku homo pölli mun sikspäkin!" Jopperi raivoaa.

"On sitä kaikenlaista terroristia."

"No saatana, elä muuta sano!"

"Osta sikspäkki Poutaa tilalle, saat symppisalennusta."

Jopperi rauhoittuu hieman.

"Pakko kai se on. Mihin ootte menossa?"

"Ossin bändiä katsomaan." Emilia sanoo.

"Vittu, nytkö se soittaa?"

Joukkio jatkaa marssimista. Nyt Jopperikin on joukossa mukana.

24.

Look's OK Out soittaa progressiivista reggaeta sivulavalla. He aloittavat keikan kappa-
leella *Kevyt Kevät*. Koko Taivalkoski-skene on kokoontunut katsomaan bändiä lavan
eteen. Vilkkukin on paikalla. Muita katsojia on jonkin verran ja muutamia innokkaimpia
hippejä tanssii lavan edessä, mutta suurta yleisömenestystä keikasta ei siitä huolimatta
tule.

*On siis kevät, kukkasi mettä
on siis kevät, tiedätkö että
on siis kevät, etkö sä tiedä
on siis kevät, ootko sä tyhmä?
mullon jano, juo lasi vettä*

*On siis kevät, ei tätä kestä
on siis kevät, Nykäsen Matti
on siis kevät, on siis kevät
on siis kevät, on siis kevät*

Kaikki mukaan!

Kevät, kevät, kevät, kevyt kevät

*kevät, kevät, kevät, kevät, kevät
kevät, kevät, kevyt kevät
kevät, kevät, on siis kevät, kevät,
kevät, kevyt kevät, kevät, kevät!*

*Älkää laulako mukana!
O-o-oo-oo-oo siis kevät!
o-o-oo-oo-oo putkiradio!
o-o-oo-oo-oo siis kevät!
o-o-oo-oo-oon siis kevät!*

*Sinä tarjosit salmiakkia
minä olin hullu panin peliin koko elämän
minä tarjosin vain salmiakkia
koska sinä olit hullu panit peliin koko elämän...*

Veikko seisoo hieman eturivistä taaempänä kuulosuojaimet korvillaan ja pitelee kylttiä, jossa lukee: HAISTA OSSI PASKA

Ossi huomioi Veikon kyltin välispiikissään.

"Seuraavaksi tulee *Mä oon reggaemies* ja omistan kappaleen hienoille kuulosuojaimille noin rivissä seitsemän."

Äkkiä Eero huomaa Irmelin toisella puolella lavaa. Heidän katseensa kohtaavat. Musiikki hiljenee ja aika hidastuu. Eero näyttää Irmelille pullonavaajaa. Irmeli hymyilee aurinkoisesti ja osoittaa sormellaan Eeroa.

Keikka jatkuu. Lavan edustalle virtaa hieman lisää kuuntelijoita. Ilta-aurinko paistaa ja reggaeparodia kaikuu ympäri Kuivasjärveä.

25.

Eero herää pakettiauton etupenkiltä, avaa oven ja valuu ulos suoraan mutaan. Mudasta polvilleen noustessaan hän huomaa, että pakettiauton sivuoveen on kirjoitettu punaisella spraymaalilla: SIBELIUS SAATANA!

Veikko ja Vilku istuvat sohvalla pakettiauton takana ja näyttävät siltä kuin olisivat viettäneet koko yön samoissa asemissa. Vilku makaa sammuneena sohvan vieressä vaatemytty päänalusenaan. Sohvan edessä on pieni nuotio vastoin leirintäalueen Ei avotulta -sääntöä ja nuotion sivussa porisee pannullinen kuumaa nokikahvia.

Eero konttaa mutaa myöten kahvipannulle, kaataa vapisevin käsin kahvia kertakäyttömukiin ja ottaa sitten toisen kertakäyttömukin, jonka kaataa myöskin täyteen kahvia. Hän nousee jaloilleen kuumat kahvimukit käsissään, lähestyy sohvan viereen laitettua puutarhatuolia ja yrittää hillitä vapinaansa.

"Yrittää parkkia, parittaa yrkkiä..." Eero höpöttää, liikkuu kuin hidastettuna ja istuu varovasti puutarhatuoliin.

Koko porukan verbaali ilmaisu on taantunut tässä vaiheessa jonnekin luolamiesten tasolle.

"Blöö." Veikko ojentaa kättään.

"Blää?" Eero kysyy.

"Blööbölöö." Veikko sanoo.

Eero ymmärtää yskän ja antaa toisen kahvimukin Veikolle.

Veikko ryyppää kahvia ja ojentaa sitä heilutellen takaisin Eerolle. Eero ottaa soakeria retkipöydällä olevasta vihreästä Tupperware-astiasta ja pudottaa kaksi palaa Veikon mukiin. Veikko ei ole tyytyväinen, hän heiluttelee mukia edelleen.

"Blö."

Eero pudottaa mukiin kaksi sokeripalaa lisää. Veikko nostaa hyväksyvästi peukaloa.

Sohvan takana oleva matala yhden hengen teltta alkaa huojua. Vetoketju avautuu ja Seko konttaa ulos. Hänenkään jalkansa eivät täysin kannu, joten hän konttaa sohvan luo. Hän raahaa perässään katiskaa, joka on tarttunut hänen housuihinsa jostain syystä.

"Höröplöö." Seko ölisee.

"Blää." Veikko sanoo.

"Ölöh?" Eero kysyy.

"Hö." Seko vastaa.

Eero juo varovasti kuumaa kahvi. Seko konttaa kahvipannun luo. Veikko osoittaa katiskaa.

"Blöh."

Seko vilkaisee taakseen ja potkaisee katiskaa. Katiska ei irtoa. Seko heilauttaa kättään välinpitämättömästi ja ottaa kertakäyttömukin pussista.

"Blöh?" Eero nostaa sokeriastiaa.

"Örh."

Seko konttaa Eeron luo. Eero ravistaa Sekon kahvin sekaan kymmenkunta sokeripalaa. Seko istuutuu lootusasentoon ja juo varovasti kahvia.

Taaempänä seisoo kaksi keltaisiin liiveihin pukeutunutta siivoojaa.

"Joko te olette kohta lähdessä?" Siivooja kysyy.

"Häh?"

Kaikki kääntyvät katsomaan siivoojia.

"Festarit loppu jo." Toinen siivooja sanoo.

"Mitä se sössöttää?" Eero kysyy.

"Festarit loppu eilen." Ensimmäinen siivooja vahvistaa.

"Tä? Joko ne on ohi?"

Miehet katselevat ympärilleen. Kaikki muut teltat ja autot pakettiauton ympäriltä ovat kadonneet.

"Se menee nopeaan tuo aika." Veikko sanoo.

"Pitäis päästä siivoamaan tämäkin alue." Toinen siivooja sanoo.

Miehet hörppivät rauhassa kahvia ja miettivät mitä tekisivät. Siivoojat odottavat kärsimättöminä.

"Kai se on evakkoon mentävä." Veikko sanoo ja alkaa kasaamaan grilliä.

Teltta saadaan purettua pikkuhiljaa ja sohva nostetaan takaisin pakettiautoon. Eero ja Seko kantavat puolisammuneen Vilkun sivuovesta sisään. Vilkun jalat jäävät roikkumaan oven väliin.

"Otakko nä jalat mukaan?"

"No heitä kyytiin." Vilku sopertaa silmät kiinni ja nukahtaa. Veikko tunkee Vilkun jalat sisään ja läimäisee oven kiinni.

"Ootteko menossa Kemijärvelle päin?" Seko kysyy Veikolta.

"No vähä sinnepäin."

"Tuun sitte messiin." Seko menee Vilkun seuraksi taakse.

"Jokohan Emilia ja muut menivät?" Eero pohdiskelee.

"Varmaan joo." Veikko istuu ohjaamoon.

Eero yrittää laittaa musiikkia, mutta huomaa, että CD-soitin on varastettu.

"CD-soitin on pöllitty."

"Joku vissiin tarvi musiikkia."

Seko koputtaa takaosasta väli-ikkunaan.

"Joko ollaan perillä?"

Pakettiauto lähtee peruuttamaan. Auton alta paljastuu IT-Repe nukkumasta. Repe kääntää kylkeä, kun auto lähtee ajamaan.

"Nähdään taas! Auf wiedersehen! Morjens! Morjenstapoikaa!" Veikko ja Eero huutelevat siivoojille rullatessaan hitaasti ulos leirintäalueelta.

26.

Pakettiauto ajaa kuuttakymppiä kohti Taivalkoskea. Vettä sataa ja tuulilasinyyhkiäjät raapivat ikkunaan viiruja.

Veikko ja Eero istuvat hiljaa ohjaamossa. Eero yrittää etsiä hansikaslokerosta uusia paristoja kannettavaan CD-soittimeen. Äkkiä Eeron kännykkä soittaa Katri Helena -soittoäänen. Eero ei tee elettäkään vastatakseen, hyräilee vain melodian mukaan väsyneenä kaikkea mitä siihen sopii.

"Puhelinlangat kaulaan ja hmmm hmm hmm hmm hmm..."

"Mörkö se vietiin piiriin ja hmmm hmmm hmm hmm..." Veikko hyräilee myös.

"Isäntä se viinaan kuoli..." Eero aloittaa.

Veikko liittyy yhteislauluun: *"...äiti paskalle ammuttiin! Sisko kaikki myrkyt nuoli, veli linnassa hirtettiin!"*

Eero vastaa viimein kännykkäänsä.

"Kukka- ja hautaustoimisto. Otatteko mukaan vai syöttekö täällä?"

"Seko täältä takapaksista terve! Pysähdytäänpä Pudasjärvellä, mulla loppui näkkäri."

3.

Kirottu kakkospokeri

1.

Taivalkosken Shellin kohdalta nousee jyrkkää tietä Taivalvaaran päälle ja soramontun kohdalta käännetään vasemmalle Taivalvaara-hotellin pihaan.

Sää on kuiva ja lämmin, mutta ukkonen jyrisee jossakin kaukana. Horisontti on punahehkuinen, sillä juhannusaurinko vilkuilee selkosten takaa. Koirat ulvovat häkeissä Suoperän suunnalla.

Taivalkosken metsäoppilaitoksen oppilaat istuvat autoissaan hotellin parkkipaikalla, kurkottelevat ulos sivuikkunoista ja polttelevat tupakkaa. CD-soittimista kuuluu nopeaa, bassovoittoista tanssimusiikkia. Suurtaloukokkilinjan tytöt juovat siideriä etuoven katoksen alla. Katoksessa heiluu pahvikyltti, johon on piirretty mustalla tussilla kuva tanssiparista ja kirjoitettu teksti:

Taivalvaaralla tapahtuu:

Suljemme kello 9.

Perjantaina naistentanssit

tahdittajana One Man Band

"Ossi Kahelinen Projekti"

Liput 5 euroa

Ossi Kahelinen soittaa hotellin tanssisalin nurkassa sähkökitaraa rumpukoneen säestyksellä. Hän on saanut potkut kirjastosta ja Looks OK Out on pidennetyllä breikillä musiikillisten erimielisyyksien vuoksi, joten hän on siirtynyt heittämään soolokeikkoja nimel-

lä Ossi Kahelinen Projekti. Hänen repertuaarinsa koostuu enimmäkseen suomeksi lauletuista Cure-covereista. Nyt hän vetää nurkkalavalla *Just Like Heavenia* iskelmäversiona.

Näytä, näytä, näytä miten temppu tehdään

*nauru yltyy, lähdetään
mennään ulos leikkimään
ilta saapuu vikkeliään
en oo mikään turha mies
lupaan, että muutun vielä
juoksen kanssas kanssas pois
juoksen kanssas pois.*

*Pyörin niin kuin väkkärä
suukon saat ja niin päin pois
näytät tosi nätiltä
kelpaat mulle tämän yön
sanon, että kultasein
älä nyt, kun minä syön
kyllä minäkin tykkään susta
mut ei mennä asioiden edelle
ei mennä asioiden edelle...*

Naistentanssit ovat vetäneet hotellille yllättävän paljon väkeä. Discopallojen välkkeessä

pyörii eläkeläisten seassa alle kolmikymppisiäkin kansalaisia. Tanssiparitilanne on kuitenkin normaaliin tapaan epäsuhtainen: naiset tanssivat keskenään lavan edessä, sillä tanssitaitoisia miehiä ei löydy läheskään kaikille halukkaille.

Veikko ja Eero istuvat salin nurkkapöydässä. Molemmat ovat laittautuneet tavallista hienommin, heillä on yllään paikallisen harrastajateatterin varastosta lainatut vihreät puvuntakit. Eerolla on takin alla vihreä T-paita tekstillä *Fack You Man* ja Veikolla on harmaa paita ilman tekstiä. Jalkoihin molemmat ovat vetäneet ruskeat reisitaskuhousut.

Eero rummuttaa pöytää Cure-humpan tahdissa ja Veikko naputtelee oluttuoppia sormellaan. Viereisessä pöydässä istuu kaksi humalaista metsämiestä ja toisella puolella salia istuskelee kaksi noin kolmikymppistä naista. Tyhjiä pöytiä on välissä useampia.

Yhtäkkiä humalainen kuusamolainen nimeltä Martti Sorsa tunkee Eeron viereen istumaan ja alkaa puhumaan isoon ääneen.

"Veikko-Peikko ja Eka Vekara, jatkät saatana! Mikä meininki! Täällähän on jotain etelän turistejakin paikalla tänään!"

"Jos nyt oikein valehtelemaan aletaan niin tosi kova meno." Eero vastaa.

"Entä Peikolla?"

"Ihan basic-pohjalta."

"Yritin saada tuosta naista tanssimaan, mutta väittävät että tallon jatkuvasti varpaille." Martti osoittelee lavan edessä heiluvaa nuorta vaaleahiuksista naista.

"Vai ni."

"Nämä on vissiin käsittäneet, että naistentanssit meinaa sitä, että naiset tanssii keskenään ja miehet istuu!"

"Näin on näppylähanskat."

"Miten ne kuvittelee, että tanssimaan pystyis, jos ei lähetä harjoittelemaan?"

"Kuuleppa Martti." Eero sanoo.

"No mitä Eki keksit?"

"Eiköhän anneta akoille samalla mitalla."

"Näin tehdään!"

Martti ja Eero jättävät tuoppinsa ja menevät keskelle tanssilattiaa. He alkavat vetää keskenään Y.M.C.A. -showta. Eeron soolotanssityyli koostuu lantion pyörittämisestä jalat koukussa ja sormien heiluttelusta kädet suorina edessä. Martin tanssityyli taas muistuttaa hyppyrimäen tamppaamista: hän heiluu puolelta toiselle moshaten ja polkee jalkojaan vuorotellen lattiaan.

"En oo mikään turha mies!" Martti huutaa laulun sanoja heiluessaan.

Naistanssijat siirtyvät kauemmas keskilattian vallanneista humalaisista. Veikko katsoo poikien menoa päätään ravistaen ja juo lisää olutta. Toinen naapuripöydän metsämiehistä huutelee tanssilattialle:

"Ootteko te jotain homoja?"

"Eiku lesboja!" Martti huutaa takaisin.

Ossi vaihtaa biisiä ilman välispiikkiä. Nyt tulee Curen *Love Song* suomenkielisellä nimellä *Lovelaulu* ja rumpukone paukuttaa taustalle latinokomppia.

Aina kun oon yksin sun kans

meikästä tuntuu kuin olisin yksin kotona...

Toinen tanssisalin vastarannalla istuvista kolmikymppisistä naisista tuijottaa Veikkoa ja hymyilee selvästi flirttaillen. Veikko ei kuitenkaan tajua vihjettä vaan nostaa oluttuoppinsa tervehdykseen ja hörppää.

Nainen yrittää flirttailla selkeämmin koputtamalla cocktail-lasiaan ja pyörittelemällä vaaleita hiuksiaan etusormensa ympärille.

"Mitähän helvettiä?" Veikko miettii näkeekö hän oikein.

Hän haroo hiuksiaan naista matkien ja nainen vastaa kutsuvalla käsiliikkeellä. Veikko huomaa tilaisuutensa tulleen, nousee tuolista ja lähtee hoippuroimaan kohti naisten pöytää. Hän istuu vaaleahiuksisen naisen viereen ja kaataa samalla tuopistaan hieman olutta naisen tyhjään cocktail-lasiin

"Saanko tarjota juotavaa?"

"Taisit jo vähän tarjota."

Toinen kolmikymppinen nainen kuiskaa jotain ystävättärensä korvaan ja molemmat alkavat kikattaa hallitsemattomasti. Vaaleahiuksisen naisen nimi on Mira, ruskeahiuksista kutsutaan Hanneliksi. He ovat jo tukevasti humalassa.

"Akat ovat ympäröivänsä." Veikko lausuu ajatuksensa ääneen.

"No et oo ihan selvä itsekään!" Mira jatkaa kikattamista.

"Ai mä sanoin sen ääneen." Veikko tuumaa ja lausuu senkin ääneen.

Lovelaulun loputtua Eero ja Martti huomaavat Veikon istuvan naisten pöydässä ja siirtyvät pikaisesti samoihin asemiin. Veikko on jo avannut syvällisen keskustelun mansikkalikööriä juovan Miran kanssa.

"Olis ihanaa mennä Pariisiin häämatkalle." Mira sanoo Veikolle.

"Vinkki, vinkki!" Hanneli tönäisee Veikkoa olkapäähän.

"Mun velipuoli asuu Pariisissa. Sen nimi on Reiska, se on muotivalokuvaaja." Martti puuttuu keskusteluun vetäistyään tuolin alleen ja tuijottaa Hannelin paidanetumusta puhuessaan.

"Mitä sanoit?" Veikko kysyy.

"Kerroin tässä Hannelille just mun serkusta Reiskasta. Siitä, joka asuu Pariisissa." Martti koputtaa nenäänsä.

"Ai Reiskasta, joo joo." Veikko lähtee mukaan juoneen.

"Etkö sä sanonut äsken että se on sun velipuoli?" Hanneli kysyy.

"Niin niin, mut meinasin tarkoittaa, että hänen serkkunsa." Martti keksii äkkiä.

"Ai jaa. Ootteko tekin sukua keskenään?"

Veikko ja Eero katsovat toisiaan.

"Kyllä me vissiin jotain sukua ollaan."

"Veikko on sun veli, vai? Teissä on vähän samaa näköä." Hanneli yrittää tingata.

"Joku veli se on. Tai velipuoli. Tai jotain."

"Vittu me olla mitään sukua."

"Hah." Mira hihkaisee.

"Mitä vittua? Irti minusta!" Hanneli säpsähtää yhtäkkiä ja siirtyy kauemmas Martista.

"No mikä nyt? Eikös tässä tähän suuntaan olla menossa?" Martti kyselee kummissaan ja yrittää edelleen kopeloida Hannelin reisiä pöydän alta.

"No ei ainakaan enää!" Hanneli tiuskaisee, nousee pöydästä ja ottaa kurssin koh-ti naistenvessaa.

"Anteeks vaan." Mira sanoo, nousee pöydästä ja kiiruhtaa Hannelin perään.

"Siinäpä ei kauan nokka tuhissut." Veikko sanoo.

"Martti, sinulla on vielä paljon opittavaa naisista." Eero sanoo.

"Etelän ämmät on aina tuommosia. Vähän kun kokeilee niin heti on piikit pys-tyssä."

"Sinua saa aina hävetä."

Miehet istuvat hiljaa ja odottelevat naisia, mutta naiset viivyttelivät vessassa.

"Eivät taida tulla takaisin." Veikko sanoo.

Eero naputtelee tyhjää tuoppiaan ja viheltelee Ossin tarjoaman taustamusiikin

päälle niitä näitä. Sitten hänen katseensa siirtyy naistenvessan ovesta peliautomaatteihin ulko-oven vieressä. Kakkospokeri vapautuu juuri, kun ammattikoululainen lähtee ulos.

"Nyt minä tuon rakkineen selätän!" Eero uhoaa ja lähtee kävelemään peliautomaatille päin.

"No mikä sille nyt?" Martti kysyy Veikolta.

"Se on pelimiehiä." Veikko sanoo ja lähtee hakemaan uutta tuoppia. Martti jää istumaan pöytään yksikseen ja juo naisilta jääneet drinkit.

2.

Peli-Repe tunnetaan kylällä pahasti peliriippuvaisena työttömänä hitsarina, joka kuluttaa päivänsä nojailemalla raha-automaatteihin ympäri Taivalkoskea. Tiettyinä päivinä viikossa hän pelaa R-kioskin automaatteja ja toisina päivinä (kuun vaiheista riippuen) hän käy pelaamassa Shellin tai Teboilin hedelmäpelejä.

Repe kutsuu itseään ammattilaispeluriksi ja kertoo vuolaasti tarinoita uskomattomista voittoputkistaan nuoruudessaan tekemillään ulkomaanmatkoilla, mutta kylällä kiertää huhu, että hän olisi hävinnyt vuosien aikana moninkertaisesti enemmän kuin voittanut.

"Mitä Eki miettii?" Repe tulee kysymään Eerolta, joka tuijottaa peliautomaatteja hotellin ulko-oven vieressä.

"Peliä mietin, kunhan sais panokset esiin." Eero kaivelee kolikoita reisitaskuhousujensa taskuista. Jokaisesta taskusta löytyy muutama pikkukolikko.

"Oikea meininki! Siinä olis RAY:n kakkospokeri, punainen pelisalimalli ja vielä oven viereen sijoitettuna. Selvästi antava kone!" Repe taputtelee pelikonetta tietäväisesti.

"Mikset sitten pelaa ite?"

"Pitkä-Jussi valittaa, että omin pelejä liikaa itselleni. Pitää kuulemma antaa muidenkin pelata."

Pitkä-Jussilla Repe viittaa hotellin tiskin takana pyörivään hotellinjohtajaan, Jussi Janhoseen. Jussi on entinen mäkihypyn maailmanmestari 70-luvulta ja hänen voittamiaan pokaaleja ja mitaleita on sijoitettu hotellin aulaan vitriineihin ja myös seinäkoristeiksi. Häntä kutsutaan Pitkä-Jussiksi John Cleesen tähdittämän brittikomediasarjan mukaan.

"Aina joku kytäämässä." Eero sanoo ja saa viimein kaivettua kaikki pikkukolikot takataskujensa pohjalta. Hän laskeskelee kolikoita ja työntää Kakkospokeriin kaksi markkaa, sillä peliin käyvät molemmat.

Ensimmäisellä jaolla tulee nelospari. Eero laittaa ne kiinni ja kun jokerikakkonen ilmestyy pakasta, hän voittaa neljä markkaa.

Eero kysyy lakonisesti itseltään: "Voitit neljä markkaa. Tuplaatko?"

"Tuplaa pois. Se ei pelaa, joka pelkää." Repe sanoo.

"Se on iso." Eero sanoo ja tuplaa.

Ruutuun tulee korttia vaille väri. Eero lukitsee värinvedon ja saa toivomansa viidennen ristin. Hän voittaa kahdeksan markkaa.

"Jes, nyt alkoi onni potkimaan." Eero sanoo vähääkään innostumatta ja pyörittelee sormiaan nappuloiden päällä miettien ottaisiko voitot ulos vai pelaisiko vielä.

"Jätkällä on hyvä putki päällä, nyt kannattaa pelata." Repe yllyttää.

"Ettei vaan olis putken päässä." Veikko tulee kommentoimaan peliä vierestä ja istahtaa biljardipöydän reunalle.

"Kuuntele Eki ammattilaista. Pelimiehiä tässä ollaan eikä mitään vesimiehiä. Jatka pelaamista." Repe yllyttää.

"Vesimies on housuissas." Veikko sanoo.

Eero naputtelee konetta vähän aikaa ja päättää jatkaa pelaamista. Ruutuun tulee

seuraavalla jaolla 9, 8, 9, T, 7.

"Siinä ois ysipari hollilla." Eero sanoo ja lukitsee yhdeksiköt.

"Älä riko suoraa, siitä lähtee seiskasta avoin suora! Tämä kone antaa monesti suoria." Repe touhuu tietäväisesti.

"No katotaan." Eero poistaa ysien lukituksen, lukitsee vedon ja pyöräyttää.

Viides kortti on pataviitonon.

"Eiii, yhdellä meni ohi! Läheltä liippaa. Muista näpyttää nappia koko ajan, sillä voittaa paremmin." Repe neuvoo.

"Mitä sekin muka auttaa?"

"En tiedä mistä johtuu, mutta kyllä se auttaa."

Eero yskäisee ja pelaa edelleen. Seuraavalla jaolla tulee T, Q, 4, 4, Q.

"Akkapari ja nelospari uudelleen, kannattaa vissiin lukita ne." Eero tuumaa.

"Ei kannata, ei kannata lukita huoria! Lukitse vaan neloset."

"Miksi?"

"Tämä kone antaa vitusti nelosia. Ja kato, tässä on neliapilajuliste yläpuolella, se vaikuttaa synergisesti tähän peliin." Repe osoittaa koneen yläpuolella olevaa isoa mainosta, jossa mainostetaan 4H-kerhoa.

"On kyllä niin saatanan outo perustelu, että menköön." Eero hymähtää, lukitsee neloset ja pelaa käynnistysnappia naputtaen. Kolme uutta korttia ovat Q, A ja 5.

"No sieltä olis tullut ny kolmas huora."

"Ai niin, vittu. Unohdin ottaa huomioon että nyt on naisten haku päällä." Repe lyö itseään otsaan kuin Spede.

"Miten joku naisten haku tähän vaikuttaa?"

"Älä multa kysy, se vaan vaikuttaa. Puhun kokemuksesta. Naisten haun aikana tulee usein huoria, se on karman laki."

"Alkaa riittää jo häviäminen."

"Et sä nyt voi lopettaa! Jos sä lähdet nyt, niin tuolta tulee joku äijä ja vie sun rahat. Kone alkaa nyt olla selvästi täynnä ja rupeaa kohta antamaan ylimääräistä pois."

"Vitustako sen näkee, että kone on täynnä?"

"Ammattilainen tuntee sen, se on niinku intuitio. Sen vaan tuntee ytimissään, että nyt alkaa tulla."

"Onko varma kanssa?"

"Enhän mä sataprosenttisen täysin varma olla, mutta kyllä mä lähtisin siitä, että nyt tää peli antaa takuulla. Mä oon pelannut näitä masiinoita sen verran pitkään, että haistan hyvän putken."

"Pitäiskö pelata välillä tuota hedelmäpeliä?"

"No ei helvetissä! Hedelmäpeliä ei oo pelattu yhtään koko iltana, mä oon seurannut. Se on ihan tyhjänä ja vetää vaan kaiken sisään. Näytä nyt tälle masiinalle kuka käskkee, sulla on jo hyvä niskaote siitä."

"Saatana sitten." Eero alkaa kaivaa taskujaan, mutta ei löydä enää kolikoita.

"Vekkis, pistä Eerolle pari rahaa lainaan. Seuraava käsi tai sitä seuraava voittaa varmasti, tässä on ollut nyt vaan harvinaisen huono tuuri. Kone on sen verran lämmennyt, että pian me se kaadetaan."

"No tämän kerran." Veikko höllentää lompakon nyörit ja tyhjentää kolikko-osaston.

"Kato mitä vuosilukuja niissä on, vanhemmilla kolikoilla voittaa paremmin. Mitä vanhempi kolikko sen parempi." Repe neuvoo.

"Nää on jotain ysärikamaa. Ysiykkönen näyttäis tämä olevan." Eero tihrustaa kolikoiden vuosilukuja diskopallon välkkeessä.

"Ysiykkönen on hyvä vuosikerta, voitin kerran Kuusamon Essolla ysiykkösillä monta kymppiä."

Eero pistää kymppin edestä pikkukolikoita sisään ja iskee ainoan ässän lukkoon.

"Nyt tulee, tulee... ei." Eero pettyy, kun ruutuun tulee pelkkää roskaa.

"Äkkiä lisää pököä pesään. Sillä on selvästi tangat nilkoissa, kun joutuu pistämään vasiten noin surkeaa kättä. Äkkiin nyt!"

"No perkele."

Eero lappaa kolikoita sisään. Kymmenen minuutin kuluttua kone on niellyt Veikonkin taskukolikot.

"No onpa se juntturalla päällä tänään. Vieläkö sulla on kolikoita? Minusta tuntuu, että seuraava käsi on bingo." Repe pyyhkii hikeä otsaltaan.

Eero kaivaa taskujaan pohjia myöten ja löytää kuin löytääkin vielä yhden kolikon. Se on yhden bahtin kolikko Thaimaasta.

"Minkä maan raha se on?" Repe kysyy.

"Thaimaan vissiin. Jäi niiltä meidän postimyyntimorsiamilta."

"Onks se sun onnenraha? Pistä äkkiä sisään, onnea tässä nyt kaivataankin!" Repe innostuu.

"Onnenraha vielä. Ottaako tämä kone edes ulkomaan rahaa?" Eero laittaa kolikon sisään kummemmin miettimättä.

Kone hyväksyy kolikon ja valot syttyvät.

"Se on merkki!" Repe innostuu painamaan jaon käyntiin Eeron puolesta.

Ruutuun tulee neljä herttaa ja yksi pata.

"Sydämiähän sieltä tulee, minähän arvasin! Herttoja ei oo paljon tänä iltana tullut ja nyt on yhtä vaille väri. Pata vaihtoon, nyt alkaa pojat tulla rahaa!" Repe vakuuttaa.

"No pistetään lukkoon." Eero lukitsee hertat ja pata menee vaihtoon.

"Pidä kättä kortin päällä." Repe neuvoo ja yrittää nostaa Eeron kättä ruudulle, mutta Eero ärähtää ja vetäisee kätensä pois.

Jännitys tiivistyy, kun kone jakaa viimeisen kortin ja paljastaa sen hitaasti.

"Pääasia, että saadaan pata täyteen." Eero lainaa Asterixia.

Viimeinen kortti on risti. Ei voittoa.

"Vittujen kevät." Eero potkaisee konetta kylkeen.

"Ei tästä Eki pidä masentua, se on pelin henki. Kuoppia tulee joskus, niille ei voi mitään. Yritä ajatella positiivisesti, saatiin rahat sisään hyvillä käsillä ja sehän tässä on tärkeintä."

"Ja paskat." Eero potkaisee konetta jälleen.

Peliruutu pimenee ja nappuloiden valot sammuvat äkisti.

"Nyt se meni sököksi." Repe toteaa ja katselee äkkiä tiskille päin.

Hotellinjohtaja Jussi Janhonen tulee paikalle käsipyyhettä heilutellen ja kasvohakset kireinä.

"Mitä vittua te teitte, jätkät?"

"Sulla on pelissä joku vika, se vaan otti ja sammahti itsekseen." Eero selittää.

"No näinhän minä, että potkasit sitä!"

"Horjahdin vahingossa."

"Elä selitä, kun tahallaan potkit!"

"Tuliko game over?" Veikko kysyy.

"Eläkä sinä istu siinä biljardipöydällä, menee verka vinoon!" Jussi komentaa Veikkoa. Veikko pyöräyttää silmiään ja nousee seisomaan.

"Kyllä mä näkisin, että tää oli vahinko. Reppana voi todistaa." Eero sanoo, mutta Peli-Repe on tällä välin liuennut vähin äänin tanssilattian suuntaan.

"Eipä yritetä selitellä!"

"No kun tämä saatanan kone vaan syö kaiken eikä anna mitään!"

"No voi voi, veikö masiina Pikku-Eeron kaljarahat?"

"Haista vittu."

"Nyt riitti, lähetäänpä pihalle!"

Hotellinjohtaja tarttuu Eeroa niskasta kiinni ja lähtee vetämään häntä perässään ulko-oven suuntaan.

"Älä käy käsiksi!" Eero huutaa ja rimpuilee, mutta ei pärjää entiselle mäkihypyypääjälle.

"Pistä hanttiin!" Veikko huutaa Eeron perään, naureskelee itsekseen ja menee seisoskelemaan baaritiskin luo.

Hotellin ulko-oven edessä tupakalla seisovat ammattikoululaiset naureskelevat, kun Eero heitetään ovensuusta kyljelleen kivilaatoille. Eero kompuroi yrittäessään nousta pystyyn ja kaatuu uudelleen. Ovi avautuu ja johtaja viskaa vielä Eeron sinisen tuulitakin pihalle.

"Lasku tulee Eki perässä!"

"Heitä voltti!"

Tuuli tarttuu Eeron takkiin ja pyörittää sen nurmikolle. Eero tekee tiikerin ja saa napattua takin ennen kuin se ehtii karata kauemmas.

"Kautta Teutateksen, tämän vielä koston!" Eero uhoaa oven suuntaan takkiaaan heilutellen.

3.

Eero kävelee lannistuneena ralliautolle ja on juuri aikeissa kömpiä kuskin puolen ikkunasta sisään, kun muistaa, että auton avaimet ovat Veikolla. Ajelemaan ei pääse, joten hän ottaa pullon Pekka Poutaa penkin alta ja istahtaa hotellin parkkipaikkaa kiertävälle matalalle lauta-aidalle juomaan sitä. Lukiolaiset vilkuttelevat hänelle autoistaan ja näyttävät peukkua. Eero näyttää keskisormea takaisin.

Puolet siideripullosta juotuaan Eero kiinnittää äkkiä huomionsa kahteen tummapukuiseen hahmoon, jotka kävelevät polkua pitkin harvapuisen metsän takana hotellin itäpuolella. He lähestyvät hotelliä, pysähtyvät välillä ja jatkavat taas. Eero siristää silmiään ja muistaa sitten, että ralliauton takalasilla on kiikarit. Hän kömpii sisään autoon, nappaa steinerit ja istuu kuskin paikalle kiikaroimaan.

Keskiyön auringon värjäämässä illassa hän erottaa polulla kaksi tutun näköistä miestä: Saludo-Pentin ja Asikaisen Villen. Miehet kävelevät parkkipaikkaa kohti ja huomaavat Eeron kiikaroivan heitä autosta. Pentti heilauttaa kättään ja Eero tervehtii takaisin nostamalla kiikareita.

Miehet eivät pysähdy juttelemaan Eeron kanssa vaan kävelevät pitkin askelin parkkipaikan poikki ja jatkavat Taivalvaarantien ylitse soramontulle.

"Jaaha, eipä ne tulleetkaan jauhamaan paskaa."

Eero viskaa kiikarit takapenkille ja tekee humalaisen kuperkeikan ulos sivuikkunasta. Hän kävelee suojatien ylitse soramontulle ja näkee Villen hopeisen Pajero-maasturin, joka on pysäköity puolivalmiin juhannuskokon viereen. Kokon polttaminen Taivalvaaran soramontulla on jokavuotinen perinne.

Eero koputtaa kuskin puoleiseen ikkunaan. Ville veivaa ikkunan auki.

"No mitä Ekkeri? Mihin oot Vekaran jättänyt?"

"Heittivät ulos hotellilta, perkele. Porttikielto tuli."

Pentti ja Ville nauravat.

"Ja vielä juhannusaattona."

"Liekö Taivalkoskella enää semmoista menopaikkaa, johon sulla ei olis portti-

kieltoa?" Ville hekottelee.

"Poliisilaitoksella ottavat kyllä avosylin vastaan."

"Rupesitko taas räyhäämään? Sulla pitäis ottaa iisimmin."

Saludo-Pentti on saanut lisänimensä siitä henkilökohtaisesta mieltymyksestä, ettei hän suostu juomaan mitään muuta kahvimerkkiä kuin Saludoa.

"Niin, ottaisit vähän iisimmin. Mitä nä nyt teit?" Ville kysyy.

"Pistin pokeripeliä turpaan, kun se imi kaikki rahat."

"Oot sinä Eki kova räyhäämään kännissä."

"Räyhä-Eki." Pentti keksii Eerolle uuden lempinimen.

"Mitä jätkät nykyään puuhailee?"

"Työttömänä kuupastellaan, mitäpä sitä muuta."

"Se on tämä työttömyys tämmönen kutsumusammatti. Vaikka tuo työkkäri meinaakin välillä loukata meikälaisten vakaumusta." Saludo-Pentti filosofoi.

"On se perkele, kun kunniallisia ihmisiä häiritsevät jatkuvasti."

"Semmosia kyttääjiä ne on."

"Niin on. Mitä te muuten tuolla metikossa toimititte äsken?"

"Hirvimetiltä tultihin." Saludo-Pentti sanoo mongoloidiäänellä.

"Rupeatko vittuilemaan?" Eero kysyy.

"Kerrotaanko?" Ville kysyy Pentiltä.

"No kerro pois, Ekkeri on ihan reilu jätkä."

"Pistätkö pari pulloa Poutaa, jos paljastetaan mikä on homman nimi?"

"Heti ollaan kiristämässä. No kerro ni katotaan." Eero kumartuu lähemmäs kuuntelemaan.

"Ootko kuullut tämmösestä jutusta kuin urban explorationista?"

"Meinaatko sitä, kun hiipataan salaa autiotaloon ja kuvaillaan siellä?"

"Sitä just. Meillä on tässä vähän sama harrastus hollilla, mutta me ollaan viety juttua eteenpäin. Me ollaan extreme-explooraajia."

"Jep, me ollaan urbaaneja rakennushakkereita. Näkymättöminä sisään, näkymättöminä ulos. Kukaan ei tiedä, että käytiin salaa kylässä. Tiirikalla vaan ovet auki, otetaan muutamia kuvia ja sitten pois. Ei pöllitä mitään, kaikki tavarat jätetään paikalleen."

"Ai jaa?"

"Oltiin tässä just kattelemassa hotellia sillä silmällä, että vois käydä visiitillä."

"Vai semmoista ninjailua pojilla. Taitaa olla tiirikka nyt meikäläisellekin ainoa keino päästä hotellille tanssahtelemaan."

"Pitäähän sitä olla harrastuksia, ettei mene kaikki päivät piraattileffoja ladatesa."

"Niinpä."

"Ei tällä kylällä paljon haasteita kyllä ole, ei oo mitään vartijoita missään ja ovet jätetään melkein auki. Ollaan jo käyty yövisiitillä kunnantalolla ja seurakuntatalolla ja kirkossa ja joka paikassa." Pentti luettelee.

"Kirkossa pistettiin Jesselle amisviikset."

"Niin, käväise joku viikonloppu kylässä niin näytetään kuvia. Meillä oli tikkaat mukana kirkossa, Ville kiipeili ylös ja piirsi lyijykynällä viikset tauluun. Ei sitä kaukaa huomaa, mutta jos ihan lähelle menee, niin siinä kyllä näkyy."

"Semmoista pientä jäynää pitää aina tehdä, vaikka ei mitään pöllitäkään. Kunnantalolla löysytettiin ruuveja parista tuolista, siinäpähän saavat miettiä uusien tuolien tilaamista heikkolaatuisten tilalle."

"Milloin sitten meinaatte murtautua hotellille?" Eero tiedustelee.

"Tänä yönä on varmasti hiljaista bileiden jälkeen ja säätiedotus lupasi pilvistä ja koleaa ilmaa. Siististi sisään ja siististi ulos. Ei jälkiä, ei virheitä."

"Oliko Poudan Pekka ennustamassa?"

"Oli."

"Siihen voi luottaa."

"Pitäis vielä vähän kattoo, että ovatko pistäneet hälytinsysteemiä alaovelle. Menään varmaan uima-allaspuolen ja kuntosalin kautta sisään."

"Ei oo pokemonista ollut vaivaa?" Eero kysyy.

"Äi. Ei ne mitään huomaa, kun tehdään tarkkaa työtä."

"Ollaan vähän mietitty poliisiasemallekin murtautumista. Se on niinku meidän Graalin malja."

"Voisitte laittaa hamppua komissaari Anssin teepusseihin."

"Joo, hyvä idea... Vaan mepä tässä yritetään pysyä aikataulussa, pitää lähteä ajelmaan tuonne Ouluntielle ja vilkaista niitä hälyttimiä." Ville sanoo.

"Niin, ja vois vetäistä pienet nokosetkin ennen keikkaa."

"Okkei, yhtyilläänpä taas." Eero nostaa kättä hyvästiksi.

"Jep, palataan!"

Ville veivaa sivuikkunan kiinni ja käynnistää maasturin. Eero lähtee kävelemään takaisin hotellin parkkipaikalle, kun maasturi kaasuttaa alas Taivalvaaralta.

Humalainen lukiolaispoika halailee parkkipaikan katulamppua opastetaulun vieressä.

"Meinaaksä kiivetä siihen tolppaan?" Eero kysäisee.

"Joo, meen moikkaan tota lamppua."

4.

Veikko hoippuu ulos hotellista portсарin saattelmana. Hän kumartaa portсарille pari kertaa kuin muslimi mustalle kuutiolle, nostaa kättä tupakalla seisoville naisille ja marssii sitten ralliautolle Eeron seuraan. Eero siirtyy pois kuskin paikalta, kun Veikko kömpii sisään.

"Perkele." Veikko sanoo ensimmäisenä.

"Mitäs nyt?"

"Odotetaan, että Repe tulee ulos ja vedetään sitä turpaan. Vittu se sai minutkin pelaamaan rahani."

"Et kai helevetti sinäkin?"

"Se vaan jankutti, että kone on täynnä Ekin jäljiltä ja voitän helposti sun rahat takaisin. Jussi laittoi pelin taas kuntoon, vaihdoin kolikoita ja vitut siitä mitään voittanut. Tuli porttari mullekin."

"Saatanan ketku. Nyt se varmaan pelailee siellä meidän rahoja omaan taskuunsa."

"Varmaan samassa juonessa Jussin kanssa. Repe houkuttelee porukan pelaamaan ja pistävät sitten pelirahat puoliksi."

"On ne kieroja miehiä."

"Repen laskuun menee koko paska. Jos se tulee ulos voittorahat taskussa, niin smurffaan siltä nenän kieroon."

Veikko laittaa virrat päälle. Soittimessa lähtee pyörimään Monster Magnetin levy *Dopes to Infinity*.

"Näin muuten Saludon ja Villen tuossa äsken."

"Mitäpä ne? Olivatko Sirkkeliin menossa?"

"Eiku meinasivat murtautua hotelliin tänä yönä. Harrastavat tätä urban explorationia niinku."

"Hä?"

"Käyvät kylässä ja ottavat kuvia albumiin. Murtomiehiä."

"Kaikkea ne keksii."

"Paljoko se kello on?"

"Kaheksan ja puoli. Puolen tunnin päästä laittavat paikan kiinni." Veikko tiiraa aikaa kännykästään.

"Heittäisivät sen Repenkin ulos sieltä jo."

"Rupeaa väsyttämään. Onko meillä Red Bullia kylmälaukussa?"

"Kai siellä pari on."

Eero kurkottelee takapenkin jalkatilaan, avaa kylmälaukun ja löytää kaksi tölkillistä energiajuomaa. He hörppivät tölkin mieheen Monster Magnetin tahtiin.

Hieman ennen sulkemisaikaa Repe tallustelee ulos hotellista, räkiä asfaltille ja jää hengaillemaan kädet taskussa pyörätelineen luo. Veikko ja Eero työntyvät ulos autosta ja kävelevät Repen seuraan. Repe nostaa miehille reippaasti kättä.

"Kova ilta! Mihin jätkät meinaa mennä jatkoille? Mä ajattelin kyllä mennä kotiin nukkumaan, rupesi väsyttämään."

"Voititko mitään pokerista?"

"Ai äsken vai? En mä enää pelannut, peli näytti olevan melko jumissa sen potkimisen jälkeen."

"Potkasitko sinäkin sitä?" Eero kysyy Veikolta.

"Pakkohan se oli. Vaan me tuossa kuule laskeskeltiin, että laitettiin sun neuvojen perusteella yli satanen siihen peliin. Miten olis pieni vahingonkorvaus?"

Repe ryhtyy kiemurtelemaan.

"Jätkät hei, elämä on kova peli. Joskus häviää, joskus voittaa. Ei sille voi mitään. Tää on tällaista. Mä annoin hyviä neuvoja, mutta joskus paraskaan ei riitä. Pitäkää tsemppiä yllä, se on kato karman laki. Yhden epäonnen illan jälkeen on pakko tulla onnekas ilta. Peliä ei saa luovuttaa."

"On sitä vähemmästäkin turpaan vedetty." Veikko sanoo.

"Hei, hei, älkääs nyt! Jos te haluatte jotakin syyttää, syyttäkää peliä, älkää minua. Kavereitahan tässä kaikki ollaan, joskus vaan käy huono tuuri. En mä pahalla tarkoittanut mitään. Ugh, mun pitää nyt mennä."

Repe lähtee kävelemään.

"Vittumainen jätkä." Veikko sanoo.

Ossi Kahelinen ajaa psykedeelisin värein maalatulla Datsunillaan hotellin sivuluiskaa ylös ja pysäyttää heidän vierelleen. Hän avaa sivuikkunan ja autosta kuuluu 604-trancea.

"Jou! Oliko hyvä keikka?" Ossi kysyy kättään heilutellen.

"Samaa paskaa kuin ennenkin." Eero kommentoi.

"Jee, kova meininki!" Ossi nostaa peukkua.

"Keikkahan se oli. Annatko kyytiä kämpille?" Repe kysyy Ossilta.

"No mikäs siinä, hyppää tarakalle!"

Repe hyppää Datsunin kyytiin ja autoo kaahaa pois hotellin parkkipaikalta jarrut uikuttaen. Veikko ja Eero jäävät seisomaan pyörätelineen viereen.

"Vítun vítun vittu." Veikko sanoo.

"Oikein vittutrilogian pistit."

"Tässä vaiheessa oli pakko."

"Rahat on vissiin edelleen pelin sisässä, jos Repekään ei mitään voittanut."

"Joo."

"Voitais sitten saada rahat takaisin."

"Miten?"

"Mennään Saludon ja Villen messissä sisään. Aukaistaan peli ja otetaan omat takaisin."

"No... perhana, mihin aikaan ne aikoivat hiippailla sisään?"

"Enpä kysynyt tarkkaa aikaa."

"Jos ne on kerran muutenkin menossa, niin voisihan tuota käväistä samalla reissulla. Eikö Saludo asu siellä museonrannassa?"

"Ei, kun se muutti jo pois kotoaan. Ne asuu vissiin Hakabronxissa Villen kans kahteen pekkaan."

"No ei kovin kauas kotoaan muuttanut."

"Että ruvetaan urbaaneiksi?"

"Ruvetaan vaikka turbaaneiksi, ei kait tässä muutakaan oo."

"Tämä kostettakoon." Ero nostaa nyrkit pystyyn.

"Se on Veikko for Vendetta."

5.

Hakabronx on kolmen harmaan kerrostalon kompleksi lähellä Taivalkosken keskustaa. Halvoissa yksiöissä ja kaksioissa asuu lähinnä opiskelijoita ja työttömiä, joten edestakainen muuttoliike käy kuumana; joka viikonloppu on jossakin kompleksin asunnossa

tupaantuliaiset käynnissä.

Legendaarisimpia tempauksia talojen historiassa ovat mm. jouluiset nakujuoksu-
kisat A-talon saunasta C-talon saunaan ja muistoissa on myös eräs sankari, joka kiipesi
kuukausien ajan ylimmän kerroksen asuntoonsa parvekkeiden kautta, koska hukkasi
avaimensa eikä kehdannut soittaa isännöitsijälle.

Asunnon B14 ovikello soi kaksi kertaa. Saludo-Pentti tiiraa rappukäytävässä
möykkääviä tulijoita ovisilmästä.

"Tunnussana?"

"Seesam aukene." Veikko sanoo.

"Väärin."

"Tunnussana on tunnussana." Eero kokeilee.

"Ei kuulosta oikein tietoturvalliselta tunnussanalta. Pitää olla kirjaimia ja nume-
roita sekaisin."

"Yöllä mennään hotellille." Veikko sanoo.

"Ahah. No nyt alkaa kuulostamaan siltä, että pitää vissiin päästää sisään."

Saludo avaa oven. Veikko ja Eero astuvat sisään hämärästi valaistuun kaksioon.

Ville istuu sohvalla ja räplää olohuoneen pöydälle levitettyjä tiirikoita, kortteja
ja irtolukkoja. Televisiossa näkyy *Twin Peaksin* ensimmäinen kausi ilman ääntä ja CD-
soittimessa pyörii Infected Mushroomin levy *The Gathering*. Asunnon seinät on tapetoi-
tu Suosikin ja Koululaisen bändijulisteilla, joiden päälle on liimailtu Seura-lehdestä lei-
keltyjä kotimaisten julkkisten kasvoja ja piirrelty viiksiä, partoja ja silmälaseja. Kurt
Cobainille on annettu Paavo Väyrysen kasvot.

"Terve." Ville sanoo.

"Terve taas."

"Tuotiin teille tuliaisia." Veikko asettaa pöydälle kaksi Pekka Pouta Special

-pulloa.

"Kiitosta vaan. Kelpaako kahvi?" Saludo hakee keittiöstä vaahtosammuttimelta näyttävän termospullon sekä pinon kertakäyttömukeja.

"Ainahan se kofeiini kelpaa." Veikko istuu tummanvihreään laiskanlinnaa pöydän ääreen.

"Mitä jätkät meinaa tänään?" Ville kysyy.

"Eero, kerroppa nyt se nyhkytarina."

"Oolrait. Muistatte ne thaimaalaiset, jotka tässä aikonaan tilattiin Veikon kanssa?"

"Joo, ollaan kuultu." Saludo kaataa kaikille lämmintä Saludoa termospullosta.

"No, nehän lähtivät takaisin sinne Thaimaahan, mutta sain lähtiessä omalta morsiameltani muistoksi yhden thaimaalaisen rahan. Semmoisen pikkukolikon, jossa on nörttikunkun kuva."

"Okei."

"Siitä tuli niinku meikäläisen onnenraha. Säilytin sitä aina taskussa. Mutta tuossa hotellilla pistin sen päissäni pokeripeliin ja hävisin. Olis ihan jees, jos saisin sen takaisin. Keksittiin, että ainoa keino saada se takaisin on napata kolikko ulos koneesta ennen kuin se tyhjennetään."

"Melkoinen onnenraha, kun tappiota tuli." Ville hymähtää.

"Äksdee." Saludo sanoo.

"Mietittiin vaan, että te kun olette kerran menossa hotellille, niin vois samalla reissulla ottaa rahat ulos ennen kerääjiä."

"Jaahas. Tuo kyllä sotii vähän urbexin filosofiaa vastaan." Saludo tuumaa.

"Mutta eihän me pöllitä mitään, otetaan vaan omamme takaisin." Veikko sanoo.

"Se on vähän harmaata aluetta..." Ville tuumii leukaansa hieroen.

"Pullo Poutaa mieheen. Noiden lisäksi siis. Loput keikan jälkeen."

"Se on vähän siitäkkin kiinni, että kehdataanko me tuommosia amatöörejä ottaa jengiin." Saludo sanoo liuotellen sokeripalaa kahviinsa.

"Niin, pysykö teillä edes lyöntiavain kädessä?"

"Kaksi pulloa Specialia mieheen." Veikko tarjoaa kysymyksen sivuuttaen.

"Aika hyvä tarjous. Mitä tehdään?" Ville kysyy Saludolta.

"Montako ootte ottaneet tänään?"

"Pari tuoppia, ihan ajokunnossa ollaan." Veikko pyöristää alakanttiin

Saludo purskuttelee kahvia suussaan hetken aikaa mietteliäästi ja nielaisee sitten.

"Oli niin älyvapaa nyyhkyjuttu, että pakko kai se kolikko on takaisin hakea."

"Sillä lailla. Mihinkin aikaan lähdetään?"

"No varmaan tuossa kahdentoista jälkeen vois mennä hengaillemaan kylille ja antaa yleisölle sellaisen vaikutelman, että ollaan vaan pilestämässä. Se on meidän alibi. Yhden jälkeen ehkä piipahdetaan tsekkaamaan tilanne hotellilla ja jos paikka vaikuttaa autiolta, niin auto pöpelikköön ja kommandopipot päähän."

"Just tälleen juhannuksena on hyvä aika visiitille, kun yövieraat ja työntekijät ovat joka ilta joko kännissä taikka nukkumassa päätään selväksi. Kukaan ei jaksa kiinnittää huomiota mihinkään."

"Jätkät on ottaneet kaiken huomioon." Eero sanoo.

"Ei tässä olla mitään eilisen tooran poikia. Löytyykö teiltä mustat kampeet ja kommandopipot?"

"Eiköhän meiltä jotain puuhkaa löydy."

"No joo. Seuraailkaa vaan sitten meitä ja ottakaa iisisti, niin homma toimii ja keikka menee putkeen."

"Jeps, me otetaan ihan rennosti."

"Hyvä. Keitelläänpä tässä lisää kahvia ja hengailaan siihen asti."

Saludo lähtee valmistamaan täydennystä termospulloon.

"Vaihda kanavaa, tuossa ohjelmassa ei oo mitään järkeä." Eero osoittaa televisi-sioruutua.

"Se on automainos."

"Oli mikä oli."

"Jos tässä joudutaan pitkään kikkimään, niin laitappa Eki jotain tunnelmaan so-pivampaa musaa." Veikko sanoo.

"Eikö Infektiosieni kelpaa herroille?" Ville kysyy.

"Eero valitsee aina ajomusiikin, se on ammattilainen siinä hommassa."

Eero selaa poikien levyhyllyä, sulkee silmänsä ja miettii hetken aikaa. Sitten hän ottaa käteensä kaksi CD-levyä ja vertaa niitä. Toinen on Rammsteinin *Sehnsucht*, toinen Sepulturan *Chaos A.D.* Hetken aikaa levynkansia intensiivisesti tuijotettuaan hän laittaa Rammsteinin takaisin lokeroon ja vaihtaa Sepulturan soittimeen. *Territory*-kappaleen alkurummutus räjähtää soimaan Villen hifikaiuttimista.

"Kyllähän tuo sopii tunnelmaan. Osuva valinta." Saludo kehuu.

"Ei huonompi deejii."

6.

Taivalkosken tori keskiyön jälkeen. Vasemmalla on Taivalkosken Osuuskauppa ja Sirk-keli-baari, oikealla vaateliike Markun Vaate ja sen naapurissa Taivalkosken Taide- ja Urheilu.

Torin laidalla kävelee vanhus tuulipuvussa ja heristelee puolitoistametristä käve-lysauvaansa viisitoistavuotiaille tytöille, jotka norikoilevat keskellä toria ympyrämuo-dostelmassa. Välillä torille ajaa eurodancea soittava auto ja autosta nousee useita kikat-tavia tyttöä. Uusia tyttöjä menee autoon heidän tilalleen ja tytöt viedään ajelulle kylän ympäri.

"Karuselli pyörii." Eero kommentoi torin tapahtumia, kun ralliauto stoppaa het-

keksi Sirkkelin pihaan. Sirkkelin edessä seisova isokokoinen, mustaan nahkatakkiin pu-
keutunut mies tulee ralliauton luo. Veikko veivaa sivuikkunan auki.

"Tere! Sieltäpä tuli." Nahkatakkinen mies tervehtii ja kaataa heti perään pari de-
siä jaloviinapullostaan asfaltille.

"Mitä Tunkki? Työnnähän pullo suuhun ennen kuin kaikki menee hukkaan."

"Jostain päästä se aina falskaa. No mitä Matti ja Teppo tuumaa?"

"Eipä kummempia, mitä tuumaa Urpo ja Turpo? Oot vähän lihonut."

"No onhan tuota rasvakerrosta kertynyt."

"Että ruoka-aikaan on oltu kotona."

"Mikäpä siellä on ollessa, kun vaimo syöttää jatkuvasti."

"Että pököä vaan pesään."

"Näinpä näin. Mitäpä ite?"

"Siinähan tuo."

"Meettekö sisään? Ai joo, Eeroahan ei päästetä."

"Tultiin vaan viilistelemään. Oltiin tuossa hotellilla ilta."

"Mennään varmaan mökille ennenku alkaa ajokunto heikkenemään."

"Jaa, no niin, sehän pitää pistää nuppia tyynyyn, jos meinaa rattiin nukahtaa."

"Jees, mutta palataanpa." Veikko sanoo ja veivaa lasia pienemmälle.

"Joo, näköstelläänpä tässä."

Tunkki menee takaisin baarin ulko-oven eteen seisoskelemaan. Veikko vetäisee
pakilla pois Sirkkelin pihasta ja ralliauto katoaa pikavauhtia Oulu-Kuusamontielle.

"Tunkki se jaksaa roikkua rivassa." Veikko tuumaa.

"Siihen voi aina luottaa."

Jonkin ajan kuluttua ralliautosta tehdään ylimalkainen havainto Shellin pihassa
toisella puolen kylää. Shelliltä ralliauto poistuu huomaamattomasti metallinvärisen

maastoauton perään ja ajaa Oulun suuntaan.

Kellertävien katuvalojen valaisemalla tiellä näkyy vain yksi Oulun suunnasta tuleva rekka, kun maastoauto ja ralliauto sujahtavat metsätielle. Maanpinnalle tunkevien puunjuurten möykyttämä metsätie kiertää aivan Hotelli Taivalvaaran alapuolelle, Satupolun varteen. Satupolku on Taivalvaaran kupeeseen lapsille järjestetty luontopolku, jonka varteen on pystytetty puisia satukylttejä, joista voi lukea merirosvosatua kyltti kerrallaan.

Autojen valot sammuvat. Miehet nousevat autoista. Saludo ja Ville avaavat maasturin peräkontin ja vetävät ulos kaksi mustaa putkikassia. He pukevat mustat, kahisemattomat vaatteet ylleen ja vetävät päähänsä kommandopipot, jotka sopivat kuin hanskat käteen. Veikko ja Eero seisoskelevat kädet taskussa.

"Ei mene ihan sävy sävyyn nuo teidän ninjapuvut." Ville osoittaa Eeron valkoisia lenkkareita.

"Jaa tässä pitäis oikein ninjailemaan ruveta?"

"Joo, teilläkin kannattais olla tämmöset varvastossut." Saludo vaihtaa kävelykenkensä japanilaisiin jika-tabeihiin.

"Kyllä meiltä täältä jotain löytyy." Ville kaivaa putkikassia. Hän löytää mustat villasukat, hieman repeilleen mustan hiihtonaamarin ja mustat verkkarit.

"Meinaatko, että vedän villasukat lenkkareiden päälle?"

"Tulee vähän vähemmän ääntä. Veikko vois kans vetäistä jotkut sukat kävelykenkien päälle." Saludo jakaa Villelle ja Veikolle mustat nahkahansikkaat.

"Mulla on jo kommandopipo, mutta ei oo hanskoja." Eero hakee kommandopipon ralliauton hansikaslokerosta.

"Kassista löytyy sulle siniset sormikkaat."

"Ei sentään sukkahousuja pistetä päähän." Veikko vetäisee purkautumaan lähteneen, hapsuisen hiihtonaamarin kasvojensa suojaksi.

"Pakoauton rekkarit voi sitten peittää perinteisesti sukkahousuilla."

Varttia vaille yksi yöllä neljä mustapukuista miestä istuskelee hiekkakumpareen takana Satupolun varressa. Saludo katselee kiikareilla heidän yläpuolellaan uhkaavan hiljaisena kallistelevaa hotellirakennusta. Ville järjestelee tiirikoita mustien liiviensä rintataskuihin.

"Missä tuollasia tiirikoita myydään?" Eero kysyy Villeltä.

"Osa on ulkomailta tilattuja, osa kotitekoisia. Rautasahanteristä saa sorvattua aika hyviä tiirikoita."

"Vieläkö jätkä on siellä jeejee-pajalla töissä?" Veikko tarkoittaa työttömille nuorille järjestettyä puu- ja metallityöpajaa Posiontien varressa.

"Äe. Sain potkut, kun rälläsin trukilla päin seinää. Isännän koneilla Kuusamossa värkkään nykyään."

Hotellin ikkunoissa ei näy valoja eikä liikettä, mutta Saludo ja Ville haluavat varmistua siitä, ettei hotellille ole jäänyt ainuttakaan unkarilaista turistia tai venäläistä liikemiestä. He odottelevat edelleen.

"Mitäs lukkoja tässä on sitten esteenä?" Veikko kysyy Saludolta.

"Melkein kaikissa ovissa on Abloyn lukot. Niitä pitäis porata, mutta siihenhän me ei lähdetä, koska siitä jäisi jälkiä. Yks juttu murtosuojassa on kuitenkin mennyt vähän pieleen: uima-altaan huolto-oveen on pistetty pelkkä tappilukko. On onnea matkassa taas."

"Jep, tappilukko on helppo tapaus. Sohit tiirikalla tapit ylös ja väännät lukkoa toisella, ettei jouset ponnahta takaisin. Ei jää mitään jälkiä. Tuulilasinpyyhkijästä saa kätevän vääntimen."

"Onko täällä jotain valvontakameroita?"

"Ei, ei oo kameroita eikä liikkeentunnistimia. Iisi juttu. Tämä on vaan tämmönen rutiinikeikka, me yritetään kerätä kaikki kylän rakennukset albumiin ja hoidetaan tämänkin pois alta, kun sattui nyt sopiva tilaisuus. Ei tässä oo sillai haastetta."

"Jaa, mulla on jostain syystä ollut sellainen kuva, että täällä olis joku kamera."

"Johtuu varmaan siitä, että ulko-ovessa on valvontakameratarra. Se on vaan psykologinen juttu. Satsi alitajuntaan meneviä tarroja ja pari muovista valekameraa tulee halvemmaksi kuin kunnan systeemi. Kukaan ei ajattele sitä sen enempää, se vaan jää just mieleen, että täällä olisi joku valvontasysteemi."

"Huijaavat minkä kerkiävät."

"Junavaunutehtaallakin oli vahtikoiratarrat portissa. Penskoina kytättiin aidan takana, että missä ne koirat luuraa, mutta eihän siellä mitään ollut. Käytiin monena yönä salaa kuljeskelemassa ja kerran meinattiin jäädä kiinnikin, ei hoksattu vartijaa. Eihän sitä silloin tullut mitään vartijoiden partioreittejä paljon seurattua. Katottiin vaan, ettei keitään näy ja sitten menttiin. Sitä se oli pentuna."

"Että ei tämä harrastus ihan hetken päähänpisto ole, meillä on vuosien kokemus."

"Joo, ala-asteella sitä jo aloiteltiin. Tuossa vaan oli kymmenen vuoden tauko välissä ennen kuin löydettiin netistä muita harrastajia ja elvytettiin touhu uudelleen vähän isommalla budjetilla."

"Slimjimillä autoon ja ajelulle, sitä se oli ennen aikaan."

"Olihan tuo meilläkin penskana tapana sotkea kokista ja spraittia ennen kuin pistettiin oma Alko pystyyn." Veikko tokaisee.

"Sieltähän se kaikki lähtee."

Kaikki tutkailevat hotellia hiljaisina. Liikettä ei näy, vain yksinäinen huuhkaja lehahtaa lentoon läheisestä männystä.

"Vieläkö odotetaan varmuuden vuoksi?"

"Eiköhän tämä riitä. Pistetään menoksi, mestetään pinoksi."

7.

Uima-allasosaston huolto-oven lukko kilahtaa auki ja neljä hämärää hahmoa pujahtaa sisään. Kloorattu vesi hohtaa sinisenä, sillä pohjassa olevat allasvalot on jätetty päälle. Murtautujat hiippailevat kuntosaliin johtavalle lasiovelle ja Ville tiirikoi senkin auki. Lukkojen napsahdukset kaikuivat kaakeliseinissä.

Kuntosalin puolella miehet sytyttävät pienet punavalolamput, avaavat lukitsemattoman oven käytävään ja nousevat kierreportaita pitkin hotellin yläkertaan. Portaiden yläpäässä Ville ottaa liivintaskustaan periskooppipeilin, jolla hän vilkaisee käytävään. Ketään ei näy, joten miehet siirtyvät palo-oven kautta hotellin baarin puolelle.

"Hss..." Ville toppuuttelee ja kurkkii salin puolelle.

Baaritiski on siivottu, tuolit on nostettu pöydille ja tanssisalin haitariväliseinä on vedetty kiinni. Joku on heittänyt mustan roskakassin biljardipöydän päälle siivoajan vaivoiksi. Ulko-ovet ovat lukossa ja peliautomaatit pimeinä. Keskiyön aurinko heittää seinälle ohuen valokiilan parvekkeen suurista ikkunoista. Miehet sammuttavat punavalolamput, sillä valoa tulee ikkunoista juuri sopivasti.

"Siinäpä ei kauan nokka tuhissut." Eero sanoo.

"Rukkaa sinä peli auki pojille niin minä otan kuvat." Saludo ehdottaa Villelle ja kaivaa digikameran esiin.

"Otappa muutama kuva salamallakin, ei täällä kukaan huomaa välähdyksiä." Ville sanoo ja keskittyy sitten kakkospokerin avaamiseen.

Veikko ja Eero seurailevat Villen puuhia olan ylitse.

"Takapuolelta sen kolikkolootan pitäisi aueta." Ville kääntää peliautomaatin sivuttain. Hän sytyttää punavalolampun uudelleen ja laittaa sen liiviensä olkapäällä olevaan nipsuttimeen kiinni.

"Miltäs näyttää?"

"Oho. Nyt tuli tenkkapoo."

"Miten ni?"

"Tähän on pistetty Abloyn Protekki. Ei onnistu tiirikalla. Helpompi olis irrottaa nämä muovikarmit ympäriltä." Ville koputtaa rystysillä pelin kylkeä.

"Tuliko ongelma?" Saludo kysyy otettuaan ensimmäisen salamakuvan tyhjästä baarista.

"Ex temporee päinvastoin. Tämä on Protekilla salvattu. Eihän näissä yleensä pitäis olla ku joku lelulukko?"

"Ei kai."

"Pitkäs-Jussi pistää suklaarahatkin kassakaappiin."

"On se kiero mies."

"Taitaa valitettavasti jäädä rahat sisään tällä kertaa. Eiköhän oteta kuvat ja lähetään veks."

Ville työntää pelikoneen takaisin paikoilleen seinää vasten.

"Paskempi homma." Eero sanoo.

"Mitäs pelasitte." Saludo sanoo ja ottaa yhteiskuvan kommandopipoisista miehistä peliautomaatin vieressä.

"Niin, automaattien pelaaminen on aika epäloogista. Niinku lottoaminen ja ässä-arpojen raaputtaminen. Hirveän huonot todennäköisyydet." Ville näpyttelee mietteliäänä kylmän Tuplapotin nappeja.

"Eikö nämä murtohommat sitten oo epäloogista?" Veikko kysyy.

"No joo, mutta onhan tämä ihan eri juttu. Tämä on enemmänkin urheilua."

"Mun pitää käydä toimiston puolella." Eero hoksaa yhtäkkiä ja menee naistenvessaan.

"Olis kannattanut käydä ennen keikkaa." Saludo naurahtaa.

"Ollaan juotu aika paljon energiajuomaa tänä iltana, sillä saattaa olla laksatiivisia vaikutuksia."

"Minä jo mietinkin, että oottepa oudon pirteitä."

Miehet liikuskelevat kärsimättöminä ympäri baaria odotellessaan Eeroa. Ville ottaa kameran Saludolta ja ottaa ajastimella muutaman taidekuvan heikon auringonvalon valaisemasta tanssisalista. Veikko nostaa kommandopipoa kasvoiltaan ja raapii paransänkeään.

"Se on vissiin tuo naistenvessa semmoinen paikka, että sinne kun menee niin siellä kans pysyy."

"Niin vissiin."

Veikko istahtaa baarijakkaralle ja Saludo lukee tylsistyneenä seinällä roikkuvaa kehystettyä ketjukirjettä, jossa luetellaan miesten ja naisten eroja.

Ville menee suurten parvekeikkunoiden luo ja katselee ulos. Alhaalla näkyy hiljainen Oulu-Kuusamontie ja sen toisella puolella Suoperän hiljaiset omakotitalot. Kauempana leviää Koillismaahan vaaramaisema metsineen ja järvineen.

Ville kokeilee parvekkeen oven kahvaa ja huomaa sen olevan auki.

"Mennäänkö maisemareittiä?" Ville viittooo muille, että terassin kautta pääsisi myös ulos.

"Onko se jätetty auki?" Saludo naurahtaa.

"Joo. Hyvejää se tässäkin ovesa olla Abloy, kun ei muisteta pistää lukkoon. Olis voitu vaan kiivetä parvelle ja tulla sisään. Tämmöstä se just on, ovet jätetään auki ja avaimet paikalleen. Ei mitään käsitystä."

"*Ei huumetaloa lukita yöksi, hei Muumit...*" Veikko hyräilee.

Saludo saa Veikon muumilaulusta hetkellisen naurukohtauksen. Rauhoituttuaan hän haukottelee raukeasti ja naputtelee rannekellonsa valonappia.

"Hohhoijakkaa. Ollaan oltu sisällä jo kaksikymmentä minuuttia. Yleensä meillä on viidentoista minuutin aikaraja."

"Nukahtiko se Eki sinne vessaan?" Ville kysyy.

"Jätetään se ja häivytään." Veikko ehdottaa.

"Joo, istukoon siellä koko yön!" Saludo saa toisen naurukohtauksen.

"Alkaa vissiin poikaa väsyttämään, pitäis lähteä pian menemään." Ville taputtaa valtoimenaan hirnuvan Saludon selkää.

"Menkää te vaan helevettiin siitä. Eiköhän me löydetä itsekin ulos kun keritään." Veikko huitoo käsillään.

"No jääkää sitten hengaillemaan. Kunhan muistatte häipyä ennen aamua. Älkää juoko viinoja älkääkää jääkö kiinni."

"Ei kait me nyt sentään."

Ville ja Saludo avaavat palo-oven ja poistuvat hotellista samaa tietä kuin tulivat.

Veikko nousee seisomaan ja nostaa housujaan. Hän kävelee baaritiskin taakse, löytää tiskin alta vanhan Iltalehden ja lueskelee sitä odotellessaan. Viimein Eero tulee pois vessasta.

"Mitä nää siellä vessassa teit?"

"Vittu maalasin freskon."

"Jaha."

"Kato kun inspiraatio iskee niin se on tehtävä."

"Aletaanpa mennä ennen kuin inkvisitio iskee. Kotihakkerit lähtivät jo."

"Ootas nyt. Mietin tuossa, että kyllä meidän pitäis rahat saada takaisin. Ei kai tuota pömpeliä niin vaikea voi olla aukaista. Kokeillaan nyt vielä, kun kerran täällä ollaan."

"No katotaan sitten saisko ruuvimeisselillä." Veikko huomaa, että vastaanottotis-

kin alla on työkalupakki. Hän ottaa pakista ruuvimeisselin.

He kääntävät Kakkospokerin irti seinästä ja Veikko yrittää nirhata takakantta au-
ki meisselillä. Sitten Eero kokeilee samaa toiselta puolelta. Pelin laitoihin jää rumat jäl-
jet, mutta muovit eivät irtoa.

"Tiukassa ku Matti Nykäsen ura."

"Viedään kone kämpille, eiköhän tuo moukarilla aukea."

"Meinaatko, että koko höskä otetaan matkaan?"

"Vittu ihan sama."

"Paljonko tämä pömpeli painaa, jonkun tonnin?"

"Ei se kaksistaan kannettuna paljon paina. Kierreportaita vaan alas ja kyytiin."

"Meinaatko, että mahtuu peräkonttiin?"

"Eikö me jätetty se Kipen lava-auto tuonne sähkölaitoksen lähelle? Käydään ha-
kee se ja työnnetään lavalle."

"Ajettiinko me siitä tankki tyhjäksi?"

"Ei minun muistaakseni. Mehän vaan ajettiin se sinne, kun käytiin luolalla."

"Niin joo."

"Ampumaradalta hypättiin Meristen asuntoauton kyytiin. Sinnehän se lava-auto
jäi."

"Joo, sinnehän se jäi. No saatana, viedäänpä peli kämpille, kun on kerran kyyti-
kin odottamassa."

Veikko tarttuu pelin alaosaan molemmin käsin. Eero tarttuu toiseen päähän ja
miehet lähtevät kantamaan peliä kohti palo-ovia. Sähköjohto laahautuu perässä ja irtoaa
seinästä.

Kierreportaiden ovella tulee heti ongelma, sillä peli ei mahdu kääntymään jyrk-
kiin portaisiin.

"Ei mene tästä, liian jyrkkä kulma." Veikko sanoo.

"Nostetaan pystyyn, menee se sitten."

"Eikä mene."

"No mitä? Nakataanko lasin läpi pihalle?"

"Minäpä tiedän. Mennään maisemareittiä, joku pöljä oli jättänyt parvekkeen oven auki."

"Ja nyt sen kerrot."

"Olit vessassa, kun hoksattiin."

Pokeripeli kannetaan suurten parvekeikkunoiden luo. Veikko avaa lukitsematta jääneen lasioven ja siitä siirrytään tomerasti parvekkeelle. Parvekkeen keskeltä menee alas teräksiset, leveät kierreportaat, mutta ne ovat lasirakennelman ja suojahäkin sisällä. Lasirakennelman yläovi on myös lukittu. Miehet laskevat pelin parvekkeelle ja huilavat hetken.

"Nyt olis tiirikkamiehelle käyttöä."

"Ei kai tämä nyt tähän tyssännyt?" Eero katselee portaikkorakennelmaa ja huomaa, että rakennelman katossa on yksi irtonaisena repsottava levy.

"Voisin kiivetä tuonne, vääntää kattolevyn irti ja hypätä sisään."

"Teeppä se niin oot melkoinen akrobaatti."

"Paljosta vetoa?"

"Kympistä."

"Kiinni veti."

Eero nakkaa villasukat pois kenkiensä päältä, nousee parvekkeen kaiteelle ja hyppää roikkumaan lasirakennelman reunasta.

"Ei tuu mittää."

"Kannustahan lisää."

Eero potkii metallitukia lenkkareillaan, ponnistaa ylöspäin ja saa lopulta hilattua itsensä ankaralla ähräyksellä lasirakennelman katolle.

"Vitun apina." Veikko kommentoi kiipeilysuoritusta.

Eero puuskuttaa kuin maratonin juosseena ja pyyhkii hikeä hiihtonaamarinsa alta. Hän nostaa kattolevyä ja ruosteiset ruuvit antavat helposti periksi. Hän laskeutuu käsiensä varaan, liukuu voitonriemuisena pitkin ikkunaa portaikon sisäpuolelle ja avaa oven Veikolle.

"Helppoa rahaa. Kymppi tänne."

"Säästyipähän itseltä sekin vaiva. Maksan mökillä."

Miehet kantavat pelin varovasti kierreportaita pitkin alas, avaavat alaoven ja laskevat pelin asfaltille kyljelleen. He seisovat jälleen uima-altaan suurten lasi-ikkunoiden ulkopuolella. Eero istahtaa pelin päälle huilaamaan.

"Taitaa olla isot rahat sisässä, kun painaa näin paljon."

"Ei kai me tätä Satupolkua pitkin lähdetä raahaamaan. Kannattaa varmaan ajaa lava-auto tuohon mäen alle odottamaan ja vierittää alamäkeen." Veikko suunnittelee.

"Jos olis talvi, vois laskea mäkeä."

"Lähettiin väärään vuodenaikaan liikkeelle. Laitetaan peli piiloon tuohon kummun taakse ja käydään hakemassa kärry."

8.

Kello näyttää vartin yli kaksi, kun Veikko tekee U-käännöksen ylämäessä ja pysäköi sähkölaitoksen luota haetun lava-auton hotellin alapuolelle. Hän ajaa auton osittain penkkaan ja lava osuu mäkeen.

"Let's poker." Eero sanoo.

Oulusta päin tuleva henkilöauto suhahtaa ohi, kun miehet nousevat mäkeä ylös hotellille. He nostavat pokeripelin ja lähtevät hiissaamaan sitä hitaasti mäkeä alas. Lop-

pumatka liu'utetaan kuivaa sammalta pitkin suoraan lavalle.

"Sehän meni kuin rasvattu sarana." Veikko sanoo ja heittää Eerolle kiinnitysköyden toisen pään. Eero viheltelee *Mission: Impossible*n tunnaria, kun he sitovat pelin kiinni lavaan.

Samassa taivaalta alkaa putoilemaan sadepisaroita.

"Niinpä tietysti." Veikko levittää lavalla olevan vihreän pressun ja vetää sen pelin päälle suojaksi. Sitten miehet istuvat autoon ja hengähtävät hetken aikaa raskaan urakan jälkeen. Veikko riisuu ninjahupun päästään ja tunkee sen takintaskuun. Eero pitää hupun päässään.

"Pistä jotain liukenemismusaa." Veikko käynnistää auton.

"Katotaan mitä täältä löytyy, ei oo hirveän suuri valikoima." Eero penkoo lava-auton hansikaslokeroa.

"Ei kai jouduta ilman poppia ajelemaan?"

"No ei, täällähän on ihan sopiva biisi varattuna." Eero laittaa löytämänsä levyn epäröimättä soittimeen.

Kaiuttimista alkaa kuulua Robert Milesin kappale *Children*. Veikko jähmettyy hetkeksi kuullessaan pianomelodian, mutta toipuu järkytyksestä nopeasti ja painaa kaasua, kun bassorummun rytmi käynnistyy. Auto nousee penkasta tielle hetkellisen jurnuttamisen jälkeen. Punertavan horisontin ja kellertävien katuvalojen valaisemassa tihkusaateessa he lähtevät ajamaan hissukseen kohti kesämökkiä.

"Soitappa minun kännykkään." Eero sanoo ja hiljentää musiikin, kun he ovat ehtineet ajaa noin kilometrin verran Ouluun päin.

"Taasko se on hukassa?"

Eero penkoo taskujaan.

"No vittu ei sitä oo mistä ottaa. Tiiätkö mitä?"

Veikko lyö jarrut pohjaan, huokaisee ja lyö saman tien peruutusvaihteen päälle.

"Sulla jäi kännykkä sinne vessaan."

"Niinpä teki."

"Voi vittujen kevät."

"Se on tuon pokeripelin syytä, se tuo huonoa onnea." Eero puolustautuu.

Lava-auto pysähtyy viidenkymmenen metrin päähän hotellista. Eero hyppää ulos autosta ja hölkkää vaivalloisesti mäkeä ylös sateen kastellessa kommandopipoa. Hän nostaa tyhjän pyörätelineen seinää vasten rappusiksi, ponnistaa kaiteeseen kiinni ja kiipeää parvekkeelle. Parvekkeella hän nyppii sormikkaisiin tarttuneet kaarnanpalaset pois ja kävelee vessaan hakemaan kännykkäänsä.

Palatessaan vessasta hän horjahtaa ja törmää salin nurkassa olevaan muovipalmuun kaataen sen.

"Anteeksi." Eero kuiskaa ja nostaa palmun pystyyn. Sitten hän kumartaa kuvitellulle yleisölle kuin voimisteluesityksen loppuliikkeiden jälkeen. Hetken kuluttua hän pudottautuu alas parvekkeelta, siirtää pyörätelineen takaisin paikoilleen ja hölkkää alamäkeen takaisin lava-autoon.

"Siellähän se oli paperitelineen päällä."

"Teipataan se sulle ohimoon, että pysyy tallessa." Veikko käynnistää auton.

"Yks puhelu tullut. Emilia yrittänyt soittaa."

Eeron kännykässä lukee Emilian nimen kohdalla *Emilia Hovi sunluokkakamus*.

"Mitä sekin tähän aikaan soittelee?"

"Siiderit varmaan loppu tai pitäis jostain lammen takaa mennä hakemaan."

"Eipä taideta mennä."

Veikko painaa kaasun pohjaan. Lava-auto vetää sutia penkan puolella ja ampaisee matkaan. Samassa takaa kuuluu hirvittävä rysähdys.

Veikko lyö jarrut pohjaan niin nopeasti, että vihreä suojapeite heilahtaa kopin yli

etulasille. Ero avaa oven ja nostaa suojapeitettä pois tieltä.

"Älä vaan sano, että kävi niinku luulen." Veikko painaa otsansa rattia vasten.

Eero vilkaisee peruutussuuntaan.

"Sanonko mitä kävi?"

"Onko se ihan paskana?"

"Sanotaanpa näin, että pelit on nyt pelattu."

"Saatanan saatanan saatana."

"Saatana-trilogia."

Miehet nousevat autosta ja heittävät suojapeitteen takaisin lavalle. Veikko tuijottaa tielle hajonnutta pelikonetta. Tihkusade valuu pitkin haljennutta korttinäyttöä ja napit ovat lennelleet ympäriinsä. Etupaneeli repsottaa parin ruuvin varassa ja takapaneeli on lennähtänyt penkan puolelle. Kiinnitysköysi roikkuu edelleen tiukasti kiinni. Peliautomaatti on kuin kaatunut vesihiihtäjä veneen perässä.

"Saatiinpahan rahat ulos." Ero sanoo optimistisesti ja menee nostamaan tielle levinyttä kolikkotelinettä. Hän ottaa taskustaan marketin muovipussiin ja alkaa keräämään kolikoita siihen. Thaimaalainen kolikko erottuu kiiltelevien rahojen joukosta kuin leikkiraha oikeista rahoista.

"Onnenrahani." Ero pistää kolikon taskuunsa.

"Ei kai tässä auta muu kuin kerätä kamat." Veikko huokaisee ja alkaa heittelemään koneesta irronneita osia lavalle.

"Viedäänkö romu kaatopaikalle?"

"Sama olis viedä takaisin paikalleen."

"Siinäpä ois Pitkäsellä miettimistä, että mitä on pelille tapahtunut yön aikana. Ei, minäpä keksin, käydään heittämässä Repen pihaan koko laitos. Selitelköön siinä poliisille mistä peli on nurmikolle ilmaantunut."

"Kuuleppa." Veikko sanoo kerieissä kiinnitysköyttä kyytiin.

"No?"

"Millasen solmun sinä laitoit tähän?"

"Umpisolmuun sen laitoin. Ei oo mun vika, itse lähdit ajamaan niin vauhdilla."

"Tämä oo kyllä umpisolmua nähnytkään." Veikko pyörittelee köydessä olevaa sekavaa pujosta takalampun valossa.

"Ei oo solmun vika, lähdit semmosella vauhdilla."

"Alappa vaan kerätä sinäkin eläkä seiso siinä tumput suorina."

"Ninjan kosto kakkonen." Eero suoristaa hiihtonaamarinsa ja alkaa heitellä pieniä muovinkappaleita lavalle kuin heittotähtiä.

9.

Peli-Repe asuu valkotiilisessä omakotitalossa Jokijärventien varressa reilun kivenheiton päässä Taivalkosken metsäkonekoululta. Hän maksaa talosta nimellistä vuokraa vanhemmilleen, jotka asuvat pysyvästi Portugalissa.

Vesisade alkaa taukoamaan, kun lava-auto kääntyy Peli-Repen talon pihatielle. Veikko ei aja autoa aivan pihaan asti vaan pysäköi pihatien varteen. Talon ikkunoista ei näy valoja, mutta pihalamppu on päällä. Repen harmaan pakettiauton vieressä seisoo psykedeelisin värein maalattu Datsun.

"Eikö tuo oo Ossin Datsuni?"

"Onhan se."

"Taisi jäädä ryyppäämään Repen kanssa."

"Varmaan ruohoa polttelevat."

Miehet nousevat autosta ja katselevat ympärilleen. Talon sisältä kuuluu vaimeaa

musiikkia.

"Kuuletko?"

"Jotain poppia ne soittaa siellä."

"Kuulostaa joltain 80-luvun syntikkabändiltä." Eero nostaa hiihtonaamariaan niin, että vasen korva paljastuu sen alta.

"Heitä jo helvettiin se hiihtonaamari."

"No elä nyt, hyvä ninjanaamari. Oiskohan jotain Duran Durania?"

Eero lähtee kävelemään lähemmäs taloa.

"Olkoon vaikka Depeche Modea. Nakataan rojut pihaan ja lähetään nukku-
maan."

Eero ei kuuntele väsynyttä Veikkoa vaan menee talon nurkalle ja kuulostelee musiikkia tuuletusaukon luona korva tarkkana.

"Vilkasen äkkiä mitä ne touhuaa."

"Varmaan katsovat jotain Macgyver-maratonia." Veikko haukottelee ja seuraa Eeroa talon sivustalle kädet taskussa. He hiippailevat ikkunan alle ja pysähtyvät katsomaan verhojen välistä sisään Repen makuuhuoneeseen.

Näky on hämmentävä. Repe makaa vatsallaan parisängyssä ilman paitaa ja Ossi istuu hänen jalkojensa päällä myös yläkroppa paljaana hieroen perusvoidetta Repen luomien täplittämään selkään. Sängyn vieressä vasemmalla yöpöydällä palaa kaksi punaista hajustekynttilää ja oikealla yöpöydällä on Minigrip-pussillinen kannabista. Stereoista kuuluu Pet Shop Boysin kappale *Domino Dancing*. Repe pitää silmiään kiinni, kääntelee päätään ja näyttää nauttivan hieronnasta suunnattomasti.

"Mitä vittua?"

Ossi ja Repe jähmettyvät paikoilleen ja kääntyvät katsomaan ikkunaan kuin laukauksen kuulleet jänikset. Veikko ja Eero tuijottavat heitä verhojen raosta.

"Fuck!" Ossi lausuu selvästi, vaikka Veikko ja Eero eivät hänen ääntään ulos kuulekaan.

Makuuhuoneessa syntyy vipinää. Ossi nousee äkkiä Repen päältä ja kiskoo T-paitaa ylleen. Repe ponnistaa myös pystyyn sängyn laidalle, mutta istahtaa vahingossa Ossin pudottaman perusvoidetuubin päälle ja voidetta purskahtaa hänen altaan kaarella Repen farkuille.

"Ei saatana, jätkät! Kuunteletteko te Pet Shop Boysia?" Eero huutaa ja koputtaa ikkunaan. Veikko pärskähtää nauramaan ja pitelee vatsaansa. Eero koputtaa uudelleen ikkunaan vastausta kaivaten.

"Menkää helvettiin!" Repe huutaa ja avaa ikkunan. Ossi pyyhkii voidetta pois housuistaan ja toistaa fuck-sanaa.

"Pojilla on täällä omat pelit käynnissä." Veikko hekottaa.

"Voi vittu sinuakin Ozzi. Ensin poltat meidän saunan ja sitten oot vielä homo."

"Ja vielä Repen kanssa."

"En mä oo mikään vitun homo, mä oon biseksuaali!" Ossi puolustautuu.

"Bi-Ossi."

"Bi Gates." Veikko hekottaa edelleen armottomasti.

"Ei tässä ole mitään vikaa! Me ollaan täällä Suomessa seksuaalisesti tasa-arvoisia kaikki." Repe sanoo vakavana.

"Jätkä ei vaan saa naista ja joutuu vetämään jotain vankilashowta."

"Ei me välitetä, oltiin jo muutenkin tulossa ulos kaapista." Ossi sanoo.

"Niin just! Menkää muualle vittuilemaan tai soitan poliisit kotirauhan häirinnästä!" Repe uhkailee, lyö tuuletusikkunan kiinni ja vetää verhot eteen.

Veikko ja Eero nauravat katketakseen, koputtavat vielä pari kertaa ikkunaan ja lähtevät sitten kävelemään autolle.

"Huhhuh. Eipä olis arvannut, että Ossikin on joku lepakko."

"No olihan tuosta vähän merkkejä kyllä."

"Miten ni?"

"Minä vähän ajattelin, kun sitä ei ne thaimaalaiset silloin paljo näyttäneet kiinnostavan. Ja onhan sillä se yks homobiisikin."

"Mikä?"

"No se mikä *Oksa tsap tsup tsup*."

"Enpä oo ajatellut, että se olis homobiisi."

"Oli mikä oli. Homo mikä homo."

Veikko käynnistää lava-auton ja Robert Milesin CD alkaa pyörimään. Eero ottaa Milesin pois soittimesta, penkoo hansikaslokeroa uudelleen ja lataa tilalle Smashing Pumpkinsin levyn Siamese Dream ja siltä kappaleen *Today*.

"Oon minä kyllä vähän järkyttynyt." Veikko sanoo ja peruuttaa Jokijärventielle, kun Billy Corgan laulaa:

Today is the greatest day I've ever known...

"Pumpkinsia pistit."

"Ei löydy nyt muuta. Tuli vielä tanssattuakin Repen kanssa hotellilla. Ei perkele tuu taas mitään."

"Et sinä Repen kanssa tanssinut kuin Martin."

"Ai jaa. No se on sentään hetero."

"Vähän liiankin hetero."

Lava-auto ajaa takaisin Taivalkoskea kohti. Muita autoja ei ole liikenteessä.

"Ei nyt vissiin jätettykään peliä Repen pihaan." Eero hoksaa Posiontien risteyksen kohdalla.

"Sepä nyt unohtui."

Veikko ajaa suoraan sillan ylitse ja sairaalan ohitse. Kello lyö 04:00 ja viimeisenkin Taivalkosken anniskelupaikka sulkee ovensa. Kylä hiljenee aamuyön tunneiksi aivan kuin kaikki ihmiset olisivat kadonneet maan päältä. Tuuli heiluttelee matkamuis-tomyymälän viirejä ja uneton orava sujahtaa torille etsimään iltapalaa. Posiontien varressa rekkamiehet keittelevät tukikohdassaan kahvia ja valmistautuvat lähtöön kohti pohjoista.

Shellin kulmilla pyörii yksinäinen lava-auto vailla päämäärää Smashing Pumpkinsia soittaen.

"Pitäis jo päästä nukkumaan, kun ei jaksa ajatella. Mihin me tuo kirottu rakkine työnnetään?" Veikko sanoo väsyneenä.

"Ei oikein tullut suunniteltua loppuun asti tätä hommaa."

Today is

Today is

Today is

The greatest day

10.

Helteisenä lauantaiamuna kello 08:00 hotellinjohtaja Jussi Janhonen saapuu töihin. Hän pysäköi sinisen mersunsa hotellin lisärakennuksen eteen, potkii tupakantumpeja sivuun ulko-oven edustalta, etsii oikean avaimen nipusta ja lamsii sisään.

Hän heittää pikkutakin naulakon päälle, laittaa aurinkolasit paidantaskuun ja kävelee vastaanottotiskin ohi baarin puolelle.

Äkkiä hän pysähtyy ja peruuttaa takaisin vastaanottotiskin kohdalle. Hän kääntää päätään hitaasti vasemmalle ja katsoo peliautomaattien rivistöä.

Yksi peliautomaatti puuttuu.

"Mitä hel...?"

Jussi tutkailee tyhjää paikkaa seinän vieressä hetken aikaa ja ryhtyy sitten selvittämään puuttuvan peliautomaatin tapausta. Hän vilkaisee ensimmäiseksi tanssisalin puolelle ja keittiöön, mutta mitään ei löydy. Peliä ei ole siirretty myöskään kokoustiloihin tai yläkerran varastoon.

Seuraavaksi Jussi ottaa kännykän taskustaan ja ottaa pikavalinnan Raha-automaattiyhdistyksen maksuttomaan palvelunumeroon.

"Jussi Janhonen Hotelli Taivalvaaralta terve. Onko joku teiltä käynyt hakemassa peliautomaatin meiltä?"

Asiakaspalvelusta vastataan tiedusteluun kieltävästi. Jussi lopettaa puhelun ja kävelee hotellihuoneiden puolelle. Hän kohtaa naisten vessasta tulevan siivoojan.

"Huomenta." Siivooja sanoo.

"Huomenta. Tiedätkö missä Kakkospokeriautomaatti on?" Jussi kysyy.

"En tiä, ihmettelin itekin tuossa aamusella tullessa. Ei sitä siinä ollut, kun tulin

kuuden aikoihin. Liekkö automaattiyhdistyksen pojat vieneet korjaamolle?"

"Soitin jo RAY:lle, ei nekään tiedä mitään."

"On täällä jottai muutakin outoa tehty. Tuolla oli rullallinen vessapaperia vedetty pönttöön ja se oli ihan tukossa. Ja parvekkeelta löysin nämä märät villasukat."

Siivooja kaivaa Eerolta jääneet villasukat roskapussista ja heiluttelee niitä Jussin kasvojen edessä.

"Taitaa olla paras soittaa ylikonstaapelille." Jussi ottaa pikavalinnan Taivalkosken poliisille.

11.

Poliisiauto kääntyy Zorrontielle ja ajaa kesämökin pihaan. Ylikonstaapeli Anssi Hirvonen nousee ratin takaa, mutta konstaapeli Arja-Pirjo Kaisla jää autoon lukemaan päivän Kalevaa.

Palaneen saunan raunioiden viereen on kyhätty neliön muotoinen, telttamainen rakennelma jätelaudoista ja suurista, valkoisista lakanakankaista. Teltan avonaisen katon läpi kohoaa höyryä ja keskipäivän auringon valossa ohuiden kankaiden läpi näkyy kaksi tummaa siluettia makoilemassa lakanakuution sisässä.

Anssi riisuu sinisen lippalakkinsa ja työntää päänsä sisään aukosta kankaiden välissä.

"Päiviä. Pojilla on täällä pellit kuumana."

Veikko ja Eero istuvat lakanateltassa puisilla rantatuoleilla pyyhkeet yllään. Heidän välissään keskellä telttaa on pieni matkakuias, johon Eero heittelee löylyä sinisellä muovikauhalla. Kiukaan nurkalla on foliopaketti, jonka sisällä paistuu lihapullia ja lenkkiä. Veikon tuolin vieressä on korillinen olutta.

"Kato seriffi! Otahan penkki alles ja tuu saunomaan." Veikko kehottaa.

"Siinä on evästäkin tulossa." Eero sanoo.

"Ootte tämmöisen uuden saunan rakentaneet." Anssi astuu sisään teltaan.

"Tämmöinen oma patentti laitettiin. Vähän vilponen, mutta kun helteellä saunoo, niin kyllä tässä tarkenee."

"Käyhän se näinkin."

"Mikä on punainen ja pitkulainen?" Veikko kysyy Anssilta.

"Alkoholisti?"

"Eiku anna siitä paketista yks lenkinpätkä."

Anssi ojentaa Veikolle kiukaan reunalla tirisevän foliopaketin.

"Oliko pojat eilen juhlimassa?"

"Tulihan tuota vähän otettua." Veikko sanoo.

"Missäpäin olitte?"

"Tuossa kylälläpä pyörittiin enimmäkseen. Miten niin? Eki, anna sinappi."

Eero nakkaa sinappituubin Veikolle.

"Hotellilta oli pöllitty viime yönä pokeripeli ja tehty kaiken näköistä ilkivaltaa. Ei teillä olis tietoa tekijöistä?"

"Veikkaan, että Ossi taas asialla." Veikko sanoo epäröimättä.

"Ei se Ossikaan voi kaikesta ottaa syytä niskoilleen."

"Peli-Repe sitten, sehän niitä pelejä aina räplää."

"Meinaat, että Repe kyllästyi vaaralle polkemiseen ja vei pelin kämpilleen?"

"Saattaapa olla, on se melko kiero jätkä. Kotietsintää kehiin."

"Meillä on yksi silminnäkiä, jonka mukaan siellä oli ainakin kaksi tekijää. Kuulemma kaksi luihun näköistä ninjaa oli näkynyt parvekkeella joskus puolenyön jälkeen kiipeilemässä. Punainen lava-auto oli myös nähty liikkeellä Shellin risteyksessä."

"Ossi ja Repe laittaneet hynttyyt yhteen."

"Joo, ruvenneet gooteiksi." Eero sanoo.

"Eikös siltä Kipen pojalta pöllitty lava-auto tässä viime viikolla?" Veikko tiedustelee ovelasti.

"Siitä on vielä tutkinta käynnissä."

"Unohti varmaan kännissä johonkin. Eikö se kerran löytynyt Kuusamosta jonkun honkkelin pihasta?" Eero heittää lisää vettä kiukaalle.

"Varmaan mustalaiset asialla. Pöllivät pokerin, kun alkoi toto kyllästyttää."

"Mitkä mummot siellä Ouluntiellä on kytiksessä, kun noin tarkkoja havaintoja löytyy?"

"Enhän minä teille lähteitäni kerro." Anssi naurahtaa.

"Ne oli varmaan ne hasisdiilerit." Veikko ehdottaa.

"Eäh, Jone ja Noppa ovat olleet melko hiljaa viime aikoina. Noppa on mennyt jollekin kurssille ja Jone vaan pelaa Nintendoa päivät pitkät."

"Mille kurssille Noppa on muka otettu? Eikö se potkittu pihalle työnhakukurssiltakin?"

"Jollekin taidekurssille kuulemma."

"Varmaan niitä Vara-Akin ja Roopen maalauspuuhia. Asuuko se muuten vielä siinä entisessä hippikommuunin kämpässä pururadan lähellä?"

"Ei kai se enää siinä asu, se muutti vissiin tuonne Poo... Poo... ootappa, mikä sen nimi oli?" Anssi yrittää muistella.

"Posiolle päin?"

"Eikä."

"Pohjois-Suomeen? Borneoon? Poudan Pekka?" Eero avustaa.

"En minä muista, antaapa olla. Se on katsokaas vähän ikävää, kun tilastot näyt-

tää tämmöistä rikosaaltoa samalle kuulle. Autovarkauksia, hotellimurtoja, rattijuoppoja, huumekauppaa, laittoman viinan myyntiä. Se on muuten aika kovaa tekstiä, kun näkee mustaa valkoisella. Alkavat jo Pudasjärveltä ja Kuusamosta asti kysellä miten tutkimus edistyy ja tarvitaanko täällä apuvoimia."

"Ikävämpi homma."

"Siinä menee tämä juhannusidylli herkästi piloille, jos Oulusta asti alkaa poliiseja ramppaamaan. Ne kun tänne löytävät niin joutuu vielä pistämään lapun luukulle. Olis nyt kaikkien kannalta parasta, jos se peli löytyisi ehjänä jostakin, niin vois sanoa, että hommat taas pelaa täällä."

"Pitääpä kattella, jos se tulis vastaan jossakin."

"Yrittäkääpä tosiaan löytää se, ettei mene överiksi tämän kanssa."

Anssi astuu ulos telttasaunasta, venyttelee käsiään ja kierrättää samalla katsetaan ympäri pihapiiriä etsien merkkejä rikollisesta toiminnasta. Ralliauto on ajettu poikittain entiseen hasispeltoon, jossa kasvaa edelleen muutamia versoja.

"Ootteko Ladaa katsastaneet?" Anssi kysyy.

"Onhan tuota mietitty."

"Vai että mietitty on."

Arja siirtyy autossa kuskin paikalle. Anssi katsoo sen merkiksi siitä, että olisi aika lähteä.

"No joo, mutta mepä tästä lähemmäkin. Näkemisiin."

"Morjens." Veikko sanoo.

"Juoruillaanpa taas." Eero huikkaa.

Anssi menee autoon kartanlukijan paikalle ja alkaa lukemaan Kalevaa, kun Arja ohjaa auton tielle ja lähtee ajamaan poliisiaseman suuntaan.

Veikko ja Eero syövät makkarat ja lihapullat ja käyvät sen jälkeen virvoittele-

massa mökin ohi virtaavassa koskessa. Joenpenkkaan on kiinnitetty haihäkkiä muistuttava hökötys, jonka avulla voi upottautua kylmään veteen ja nousta takaisin ylös siten, ettei voimakas virta vie mennessään.

Joessa kylpemisen jälkeen miehet istahtavat kesämökin kuistille nauttimaan virvokkeita.

"Anssihan meinasi ruveta painostamaan." Eero sanoo.

"On se melkonen mafioso."

"Varmaan jotkut jehovamummit siellä kytiksessä. Ovat laajentaneet muuttoautojen kyttäyksestä hotellivieraisiin. Heti kun uusia ihmisiä näkyy kiikarissa niin tyttäret lähetetään lappusten kanssa pimpottamaan ovikelloa, että saisko ketään höynäytettyä mukaan lahkoon."

"Luulis, ettei sieltä Suoperän puolelta kuitenkaan näe tielle tai parvekkeelle kovin hyvin. On kai sillä joku kaukoputki ollut käytössä."

"Infrapunakiikareilla kyttäävät ja sitten tuodaan Antautukaa-lehteä käteen."

"Onhan meillä kuitenkin alibi ja todistaja."

"Luuletko, että Tunkki jotain muistaa eilisillasta?"

"Ei se ihan vedenpitävä todistaja kyllä oo."

"Pieleen meni lavastus. Ens kerralla pitää valita joku vesiselvä alibi."

"Vaan mitä me sille masiinalle nyt tehdään?"

"Kipataan se ens yönä vaikka Pitkäs-Jussin pihaan, selvitelköön ite asiansa."

"Anssi vaikutti vähän siltä, että saattais jotain äläkkää pistää, jos peli on paskana."

"Kunhan saavat pelin takaisin, niin ei kai ne jaksaa enää keskittyä syyllisten jah-taamiseen. Ei kait sieltä mitään sormenjälkiä pitäis löytyä ainakaan."

"Mihin me se peli muuten jätettiin?" Veikko kysyy.

"Viimeisin muistikuva on, että jossakin Shellin luona pyörittiin."

"Sama kuva on mullakin... Olkoon missä on, en jaksa enää miettiä koko asiaa."

"Kai se itekseen paikkansa löytää."

"Voisihan tässä tietysti hilpasta Shellille kahville ja kattoa mikä meininki."

"Poteroon se Roope varmaan muutti." Eero hoksaa yhtäkkiä.

12.

Taivalkosken Shellillä on hiljaista. Pihalla seisoo sinipunaisen ralliauton lisäksi keltainen Lada ja hopeanvärinen Suzuki Carry. Kuskit ja matkustajat ovat Shellin kahvilan puolella.

Veikko kantaa pöytään kaksi kahvikuppia ja kaksi jättimäistä hillomunkkia. Eero tarttuu toiseen hillomunkkiin suojellen sormiaan sokerilta lautasliinalla ja ehtii puuraista kerran ennen kuin munkki lipsahtaa lattialle.

"No voi saakeli." Eero kumartuu pöydän alle nostamaan munkkia, mutta lyö takaraivonsa pöydänalukseen noustessaan takaisin ylös. Munkki putoaa lautasliinasta uudelleen lattialle.

"Oot vissiin tehnyt tuota aiemminkin." Veikko kommentoi.

"On se perkele, kun ei munkkikaan pysy kourassa." Eero puhaltelee sokerikuorutukseen tarttuneita roskia.

"Mihinkähän me se peli työnnettiin?" Veikko pohtii kahvia ryyppien.

"Vieläkö nä sitä mietit?"

"Muuten vaan pohdiskelen."

"Jossain vaiheessa taisi olla puhe, että viedään Taivalvaaralle ja laitetaan se hyppäämään mäkeä."

"Vaana ei me minun muistaakseni ajeltu sinne päin."

"Taitaa se jossain lähettyvillä olla, kun heti näyttää menevän hommat pieleen."
Eero kaappii sokeria pois munkin päältä lusikalla.

Veikon kännykkä soi. Soittoäänenä on *Popcorn*.

"Pistä infoa." Veikko vastaa.

"Mitä vittua, jätkät? Poliisi kävi kyselemässä tiedetäänkö mitään hotellilta varastetusta peliautomaatista!" Saludo-Pentin ääni särähtää korvaan.

"Kuka siellä on?" Eero kysyy Veikolta.

"Saludo soittelee, Anssi on käynyt vissiin niilläkin kylässä."

"Mitä perkelettä te ootte tehneet?"

"No, me yritettiin ensin meisselillä aukaista sitä, mutta siihen vaan tuli lohkeamia sun muuta, että päätettiin ottaa saman tien koko pesukone kyytiin. Sitä tulee päisään tehtyä kaikenlaista."

"Voi saatanan saatana! Viekää ny vittu takaisin se!" Saludo huutaa kännykkään niin lujaa, että Eerokin kuulee.

"Ei kuulosta olevan kovin innoissaan tästä hommasta."

"Älähän riemastu, kyllä me se palautetaan." Veikko sanoo Saludolle.

"Ette vitussa kyllä vedä meitä mukaan tähän paskaan!"

"Ei paniikkia. Meillä on vaan kato vähän semmoinen ongelma, että kone vähän hukassa. Eero ei muista mihin laitto sen eilen."

"Ai mä en muista?"

"Etsikää se ennen kuin paska alkaa lentämään! Laitan hakkeriporukan perään, jos sitä ei ala löytyä! Pistän pystyyn nettisivun www.veikkojaero.com ja photoshoppaan sinne nakukuvia teistä!"

"No voi kauhea paikka."

"Vitun idiootit!"

Saludo lopettaa puhelun.

"Jaaha. Pitäis kuulemma peli löytyä." Veikko työntää kännykän takaisin housun-
taskuun.

"Meinaa pistää suorituspaineita."

"Vähän stressiä pukkaa joo."

"Hirveä haloo yhdestä pelistä. Pakko kai se on hoitaa pois päiviltä."

"Ei kyllä jaksais."

"No ei."

"Otan vielä toisen kupposen, niin lähetään sitten kahtelemaan."

"Pitää tankata pirssi."

"Niin ja pitäis polttaa muuten se uus Toolin levy, kuulosti ihan hyvältä."

"Oli siinä pari hyvää biisiä."

"Vittu on kai siinä enemmän."

"No ehkä joku nelkyt prosenttia, siinä on taas puolet turhaa mölinää, ei oo mi-
tään oikeita biisejä."

"On siinä Toolissa ainaski seitkyt prossaa hyvää minusta."

"Sinusta nyt on se saatanan Cradle of Filthikin kuunneltavaa poppia."

13.

Veikko ja Eero ehtivät juoda vielä kolmannetkin kahvikupilliset ennen kuin pääsevät
musiikilliseen yhteisymmärrykseen ja sujahtavat sisään auringon lämmittämään ralliau-
toon.

"Onpa taas kova helle, varmaan kolkytviis lämmintä." Eero heittää T-paidan pois
päältään.

"Hikihän tässä tahtoo tulla. Jäätelötuutit vois käydä ostamassa." Veikko tuumaa
ja kääntelee tuulettimia puhaltamaan kasvoihinsa.

"Saatettiinhan me jättää peli lavallekin."

"Roskalavalle?"

"Eiku lava-auton lavalle."

"Niin muuten saatettiin. Käväistäänpä ekana sähkölaitoksella."

"Vai oiskohan me kipattu se kaatopaikalle?"

"Pyörähdetään siellä samalla reissulla."

He eivät ehdi ajaa pitkälle, kun Ossin psykedeelinen Datsun ajaa heidän ohitse Shellin risteyksen kohdalla, painaa jarrun pohjaan, tekee U-käännöksen penkan kautta ja palaa takaisin. Datsun asettuu ralliauton rinnalle nokka vastakkaiseen suuntaan ja Ossi veivaa ikkunan auki.

"No mitä vanha homo?" Veikko kysyy.

"Elä nyt alota. Poliisit kävi aamulla kyselemässä varastetusta pokeripelistä."

"Jaa. Jäittekö Repen kanssa kiinni verekseltään?"

"Kävikö Anssi teilläkin kyselemässä?"

"Se nyt kiertää kaikki tavanomaiset epäillyt läpi."

"Tiiättekö kuka sen peli pölli?"

"Varmaan sinä ja Repe heti sen homostelun jälkeen."

Ossi sammuttaa CD-soittimesta kuuluvan Weezerin.

"Tehdäänpä nyt kerralla selväksi, että meikäläinen ei ole homo vaan bi, okei? Sahaan niinku molempiin suuntiin. Elämässä on kattokaa kaks kertaa enemmän seksiä, kun voi iskeä kenet tahansa tavaraan katsomatta."

"Vai domino oikein. En oo kyllä koskaan kuullut, että olisit jonkun naisen kanssa ollut." Eero huomauttaa.

"Oon minä ollut naisen kanssa."

"Kenen muka?"

"Tanjan."

"Läskejä ei lasketa."

"Niin, sen pitää olla oikea nainen."

"Voi vittu teidän kanssa."

"Rämpytä sinä vaan homo Landolaa."

"Mutta ihan oikeasti, mulla ja Repellä on sellainen ongelma, että meillä ei oo alibia."

"Meinaatko, että Anssi epäilee teitä rosvoiksi?"

"Me ollaan nyt kuulemma pääepäiltyjä. Olin just aamusella lähdössä Repen luota, kun Anssi ja Aira tuli käymään ja selitin siinä paniikissa, että oltiin ryypätty koko yö, mutta eihän meistä ollut kumpikaan edes krapulassa. Nyt se meinaa tehdä jotain kotietsintää. Peli olis kuulemma sopinut hyvin Repen pakun kyytiin ja päästäis vähemmällä, jos tunnustettais varkaus heti."

"Se vaan bluffaa."

"Anssi on kova poika bluffaamaan." Eero vahvistaa.

"Sanokaa Anssille, että ootte kaappihomoja ja sillä selvä."

"Äh, pitäkää tekin suu kiinni siitä. Ei mua niinku henkilökohtaisesti haittaa, mutta Repe pitäis jutun mieluummin hissukseen."

"Voi raasua. Pistetäänkö Erasura soimaan?" Eero alkaa etsiskelemään sopivaa musiikkia hansikaslokerosta.

"Jätkät, ajatelkaa että homous on niinku supervoima. Todellinen henkilöllisyys pitää joskus salata viattomien suojelemiseksi."

"Suuri homous tuo mukanaan suuren vastuun!" Eero nauraa.

"Homot on niinku Hämähäkkimiehiä. Analogia isolla aalla."

"Just näin, just näin. Tuumiskelin tuossa, että jos te tiedätte kuka sen pelin vei, niin pistäkää huhua kiertämään, että Repe on vois tehdä diilin siitä."

"Minkä diilin?"

"No kato kun... Okei, Repellä ja Pitkäs-Jussilla on ollut vähän peliä keskenään."

"Onko nekin niinku Batman ja Robin?"

"Eikä, en meinannut, että niillä olis mitään supersankaritouhua. Ne on ihan bisnesjuttuja. En tiedä tarkkaan, mutta soittakaa Repelle niin se voi kertoa siitä diilistä.

Tuossa on Repen numero."

Ossi ojentaa käyntikorttinsa, jossa lukee:

Ossi Kahelinen Projekti
- Yhden Miehen Bändi -
Rankkaa Coveria Kellon Ympäri
www.kaheli.net

Kortin toiselle puolelle on kirjoitettu mustekynällä Repen kännykän numero.

"No soitellaanpa, jos satutaan peli jossain hoksaamaan." Veikko laittaa käyntikortin rintataskuun.

"Entä jos peli on jo hävitetty?" Eero kysyy väliin.

"Hä? Meinaatko, että joku venäläinen ostelee täällä mustan pörssin peliautomaatteja?"

"Eiku oikeasti hävitetty. Pistetty paskaksi ja nakattu koskeen."

"Enpä tullut tuota ajatelleeksi."

"Kato ne ryöstäjät saattaa olla aika arvaamattomia jätkiä."

"Niinhän ne saattaa olla. Saattavat vaikka hiippailla keskellä yötä kurkistelemassa ihmisten makuuhuoneisiin."

"Muuten vaan sielläpäin ajeltiin."

Samalla hetkellä kolmas auto ilmestyy Shellin mutkaan ja tööttää torvea paikallaan jurnuttaville kuskeille.

"Siirtykääpä vähän, että pääsee tankille!" Kuski huutaa ja tööttäilee.

"Pitää mennä hotellille tekemään soundcheckia, kun illalla on taas keikka. Soittele sille Repelle, moikka!"

"Se on morjens." Veikko veivaa ikkunan kiinni. Ossi kaasuttaa Shellin ympäri ja lähtee nousemaan Taivalvaara-hotellille.

"Soundcheckia. Minäpä laitan vähän soundtrackia."

Eero laittaa CD-soittimeen Soundgardenin levyn *Superunknown* ja Veikko kääntää ralliauton Ouluntielle.

14.

Ylikonstaapeli Anssi Hirvonen tutkii hotellin takana peliryöstäjien jättämiä jälkiä. Arja-Pirjo istuu poliisiautossa ja syö hotellin tarjoamaa hampurilaista. Hotellinjohtaja Jussi Janhonen seisoo ylempänä mäellä puhuen kännykällään vartiointifirman edustajalle uudesta murtohälytinja järjestelmästä. Paikalla on myös Koillis-Sanomien krapulainen kesätoimittaja ottamassa kuvia ja haastattelemassa heitä lehtijuttua varten.

"Tästä kohtaa peli nostettiin lava-auton kyytiin ja kuljetettiin pois. Jäljistä päätellen Oulun suuntaan." Anssi sanoo toimittajalle.

"Onko ketään epäiltyjä?" Toimittaja raapustaa lyijykynällä muistioonsa.

"Tutkimuksellisista syistä en voi kommentoida, mutta sanotaan näin, että ei tässä pitkään varmaan mene."

Yhtäkkiä sinipunainen ralliauto huristaa rikospaikan kohdalle ja hidastaa vauhtia. Veikko ja Eero tuijottavat poliiseja ja toimittajaa.

Poliisit ja toimittaja tuijottavat takaisin. Hotellinjohtaja kääntyy myös katsomaan, sillä moottorin äänekäs pörinä vaikeuttaa puhelun kuulemistä. Auton puoliavoi-mesta sivuikkunasta kuuluu Soundgardenin kappale *Let Me drown*.

Eero nostaa kätensä Vulcan-tervehdykseen, kun Veikko painaa taas kaasua ja ralliauto katoaa mutkan taakse.

"Mitähän helvettiä ne nyt suunnittelee?" Anssi sanoo ääneen.

15.

Ralliauto kääntyy Ouluntieltä metsätielle sähkölaitoksen vierestä ja jatkaa verkkoaidan ohitse korkeammalle Taivalvaaran harjumaastoon. Metsätieltä ralliauto kurvaa vasemmalle ja saapuu suurelle jääkauden jättämälle suppakuopalle, jonka laidalla seisoo punainen Fordin lava-auto. Lava-auton vihreän pressun alta pilkistää hajonnut peliauto-maatti.

"Siinähan se on lavalla. Eipä tarvinnut pitkään etsiä."

"Ei vissiin kummempaa paikkaa keksitty."

"Mielikuvitus jylläsi eilen illalla."

Veikko sammuttaa auton ja kömpii ulos ikkunasta. Eerokin hyppää ulos autosta, mutta sammuttaa ensin CD-soittimen.

"Mitäs sitte? Soitetaanko Repelle, että peli löytyi?"

"Soitetaanpa."

Veikko kaivaa Ossin antaman käyntikortin taskustaan ja näppäilee Repen numeron kännykkään. Hetken kuluttua Repe vastaa.

"Repe."

"Veikko tässä terve. Ossi antoi numeron, että sulla oli jotain asiaa."

"Perkele kun... okei... tuota, jätkät hei, onhan teillä se pöllitty peli?"

"Miksi se meillä olis?"

"Joo okei, peli on siis teillä. Tuota noin..."

Kännykästä kuuluu hetken aikaa epämääräistä astioiden kilinää.

"Poika on siellä ihan paniikissa." Veikko huomauttaa Eerolle.

"Voi voi."

"Oottakaapa, mulla oli..."

Lisää astioiden kilinää.

"Ootappa vielä."

"Tässä jouda oottelemaan, soita takaisin." Veikko sulkee kännykän ja laittaa sen taskuun.

"Mitä vittua se puuhaa?"

"Varmaan tiskaili."

"Haha, Repe on vissiin muija siinä suhteessa."

"Pitäisköhän tuo peli sittenkin heittää järveen? Olishan se hauska nähdä Repe ja Ossi hilut kintuissa."

"Sekin kyllä. Tuli tuosta muuten mieleen hyvä nimi Ossin seuraavalle levyille:

Sori mä oon homo."

"Ehdotappa."

"Varmaan innostuu."

"Kuuletko nä auton ääntä?" Veikko kysyy yhtäkkiä.

Miehet hiljenevät ja kuulostelevat.

Puiden välissä vilahtaa tummansinisillä raidoilla koristeltu valkoinen Ford Mondeo. Poliisiauto on tulossa metsätietä pitkin.

"Anssin penitele lähti seuraamaan."

"Voi vittulan väki. Eikun menoksi." Veikko hyppää lava-auton ohjaimiin.

"Ootappa, nyt tarvitaan Melvinsiä kyytipojaksi."

Eero juoksee äkkiä ralliautolle ja nappaa hansikaslokerosta *Stoner Witch* -levyn. Veikko käynnistää lava-auton ja peruuttaa tien kohdalle.

"Alappa tulla jo."

Eero hölkkää lava-auton luo ja hyppää kyytiin levy kädessä.

Poliisiauto kääntyy kuopalle ja pysähtyy poikittain kapealle tielle sulkemaan parkoreitin. Anssi tyytyy väläyttämään hälytysvaloja, mutta Arja hyppää heti ulos autosta, vetää aseensa esiin ja käy makaamaan puolittain konepellin päälle lava-autoa Glockilla osoittaen.

"Astukaa ulos autosta kädet ylhäällä! Aikaa viisi sekuntia!" Arja karjuu.

"Mitä se Arja-Pirjo nyt rupes ramboilemaan?" Veikko ihmettelee.

"Kattonut liikaa Poliisiopistoa."

Anssi nousee autosta, nostelee vyötään ja rauhoittelee työpariaan.

"Otetaanpa rauhallisesti, ei tässä tarvi ammuskelemaan ruveta. Onko ne pojat taas huoltoajossa?" Anssi kysyy.

"Joo, eikö se oo sallittua?" Veikko huutaa takaisin.

"Pojat, pojat... Tulkaapa pois, niin lähetään kammarille kahville ja selvitetään asia."

Veikko ja Eero istuvat paikoillaan. Anssi heilauttaa kättä Arjalle ja Arja suostuu lopulta laittamaan pistoolinsa takaisin vyökoteloon.

"Tässähän alkaa olla actionin meininkiä."

"Niinpä näkyy."

"Laitetaanko Melvinsiä soimaan?" Eero kysyy valmiina työntämään CD:n soittimeen.

"Pistä *Revolve*, mennään all-in."

Eero tuikkaa CD:n sisään ja *Revolve*-kappaleen aloitusriffi lähtee käyntiin.

Veikko polkaisee kaasun pohjaan. Lava-auto ajaa ensin suoraan kohti poliisiautoa, mutta kääntää sitten oikealle kangasmaaston puolelle. Anssi ja Arja hyppäävät tien sivuun vasemmalle puolelle, kun pakolaiset kiertävät penkan kautta oikealta, kaatavat kaksi pientä kuusta, hipaisevat poliisiauton perää ja jatkavat metsätietä pitkin peliautomaatti lavalla ryskyen.

"Voi helvetti minkä tekivät!" Arja kiroaa noustessaan mättäältä.

"Taisi olla kiire homma." Anssi sanoo rauhallisesti ja pudistelee hiekkaa paidanhihoistaan.

"Mennään äkkiä perään!"

"Tässä hötkyilemään tarvi ruveta. Ei ne tuolla romulla pitkälle pötki."

Arja juoksee autoon ja laittaa pillit soimaan. Anssi istuu rauhallisesti rattiin, kääntää auton ja lähtee köröttelemään lava-auton perään.

16.

Koillis-Sanomien kesätoimittaja istuu tummansinisessä Volvossa Ouluntien laidassa ja tiirailee taustapeiliin laittaen itselleen silmätippoja. Autoradiosta kuuluu Modern Talking -yhtyeen hitti *You're My heart, You're My Soul* ja toimittaja laulaa kertosäkeen mukana.

Punainen lava-auto tulee Oulun suunnalta ja pyyhkäisee toimittajan ohitse Melvins soiden. Vihreä pressu lepattaa auton perässä kuin supersankarin viitta.

"Oho."

Kesätoimittaja katsoo hämmästyneenä taakseen ja näkee vilauksen lavalla olevasta pokeripelistä. Sitten hän kuulee poliisiauton sireenin. Lava-auton perässä ajaa poliisiauto valot vilkkuen ja pillit vinkuen.

"Oho." Kesätoimittaja heittää lääkelaukun sylistään ja sohi avainta virtalukkoon pupillit tipoista laajentuneina.

Poliisiauto pääsee nopeasti viittäkymppiä kulkevan lava-auton hännille ja jää

roikkumaan muutaman metrin päähän takapuskurista. Anssi sammuttaa hälytyssireenin, mutta jättää siniset hälytysvalot jäävät pyörimään.

"Aja niiden eteen!" Arja käskee.

"Eläpä nyt, kun körötellään." Anssi sanoo rauhallisesti.

"Minä kyllä ammun renkaaseen."

"Aina sen pyssyn kanssa pitää olla sohimassa. Tulee vielä vahinko tuolla menolla. Rupea vaikka miettimään mitä kirjoitetaan raporttiin."

Arja laittaa Glockin takaisin koteloon ja ryhtyy mököttämään.

Lava-auto ajaa Shellin risteykseen, kääntyy kylälle päin ja suhahtaa siitä saman tien Taivalvaara-hotellille johtavalle mäkitielle. Poliisiauto seuraa perässä kuin hinausköydellä vedettynä.

Hetken kuluttua puolisokeana ajelevan kesätoimittajan Volvo vilahtaa Shellin risteuksen ohi ja jatkaa Kuusamoon päin. Toimittajalta jää juttu saamatta.

Lava-auto jurnuttaa jyrkkää mäkitietä pitkin kohti Taivalvaaran lakea kuin traktori.

"Vissiin maailman hitain takaa-ajo." Eero vilkuilee taustapeiliin.

"Tällä romulla ketään pääse karkuun."

"Tais tulla ohisektorit."

"Päästään ehkä huomisen lehteen. Vaan eipä sille oikein tässä vaiheessa taida mahtaa enää mitään."

"Olis sittenkin pitänyt pelata Tuplapottia."

"Soitappa nyt Repelle siitä diilistä."

"No pirautetaanpa."

Eero soittaa Repen kännykkään. Repe vastaa kolmannen piippauksen jälkeen.

"Repe!"

"Eero täällä terve."

"Eero! Katkesko Veikolla puhelu?"

"Pinna sillä katkesi."

"Sanoinko jotain väärin? Sano, että olen pahoillani, en tarkoittanut loukata."

"Eläpä rupea nöyristelemään, mennään asiaan."

"Okei, niin... niin, onhan se peli teillä?"

"Joo, meillä olis täällä Kakkospokeri. Halutaan siitä tonni lunnaita." Eero sanoo.

"Häh?"

"No ei. Ajateltiin vaan, että kipataan se sun nurmikolle, niin saat siinä selitellä Anssille."

"Älkää nyt vitussa tänne tulko! En minä oo homo, se oli vaan hetken hairahdus, kännissä teki mieli kokeilla!"

"Vitut minä sun homostelusta, nyt puhutaan pokerista."

"Tehdään sopimus, jätkät, Jussi luopuu syytteistä ja te palautatte pokeripelin hotellille, okei?"

"Jussi vois kuulemma luopua syytteistä." Eero sanoo Veikolle.

"Mitä se homo siellä selittää?"

"Mitä nä homo siellä selität?"

"Okei, okei. Juttu menee niin, että kerran tuossa hotellilla hoksasin, että Jussi oli vähän hakkeroinut niitä peliautomaatteja. Se oli säätänyt kaikki koneet sille mallille, että niistä häviää koko ajan. Yleensähan noissa koneissa on säätimet laitettu tehtaalla niin, että takaisin tulee keskimäärin jotain kahdeksankymmentä prossaa panoksista, mutta Jussi oli pistänyt pelit nielemään jotain ysiysiä."

"Repe selittää, että Jussi on hakkeroinut pelejä ja tehnyt niistä häviöautomaatteja. Just niinku minä arvasin." Eero tiivistää Veikolle.

"On se kiero mies."

"Sitten mä menin kertomaan Jussille, että hoksasin sen huijaavan. Ajattelin, että voisin vähän kiristää sitä siinä sivussa itekin ja niin sitten sovittiin, että saan itselleni kolmasosan voitosta."

"Repe kiristi Jussia ja Jussi antoi prosentit voitoista." Eero kertoo Veikolle.

"On, on ne kieroja miehiä."

"Sitten pelit alkoi mennä vähän heikosti muualla ja tarvin lisää tienestiä, joten aloin hengaamaan hotellilla ja yritin kannustaa kaikkia tuhlaamaan rahansa Kakkospokeriin. Oon pikkusen velkaa mustalaisille ja te näitte minkälainen... ja nyt ei tahdo lautasetkaan pysyä kaapissa, voi vittu. Tuntuu, että koko paska leviää käsiin. Mä oon

tosi pahoillaan, jätkät, ihan oikeasti..."

"Nyt se herkkä-heikki rupes pillittämään."

"Aika veikeä juoni kyllä."

"Than tosi, jätkät, viekää peli Jussille ja kertokaa, että tiedätte sen puuhista, niin se peruu syytteet ja pidätte suun kiinni. Voidaan unohtaa koko juttu eikä tarvitse sotkea poliiseja tai muuta asiaan ollenkaan. Onko okei?"

"Viedäänkö peli Jussille ja pidetäänkö suu kiinni?" Eero kysyy Veikolta.

"No viedään pois, kun tuo Reinikainenkin hönkii perässä ja hotellille päin ollaan muutenkin menossa."

Veikko kääntää lava-auton juuri hotellin parkkipaikalle. Poliisiauto tulee edelleen perässä sinivaloja pyörittäen.

"Ookkei, me viedään peli takaisin." Eero sanoo Repelle.

"Kiitoksia, jätkät! Tuntuu, että kivi vierähtää sydämeltä - "

"Höröplöö." Eero sanoo ja sulkee kännykän.

"Repe vissiin ihan paska housussa."

"Olihan se."

"On nuo pokemonit aika likellä, pistetäänpä vauhtia töppöseen."

Lava-auto jarruttaa pyörätelineiden eteen ja Veikko jättää auton käymään. He hyppäävät ulos sivuikkunoista vanhasta tottumuksesta, vaikka Fordin ovet toimivat normaalisti. He kävelevät rivakasti sisään hotelliin, kun poliisiauto pysähtyy lava-auton viereen.

"No niin, tekijät palaavat rikospaikalle." Anssi sanoo.

"Minä ootan autossa." Aira tuhahtaa.

"No elä nyt taas jää tänne mököttämään, minä tarjoan viinerin."

"Hoida sinä huligaanis, kun kerran oot niin kaveria."

"Älähän nyt. Eerokin on entinen luokkakaveris."

"Me mitään kavereita oltu."

"No minä tuon sulle kumminkin viinerin." Anssi sanoo ja nousee autosta.

17.

Hotellinjohtaja Jussi Janhonen istuu baarijakkaralla pino papereita edessään ja laskeskelee juomatilauksia. Ossi seisoo tanssisalin lavalla nurkan takana ja virittää kitaraansa.

Rumpukone hakkaa matalalla volyymilla tasaista 4/4-komppia.

"Kato Jukkis!" Eero moikkaa Jussia kävellessään sisään.

"Terve." Veikkokin tervehti johtajaa.

"Enkö mä antanut teille porttikiellon tänne? Pitääkö soittaa poliisit hakemaan?"

"Ei tarvi, me tuotiin omat poket mukanamme." Veikko viittaa peukalollaan ulko-
ovelle, jota Anssi onkin samalla hetkellä avaamassa.

"Mitä te nyt meinaatte?"

"Hoksattiin tuossa, että oot vissiin vähän rukkaillut noita peliautomaatteja."

"Häh?"

"Tässä on nyt pikkusen kiirus, että skipataan turha jauhanta. Sano tuolle Anssille, että Kakkospokeri oli meillä vaan lainassa tai me kerrotaan, että oot pimittänyt pelivoittoja omaan taskuun."

Jussi ymmärtää yskän, suoristaa selkensä ja laskee mustekynän papereiden päälle.

"Vai näin on nyt asiat."

Ossi kurkkaa sisään tulleita miehiä nurkan takaa ja nostaa kättä Eerolle. Eero vastaa näyttämällä Ossille keskisormea. Ossi nostaa peukaloa ja painaa rumpukoneesta lyhyen fillin.

"Olipa se melkosta haipakkata!" Anssi sanoo baarin puolelle tullessaan, heittää poliisilippiksensä tiskille ja kaataa itselleen kupin kahvia kassan vieressä olevasta kuumasta pannusta.

"Hirveätä kyytiä mentiin." Veikko nyökyttelee.

"Ihan jano meinasi tulla rällätessä. Viimeksi oli näin hurjaa, kun Keke pörräsi karkuun mopoautolla." Anssi pudottelee sokeripaloja kuppiin.

"Ajeltiin vähän Ameriikan malliin." Eero selittää Jussille.

"Vai niin."

"Tässä nämä pelirosvot ja merirosvot nyt olis ilmielävänä. Ja peliautomaatti on tuhannen säpäleinä tuolla auton perässä. Pistätkö pojille hilut kinttuihin, mitä Jussi on mieltä?" Anssi kysyy ja ryyppää kahvia.

"Älähän nyt vielä, meillä on tässä asia kesken Pitkä-Jussin kanssa." Veikko top-puuttelee.

Jussi pohtii nopeasti vaihtoehtojaan.

"Niin, no, eipä tässä oikeastaan mitään isoa rikosta ole tapahtunut. Pojat vain ot-tivat peliä lainaan vähäksi aikaa. Näinhän sitä sovittiin?"

"Joo, näin me tehtiin. Haluttiin vähän kotona pelailla."

Anssi lopettaa lusikan pyörittelyn kahvikupissa.

"Jassoo. Tämä onkin uusi käänne."

"Näin siinä kävi. Lainattiin peliä ihan reilusti ja sille kävi vähän huonosti." Eero vahvistaa tarinan.

"Vissiin unohdit koko jutun, kun soittelit asemalle kadonneesta pelistä?" Anssi kysyy.

"Se alkaa tuo dementia vaivaamaan tässä iässä."

"Jaaha, jaaha..."

"Että turhapa tällaisesta erehdyksestä on sitten mitään syytteitä nostella. Peli saa-tiin takaisin ja kaikki ovat vielä hengissä, että mikäpä tässä."

"Vähän kuljetuksen aikana meni remonttiin, mutta mitäs pienistä." Veikko ker-too.

"Mitä? Kuinka sököksi se meni?" Jussin ääni kohoaa hieman.

"Ei se nyt niin pahasti mennyt."

"Jeesusteippiä vaan kylkeen niin hommat pelaa taas."

"No, näitähän sattuu... Unohdetaan koko juttu." Jussi alistuu tilanteeseen ja suo-ristelee kravattiaan.

Anssi naputtelee pöytää sormenpäillään ja kaivaa muistilehtiön taskustaan.

"Jos on asiat nyt tällä mallilla, niin ei kait tuosta viitsi kummempia syytteitä nos-tella. Mutta autovarkaus ja poliisilta karkaaminen onkin sitten eri juttuja."

"Ei me mitään varastettu. Löydettiin se auto tuolta metsästä ja mentiin paniikkiin, kun tulitte häsläämään. Ei olla mitään viety."

"Oltiin just soittamassa teille, että löydettiin Tumpelon Kipen auto keskeltä metsää. Varmaan mustalaiset vieneet sinne piiloon."

"Kyllä tästä käräjille taidetaan pojat silti mennä." Anssi sanoo.

"No, välillä käydään linnassa, välillä tullaan takas." Veikko sanoo huolettomasti.

"Pistetäänkö vielä virkavallan vastustamista päälle?"

"Vastustaako tässä joku?"

Anssi murahtaa ja rouskuttelee sokeripalaa.

"No höpö höpö, antaa olla. Vähemmän teistä on vaivaa vapaalla jalalla. Pistetään vielä tämän kerran vahingon piikkiin. Mutta antaa olla viimeinen varoitus, ei viitti jatkuvasti sanoa samasta asiasta."

Ossi kurkkaa nurkan takaa uudelleen mitä miehet tekevät. Eero näyttää taas keskisormea. Ossi vastaa nostamalla peukkuja ja pistää toisen fillin rumpukoneesta.

"Ei kai Arja ala pistämään vastaan?" Veikko kysyy Anssilta.

"Ei se mitään tee, kunhan mököttää."

"Taasko jäi autoon istumaan?"

"Se on kova tyttö mököttämään. Ostan sille kukkia, kyllä se siitä taas leppyi."

"Oonko kertonut siitä, kun annoin Airalle yläasteella lumipesun?" Eero kysyy.

"No et varmaan ku kymmenen kertaa."

"Siitä se varmaan on vieläkin nyreänä. Aina on niin happamalla naamalla."

"Jees poks. Mutta eipä tässä muuta, jos teillä on hommat selvillä. Viette lava-auton takaisin Tumpelon pihaan, siivoatte jälkenne ja sitä rataa, niin hommat pelaa ja päästään kaikki juhannuksen viettoon. Okei?"

"Ookkei." Veikko sanoo

"Käväiskää jossain välissä vielä asemalla antamassa lausunnot. Ja yrittäkääpä tosiaan pysyä kohtuudessa, ettei tarvi hölkkästä turhan päiten."

"Tehdäänpä näin."

"Lasku tulee perässä. Otan tuostä yhden viinerin." Anssi vie likaisen kahvikupin pesualtaaseen tiskin taakse ja ottaa vitriinistä omenaviinerin lähtiessään.

"Ota Arjallekin." Jussi heilauttaa kättä hyvästiksi. Anssi pistää lippalakin päähän, ottaa vitriinistä toisen omenaviinerin ja lamsii ulos hotellista.

"Säikähdyksellä selvittiin. Haluatko nä sen pelin takas?" Veikko kysyy.

"Mitä?"

"Kannetaanko peli takaisin sisään?"

"Minkälaisessa kunnossa se oikeasti on?"

"Ihan paskana. Tipahti kyydistä tielle ja palikat levis ympäriinsä. Ei siitä taida tulla enää kalua."

"Vittuako sitä sitten tänne enää kantaa, perkele!"

"Kipataanko rojut takapihalle, vai?"

"Viekää helevettiin mennessänne. Heittäkää vaikka koskeen, ihan sama."

"Tehdäänpä sitten niin."

"Me ollaan sitten sujut tästä asiasta." Jussi varmistaa.

"Jep, näillä puheilla mennään."

"Varsinainen älynväläys tuo pelin pölliminen."

"Olihan se."

"Hei, mutta perutaanko se porttikieltokin?" Eero kysyy tahallaan ärsyttäen.

"Pistä sinäkin nyt paita päälle, tämä oo mikään uimaranta." Jussi sanoo ja keskittyy sitten taas papereihinsa.

"Kannatti yrittää."

Heidän kävellessään ulos hotellista Eero nappaa vielä pienen puutikkiin kiinnitetyn Suomen lipun mukaansa narikan naulakoiden päältä.

"Pitäähän tästä jotakin jäädä käteen."

18.

Punainen lava-auto peruuttelee hotellin pihassa lähtöä tehden. Äkkiä Eero avaa oven ja hyppää ulos autosta.

"Ootappa, yks juttu pitää tehdä."

"No mitä?"

Eero kävelee pyörätelineen viereen parkkeeratun värikkään Datsunin luo. Hän kirjoittaa sormellaan sen likaiseen takaikkunaan tekstin: SORI MÄ OON HOMO EP.

Sitten Eero palaa tyytyväisenä lava-autoon.

"No niin, mitäs nytten?"

"Ensiksi heitetään tuo peli helvettiin. Sitten käydään hakemassa ralliauto metsästä ja mennään viinakaupan kautta mökille."

"Kuulostaa suunnitelmalta. Mihin me nuo rojut nakataan?"

Veikko katselee hotellin risteyksessä oikealle ja vasemmalle. Oikealle mennessä pääsee alas Taivalvaaralta, vasemmalle kääntyessä tie nousee vaaran päälle. Edessä on joko ylämäkeä tai alamäkeä.

"Valitsen vasemman, en voi erehtyä." Eero sanoo.

"Heitetään peli tuonne."

Veikko kääntyy vasemmalle. Lava-auto ajaa vaaran päälle ja kääntyy siitä oikealle, kiertää kuuset ja peruuttaa soramontun reunalle.

"Pistä jotain tilanteeseen sopivaa poppia." Veikko sanoo ja nousee autosta.

"Ootappas, tässä ei oo nyt paljon valinnanvaraa. Pitää siirtyä hätävara-albumiin."

Eero kaivaa takkinsa salatastusta esiin Laibachin vuoden 1987 albumin *Opus Dei*, jota hän säästää hätätilanteita varten. Hän ottaa myös kommandopipon takkinsa taskusta ja vetää sen päähän.

Kappale *Life is Life* lähtee soimaan ja Eero tökkää hotellista ottamansa pikkuruisen Suomen lipun liehumaan auton katolle.

Miehet avaavat takaluukun, siivoavat peliautomaatin kappaleet maahan ja työntävät lopulta peliautomaatin pois lavalta rinteeseen. Peli pyörähtää sorarinteessä pari

kertaa ja liukuu sitten hitaasti alas hiekan mukana.

"Onpa ollut helkkarin kiireiset pari päivää." Ero toteaa.

"Vois kyllä pitää vähän lomaa."

"Stressihän tässä iskee, kun jatkuvasti painaa pitkää päivää."

"Rahat saatiin kumminkin takaisin, että omilleen päästiin. Tai vähän plussallekin."

"Saatetaan vielä saada se oma nettisivukin."

"Tosiaan joo. Ei huono. Kyllä tästä plussan puolelle jäädään, minä luulen."

"Oot mulle vielä kymppin auki siitä kiipeilystä."

"Hallelujaa saatana. Minusta ollaan tasoissa sen jätjän solmusekoilun takia."

Peliautomaatti makaa sökönä soramontun pohjalla. Keskiyön aurinko repsottaa punahehkuisena taivaanrannassa. Miehet seisovat kuivin suin soramontun reunalla ja katselevat Koillismaan jyliä vaaramaisemia. Laibach soi.

- Loppu -